

مركز المعلومات الإسلامي
Islamic Information Center
العلم بسلامة

This is Islam

Part of the _____

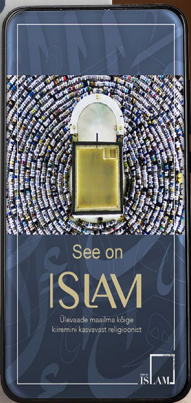

ISLAMIC e-LIBRARY

Your Path To Peace.. سبيلك للسلام

@islamicicdxb

See on

ISLAM

Üllevade maailma kõige
kiremini kasvavast religioonist

See on
ISLAM

Ülevaade maailma kõige
kiiremini kasvavast religioonist

TÄHEDE

ISLAM

LAUNCHING
CURiOSiTY

Aerofoto moslemitest, kes pöörduvad Kaaba poole, mille käskis Jumal ehitada oma prohvet Aabrahamil ning mille poole käskis Ta moslemitel võtta suund oma palvetes, kus iganes nad ka ei oleks.

THIS IS
ISLAM

See on
ISLAM

Ülevaade maailma kõige
kiiremini kasvavast religioonist

Fahd Salem Bahammam

- **Kas Sind** ei huvitaks saada palju selgemat pilti usundi kohta, mis on meedias kõige vastuolulisem?
- **Kas ei tasu** võtta mõni hetk, et tutvuda lähemalt religiooniga, mis globaalse statistika järgi on üks kõige levinumaid ja kiiremini kasvavaid uske?
- **Kas Sulle** ei meeldiks avastada teisi kultuure ja mõtteviise elu, usu ja meid ümbritseva maailma osas?
- **Miks mitte** anda endale võimalus tutvuda dokumenteeritud informatsiooniga islamiusu kohta selle allikatest ja siis ise otsustada selle üle oma enda loogika ja mõistusega?

Kui Sa tunned, et see kõik või osa sellest on tähtis või huvitav, siis see raamat aitab Sul leida seda, mida Sa otsid.

Raamatu teemad

Küsimused, mida me
kõik küsime

12

Islami universaalsus

20

Ainult üks looja ja ainult
üks, kes väärib teenimist

54

Kes on Jumala
sõnumitoojad tegelikult?

69

Islami nägemus Jeesusest
(rahu olgu temaga)

76

Kes on islami sõnumitooja?

86

Click on topic to go to
the page.

**Kust Koraan
pärineb?**

146

Click to go to the page.

Prohvet Muhammad õiglaste
inimeste silme läbi

95

Lugusid prohvet
Muhammadist ja tema
loomusest

107

Mõned prohvet
Muhammadi (rahu olgu
temaga) ütlused

124

Püha Koraan on islami
igavene ime

134

Kust Koraan pärineb?

146

Teenimise tegelikkus
islamisis

165

Perekond islamisis

196

**Perekond
islamis**

196

Click to go to the page.

Naise positsioon islamis

207

Islami seadused söögi ja
joogi osas

227

Patud ja patukahetsus

242

Vastuolu religiooni ja
mõistuse vahel

249

Islam on rahu usk

260

Islam ja mõningad
halvasti käituvad
moslemid

272

**Vastuolu
religiooni ja
mõistuse vahel**

249

Click to go to the page.

**Küsimused, mida
me kõik küsime**

Kes

Kes meist poleks mingil hetkel oma elus küsinud endalt järgmiseid küsimusi: „Kes ma olen? Kust ma tulin? Kuhu ma lähen? Milline saab olema minu saatus? Mis kogu eksistentsi eesmärk on? Milleks kogu see vaev, kui lõpptulemus on surm, muld ja mitte midagi?

Moslemid ja teiste jumalike usundite järgijad usuvad, et inimese elu ilma usuta õiglase looja ja teispoolse elu olemasollu, kus heategija leiab oma tasu ja kurja tegija oma karistuse, on ilma igasuguse tähenduseta mõttetus, mis oleks karistus ja valu ilma kompensatsioonita ja vaev ilma tasu ja tuluta.

Samuti usuvad nad, et ei ole võimalik mõista selle elu vastuolusid ja raske elu taga peituvat tarkust, õiget ja valet ega kannatusi, ilma et me usuks õiglasesse ja tarka loojasse, kes kõiki asju korraldab ja kes on teinud sellele elule lõpu, peale mida leiab iga inimene oma tegude viljad.

Ainult selliselt saab olla sügav usk kõikidesse väärtustesse ja ideedesse, mille juurde me kutsume – nagu õiglus, armastus, kaastunne, ausus, kannatlikkus ja armulikkus – reaalsus, mis on kooskõlas inimese endaga. Ainult selliselt saavad väljakutsed tõelise tähenduse, saavutused tõelise maitse ja kannatlikkus tõelise magususe.

Me näeme, et moslemite püha raamat Koraan viitab sellele ja et Jumal on meile selles jutustanud mõistusega ja mõtlevatest inimestest, öeldes: “Ja nad mõtisklevad taevaste ja maa loomise üle [öeldes]: “Meie Issand, Sa ei ole loonud seda [kõike] asjatult. Ole Sa ülistatud!”” (Koraan 3:191)

Ei ole võimalik mõista selle elu vastuolusid ja raske elu taga peituvat tarkust, õiget ja vale ega kannatusi, ilma et me usuks õiglasesse ja tarka loojasse, kes kõiki asju korraldab.

Islamiusk

Enamus maailm religioone on saanud oma nime mingi inimese, rahva või maa järgi, kust see pärineb. Kristlus sai näiteks nime Jeesus Kristuse järgi, judaism juuda hõimu järgi, budism oma rajaja Buddha järgi, hinduism Indiast jne.

Islam ei ole saanud oma nimetust aga mingilt kindlalt isikult, hõimult, etniliselt rühmalt või rahvalt. Seda seetõttu, et islam ei ole mõeldud vaid kindlale rahvale inimkonna seast, et see võiks olla selle järgi nimetatud ja see ei ole ka inimese poolt loodud, et see võiks olla mingi inimese järgi nimetatud, vaid seda nimetatakse lihtsalt islamiks.

Sõna „islam“ tähendus

Kui me vaatame sõna „islam“ tüve araabia keeles, siis see hõlmab mitmeid tähendusi nagu alistumine, allumine, kuuletumine, siirus, rahu ja turvalisus.

Islam – see on täielik alistumine ja kuuletumine Issandale, Loojale, Kuningale ning vabadus igat sorti kummardamise vormidest kellelegi või millelegi teisele kui Temale.

See on ka see tähendus, mida on Koraanis mitmetes värssides rõhutatud.

Koraan annab meile teada, et kes iganes pöördub oma südame ja ihuga Jumala poole, on Temale alandlik ja alistub talle, järgib Tema käskle ja keelde, on haaranud tugevalt kinni pääsemise köiest, mis ei katke ning on saavutanud kõikvõimaliku hea. (Koraan 31:22)

Islam on seega täielik Jumala kummardamine ning vabadus kellelegi teisele alistumisest ja kellegi teise kummardamisest. Moslem on inimene, kes on siiras kummardamises ja kes elab sisemise rahuga ja levitab rahu ka nende seas, kes on tema ümber.

Kas see on aga kõikide sõnumitoojate sõnum?

Islam on kõikide sõnumitoojate religioon

Koraan kinnitab, et kõikidele erinevatel ajastutel elanud rahvastele saadeti sõnumitooja, õpetamaks neile Jumala religiooni. Koraanis on kõnetatud Muhammadit (rahu olgu temaga): „Tõesti, Me saatsime su tõega rõõmusõnumite tooja ja hoiatajana ning ei ole ühtegi rahvast, kelle hulgas poleks olnud hoiatajat.“ (Koraan 35:24) Seega kõik sõnumitoojad tulid tõese religiooniga ning nad ei erine oma sõnumi poolest usu ega seaduste ja kõlblusnormide aluste osas.

Islam ja see millega tuli viimane prohvet, prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) rohkem kui 1400 aastat tagasi, on täiendus sellele, millega tulid kõik sõnumitoojad. Koraan (2:136) käsib moslemitel uskuda sellesse, millesse uskusid eelnevad sõnumitoojad nagu Aabraham, lisak, Jaakob, Mooses ja Jeesus.

Sõna „islam“ hõlmab araabia keeles mitmeid tähendusi nagu alistumine, allumine, kuuletumine, siirus, rahu ja turvalisus.

On tähelepanuväärne, et Koraan (2:132) jutustab meile Aabrahami, prohvetite esiisa käsust oma pojale ja samuti Jaakobi käsust oma poegadele vahetult enne enda surma, öeldes neile, et Jumal valis neile tõese usu ning et nad jääksid kuni surmani kindlaks islamile ehk Jumalale alistumisele.

Islam on seega kõikide Jumala prohvetite religiooni täiendus. Uskumused on olnud samad ega ole oma tegelikus olemuses muutunud. Muutunud on vaid seadused ja nende detailid vastavalt sellele, mis on sobilik erinevate ajastute oludega. Seda kuni viimase sõnumitooja Muhammadi (rahu olgu temaga) saatmiseni, et kinnitada lõplik seadus tervele inimkonnale.

Seetõttu kinnitab Koraan (3:19) selgelt, et religioon on üks ja selleks on islam ning et erinevused, mida me näeme jumalike uskude järgijate vahel uskumuste osas, tulenevad vaid moonutustest, mis on viinud nad eemale sellest, millega nende sõnumitoojad tulid.

Islam ei ole saanud oma nimetust mingilt kindlalt isikult, hõimult, etniliselt rühmalt või rahvalt. Seda seetõttu, et islam ei ole mõeldud vaid kindlale rahvale inimkonna seast, et see võiks olla selle järgi nimetatud ja see ei ole ka inimese poolt loodud, et see võiks olla mingi inimese järgi nimetatud, vaid seda nimetatakse lihtsalt islamiks.

Islami

universaalsus

On hämmastav, et Koraanis ei ole mainitud sõna „araablased“, kuigi see ilmutati nende keeles ning Jumala sõnumitooja Muhammad (rahu olgu temaga) saadeti nende sekka. Tänapäeval näeme aga, et araablased on moslemite hulgas vähemus ning nad moodustavad vähem kui 20% kogu moslemite arvust. Suurim islamiriik on aga Indoneesia, mis asub kaugel Kagu-Aasias ning isegi India moslemivähemus üksinda on enam-vähem kaks korda suurem kui kõige suurema araabiamaa rahvaarv.

Islam on tulnud armulikkuse ja juhatusega kõikidele rahvastele, vaatamata nende kultuuridele, etnilisele kuuluvusele, kommetele ja riikidele. Nagu Koraanis (21:107) on öeldud: „Ja Me saatsime su [Muhammadi] vaid armulikkusega maailmadele.“

Islam esitab nägemuse inimkonna mitmekesisuse kohta viisil, mida ükski teine süsteem ei tunne ja mida ei ole rakendanud ükski maailma rahvas.

Mõelgem hoolikalt järgmise pöördumise peale Koraanis, milles ei kõnetata ainult araablasi ega moslemeid, vaid kogu inimkonda, vaatamata inimeste erinevatele rassidele ja uskudele. Jumal ütleb Koraanis (49:13): „Oo inimesed, tõesti, Me oleme loonud teid meestest ja naisest ning teinud teid rahvasteks ja hõimudeks, et te võiksite üksteist tunda. Tõesti, kõige auväärsemad teie hulgast on Jumala silmis (need, kes on) kõige vagamad teie seast. Tõesti, Jumal on Teadev ja Teadlik.“

Sellega kinnitab Koraan, et kõik inimesed, olenemata nende nahavärvist ja rassist, on Aadama ja Eeva (rahu olgu nende mõlemaga) järeltulijad ning et erinevused ja mitmekesisus, mis nende seas on, ei ole selleks, et üht teisest paremaks pidada, vaid et üksteist tundma õppida ning koostööd teha. Parema olemine ja au kuulub aga sellele, kes teenib Jumalat ja on Tema suhtes vaga.

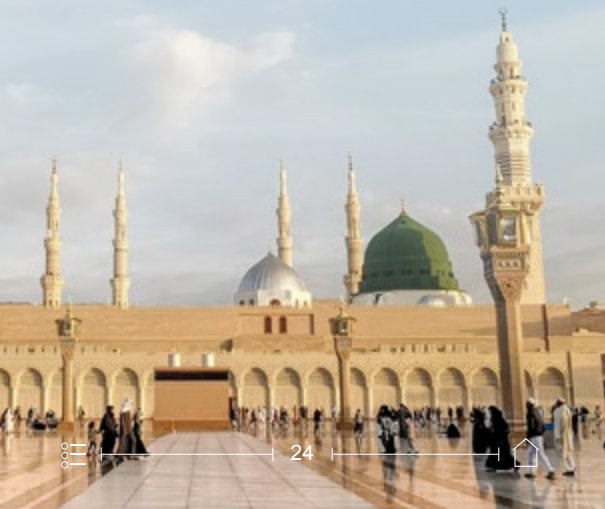

Islam esitab nägemuse inimkonna mitmekesisuse kohta viisil, mida ükski teine süsteem ei tunne ja mida ei ole rakendanud ükski maailma rahvas.

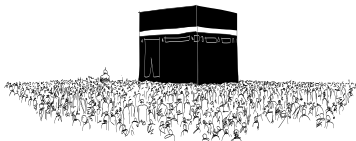
Koraan (30:22) pöörab meie tähelepanu ka sellele, et erinevused inimeste nahavärvis ja välimuses ning nende keelte ja kultuuride rohkus on osa Jumala õnnistustest ja Tema märkidest ning Tema loomise imepärasusest selles universumis, mis on sarnane oma suursugususes ja tähtsuses taevaste ja maa loomisega. See mainib ka, et ainult targad ja mõtisklevad inimesed pööravad sellele tähelepanu ja võtavad seda arvesse.

Esimene ja kõige tähtsam artikkel ÜRO inimõiguste ülddeklaratsioonis, mis kinnitab inimeste võrdsust vabaduses, õigustes ja väärikuses, kinnitati ametlikult 1948. aastal ning hakati rakendama peale seda. Samas kui islami sõnumitooja Muhammad – rahu olgu temaga – kuulutas inimõigused resoluutselt välja 1400 aastat tagasi ning pani inimkonna jaoks alguse uuele ajastule, kui ta ütles inimestele jutlustades: „Oo inimesed! Teie Issand on üks ja teie (esi)isa on üks. Araablane ei ole parem võõramaalasest ja võõramaalane ei ole parem araablasest. Valge nahaga inimene pole parem mustanahalisest ja mustanahaline pole parem valgenahalisest inimesest; (parem ollakse) ainult jumalakartlikkuse poolest.“ (Ahmad: 23489)

Aasta 630 AD

Muhammad, islami sõnumitooja

„Oo inimesed! Teie Issand on üks ja teie (esi)isa on üks. Araablane ei ole parem võõramaalasest ja võõramaalane ei ole parem araablasest. Valge nahaga inimene pole parem mustanahalisest ja mustanahaline pole parem valgenahalisest inimesest; (parem ollakse) ainult jumalakartlikkuse poolest.“

Aasta 1948

ÜRO inimõiguste ülddeklaratsioon,

mis kinnitab inimeste võrdsuse vabaduses, õigustes ja väärikuses

Keskkonna eest hoolitsemine on osa usust:

Mõned filosoofid on pidanud inimest selle maailma absoluutseks valitsejaks, kes tegutseb selles vastavalt oma kasule ja soovidele, ilma igasuguse arveldaja või järelevaatajata. Seda isegi siis, kui see tähendab maailma mingite osade rikkumist või mingite liikide hävimist. Vastupidiselt sellele arvamusele, pole osade arvates inimene teistest mitte millegi poolest parem ja ta pole midagi muud kui vaid üks miljonitest liikidest. Kuidas näeb aga islam inimese suhet maailmaga?

Islami nägemus inimese ja maailma vahelise suhte olemuse kohta põhineb usulistel ja teoreetilistel põhimõtetel. Sellest tulenevad detailsed reeglid, mis panevad paika suhted inimeste, loomade, Maa ja loodusvaradega.

Esimene, mis sellise filosoofia uurija tähelepanu tõmbab, on mõõdukus, mida Koraan kinnitab. Jumal on austanud inimest ja teinud ta paremaks teistest elusolenditest (17:70). Ta on allutanud inimesele loodu ja elusolendid, kes on tema ümber, et ta nendest kasu võiks saada ja nende eest hoolitseda (14:32-33). Inimene ei ole seega vaid üks liik miljonite teiste elusolendite kõrval, kes pole millegi poolest teistest parem, vaid ta on austatud olend, kelle jaoks on allutatud loodus, et ta sellest kasu võiks saada. (2:29)

Teisalt kinnitab Koraan meile ka, et inimene ei ole selle maailma absoluutne valitseja, kes võib teha selles ükskõik mida, mis talle pähe tuleb ning et see positsioon ja eripära teiste elusolendite suhtes ei anna talle õigust rikkuda maailma ega raisata loodusvarasid. See rõhutab, et tõeline valitseja on Jumal, Looja ning et inimese roll ja positsioon on vaid, et Jumal on ta sisse seadnud kui maailma asevalitseja, mis tähendab, et Jumal on teinud ta järelevaatajaks ning tal on õigus maailmast kasu saada. Samuti on Jumal käskinud tegeleda arendusega, ilma et see põhjustaks kahju inimestele või teistele elusolenditele. (2: 30; 11: 61)

Islamiseadus on selle rõhutamiseks kinnitanud sadu detailseid reegleid ja juhiseid, et panna paika see lähedane suhe inimese ja teda ümbritseva maailma vahel. Järgnevalt mõningad näited selle kohta:

1. Loomadest hoolimine

Muhammadilt (rahu olgu temaga) on tulnud mitmed ütlused, mis kutsuvad üles hoolima loomade õigustest ning mis kinnitavad suurt tasu tulevases elus nende hea kohtlemise eest ning mis keelavad neile kahju tegemise ja hoiatavad ränga jumaliku karistuse eest neile kahju tegijaile.

Esimene loomade õigustest hooliv ühing loodi Suur-Britannias 1824. aastal ning selle nimeks sai Kuninglik Loomade Vastase Julmuse Ennetamise Selts. Esimene seadus tänapäeval, mis kriminaliseeris loomade halva kohtlemise, võeti vastu Suur-Britannias 1939. aastal. Samas islam keelas juba 14 sajandit tagasi loomade halva kohtlemise ja kriminaliseeris selle ning selle kohta on mainitud palju näiteid mitmetes tekstides prohvet Muhammadilt (rahu olgu temaga). Näiteks looma näljutamine, piinamine, ülekoormamine; temaga mängimine viisil, mis talle kahju toob ja näkku löömine. Selliseid näiteid on tuntud islamiseaduste kohta veel ning neid võib leida islamiseaduse raamatutes.

Ehk lugeja mõistab, kui kaugele on islam läinud loomade vastu hea olemisega, kui ta loeb Muhammadi (rahu olgu temaga) ütlust, kui ta rääkis inimestele, et üks naine, kes töötas prostituudina (mis on islamis üks suurimaid patte), nägi koera, kes oli janusse suremas ning tal hakkas temast siis kahju, võttis oma jalanõu jalast, täitis selle veega kaevust ja jootis siis koera. Jumal andestas talle selle teo pärast. (Al-Bukhari: 3280)

Islam keelas ja kriminaliseeris looma näljutamise, piinamise, ülekoormamise ja temaga mängimise viisil, mis talle kahju toob aastal 632

Esimene loomade õigustest hooliv ühing, 1824. aasta

Esimene seadus, mis kriminaliseeris loomade halva kohtlemise, võeti vastu Suurbritannias 1939. aastal

2. Taimedest hoolimine

Islam kutsub üles hoolima taimedest ja põllumajandusest, olenemata sellest, kas see toob kasu inimesele endale või teistele inimestele ja elusolenditele selles maailmas.

Selle alla käib see, et Muhammad (rahu olgu temaga) on andnud meile teada, et kes iganes istutab midagi või võtab osa millegi istutamisest, mis elusolenditele kasu toob ning sellest sööb mingi lind, inimene või loom, siis läheb see tema arvele kirja heategevusena (Al-Bukhari: 2320).

Helde prohvet kutsub moslemit isegi pimedaimates ja raskeimates olukordades mitte hoidma end kuidagi tagasi keskkonnast hoolimisest ega maa arendusest põlluharimisega, isegi kui ta on veendunud, et ta ise sellest mingit kasu ei saa. Ta on öelnud, et kui viimne kohtupäev saabub – mis on üks suurimatest sündmustest universumis – ning keegi hoiab käes palmivõrset, siis kiirustagu ta selle istutamisega, kui ta seda suudab, et see läheks tema arvele kirja heategevusena (Ahmad: 12981).

Maa arendamine on islamis tehtud üheks selle eesmärkidest ja Jumala teenimise viisideks ka pimedaimates ja raskeimates olukordades ning mitte miski, ükskõik kui tähtis see ka poleks, ei tohi sellest inimest kõrvale tõmmata.

3. Loodusvaradest hoolimine

Islam rõhutab keskkonna eest hoolimist ja hoidumist loodusvarade raiskamisest, reostamisest või rikkumisest. Islam on selle osas andnud inimestele täieliku programmi, mis põhineb põhimõttel „ennetamine on parem kui ravi“. Selle alla käib rõhu asetamine isiklikule hügieenile ning selle eest üksikasjalikult hoolitsemine, loodusvarade hoidmine ja nende ökonoomne kasutamine ning nende rikkumise ja reostamise kriminaliseerimine. Mõningad näited selle kohta:

- Islam keelab loodusvarasid kasutades nende raiskamise ning eelkõige käib see vee kohta. Seda isegi siis, kui inimene kasutab seda Jumala teenimiseks wuduu (teatud jäsemete pesemine enne palvust) sooritamisel.

Islam keelab mõjukatel ja võimul olevatel inimestel monopoliseerida loodusvarasid viisil, mis teistele kahju põhjustab. Selle alla käib keeld hoida endale vesi (näide loodusvarast), tuli (näide energiast) ja hein (näide toidust). (Abu Dawud: 3477)

Keskkonnast hoolimine ja selle reostusest puhastamisele kaasaaitamine on osa usust nagu ütles islami sõnumitooja.

- Islam keelab kõik, mis keskkonda reostab. Selle alla käib keeld urineerida seisvasse vette, mis viib selle reostumiseni. Samuti on keelatud kergendada end kohtades, kus inimesed varju otsivad ja teede peal, sest need on kohad, kus inimesed käivad või kus möödakäijad otsivad kohta, kus puhata reisimise väsimusest või teel olemise raskusest.

Need siin on vaid üksikud näited, mis pole islamile ebatavalised. Islami sõnumitooja ei pea keskkonna puhastamist reostusest ning osavõtmist selle parandamisest läbi tee pealt kahju eemaldamise ainult heaks teoks, vaid ka osaks usu olemusest (Muslim: 35).

Teadmiste usk

See ei ole kokkusattumus, et esimene sõna Koraanis, mis prohvetile (rahu olgu temaga) ilmutati, on „Loe!“. Nii Pühas Koraanis kui ka sõnumitooja Muhammadi (rahu olgu temaga) ütlustes on rõhutatud, et islam toetab igat liiki teadmisi, mis on inimkonnale kasulikud. Islami järgi on tee, mida moslem käib teadmiste ja tarkuse otsimisel, tema tee ja rada Paradiisi, sest prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Kes võtab käia tee, milles ta otsib teadmisi, sellele teeb Jumal selle läbi kergeks tee Paradiisi.“ (Muslim: 2699)

Ühes imelises võrdluses on prohvet (rahu olgu temaga) selgitanud, et õpetlase üleolek pühendunud Jumala kummardajast on kui prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) enda üleolek kõige vähimast inimesest (At-Tirmidhi: 2685).

Seetõttu ei olegi islam kunagi tundnud konflikti religiooni ja teaduse vahel nagu seda on juhtunud teistes religioonides. Teadlaste üle ei ole kunagi kohut mõistetud nende loomulike teaduslike vaadete ja järelduste tõttu nagu seda tehti pimedal keskajal. Hoopis täiesti vastupidi: religioon oli teaduse eestvedajaks, selle toetajaks ja selle juurde kutsujaks nii õppimise kui õpetamise läbi. Mošeed olid kohad, kus edendati erinevat liiki teadusi ja teadmisi, milles oli inimkonnale head.

Sellepärast ei olegi imekspandav, et enamus moslemitest loodusteadlasi alustasid oma elu Koraani õppimise ja pähejätmise ning usu tundma õppimisega ning alles siis alustasid oma spetsiifiliste valdkondade ja erialadega.

Jumal austab õpetlase positsiooni, kes õpetab inimestele head ja võtab ta vastu ülevaimate astmetega. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on isegi öelnud, et kõik elusolendid paluvad selle eest, kes õpetab inimestele head (At-Tirmidhi: 2685).

LAUNCHING

CURiOsITY

CLICK HERE

Enamus moslemitest loodusteadlasi ja arste alustasid oma elu Koraani õppimisega, mis kutsus neid süvenema teistesse teadustesse.

Mõned tähtsaimad moslemitest teadlased

1. Al-Khawarizmi (Bagdad, 790-850): matemaatik, insener ja astronoom. Algebra rajaja. Tema raamatuid tõlgiti varakult teistesse keeltesse, mistõttu kandusid araabiakeelsed sõnad nagu näiteks „algebra“ (*al-džabr*) ja „null“ (*as-sifr*) Euroopa keeltesse.

2. Ibn Al-Haytham (Kairo, 965-1040): füüsik ja insener, kes oli seotud Al-Azhari mošeega. Ta andis suuri panuseid optikasse ning talle omistatakse kaamera loomise põhimõtted. Mitmed uurijad on kinnitanud, et sõna „kaamera“, mis on levinud mitmes keeles, pole midagi muud kui araabiakeelne sõna „qumra“, mis on nimetus pimekambrile, mille leiutas samuti Ibn Al-Haytham.

4. Az-Zahrawi (Andaluusia, 936-1013):
moslemist arst ja kirurg, kelle läbi arenes
kirurgia. Ta leiutas ja kirjeldas oma
raamatutes sadu kirurgilisi instrumente
ning peale seda sai tema raamatutest
peamine allikas arstiteaduses ja kirurgias
mitmeks sajandiks ja mitmetes keeltes.

5. Ibn Sina (Buhhaara, 980-1037): tuntud teadusringkondades kui Avicenna; arst ja kuulus filosoof, kes oli oma ajast ees ja kirjeldas paljusid meditsiinilisi ilminguid ja kirjeldas nende ravi. Samuti ülendas ta teaduslike katsete positsiooni oma meditsiinilistes uurimustes ja uuringutes, mis viisid ta detailsete tulemusteni, millega ta oli oma ajastust ees ning mis on tänapäevani alles jäänud. See tuleb eriti hästi esile tema raamatus "Arstiteaduse kaanon", mis jäi peamiseks arstiteaduse õppimise allikaks seitsmeks sajandiks ning mida õpetati Euroopa ülikoolides kuni seitsmeteistkümnenda sajandi keskpaigani.

Pärast arstiteaduses kuulsaks saamist oli tal kombeks ravida haigeid tasuta ning seda inimliku žestina temalt ja samuti tänuavaldusena Jumalale teadmiste ja tarkuse kingi eest.

6. Ibn An-Nafis (Damaskus, 1213-1288): islamiseaduse õpetlane, kes samal ajal oli ka ajaloo üks tähtsamaid teadlasi arstiteaduses ja füsioloogias. Ta oli esimene, kes avastas ja kirjeldas detailselt väikest vereringet. Ta pani aluse ka mitmele meditsiinilisele teooriale, millest paljusid rakendatakse tänase päevani.

Islam hõlmab inimese kõik aspektid

Paljud inimesed imestavad, kui nad saavad teada, et islam ei tähenda lihtsalt rituaale, tegusid ja üldisi moraaliõpetusi nagu on tegemist paljude teiste religioonidega, mida nad teavad.

Islam ei ole tegelikkuses ainult spi-rituaalne vajadus, millega moslemid tegelevad mošeedes läbi Jumala palumise ja palvetamise...

Samuti ei ole see ainult kogumik vaa-teid, uskumusi ja filosoofiaid, millesse sel-le järgijad usuvad...

See ei ole ka mitte ainult täiuslik majan-dus- ja keskkonnasüsteem...

See ei ole ka ainult kogumik reegleid ja teoo-riaid süsteemi ja ühiskonna ehitamiseks...

Samuti ei ole see ainult moraali ja kom-mete kogumik teistega läbikäimise koh-ta...

Islam on kõikehõlmav eluviis, mis hõlmab elu igat aspekti; mis hõlmab kogu elu ja rohkemgi veel. Samas ei piira see inimeste vajadust, kergendades hoopis nende elu, et püüdlused oleksid suunatud loovuse, arendamise ja

tsivilisatsiooni suunas. Islam on üks suurimaid õnnistusi, mille Jumal on kunagi inimkonnale kinkinud ning seda rõhutab ka Koraan (5:3).

Kõik jumalike religioonide järgijad usuvad tulevasse ellu ning selles olevasse tasusse ja karistusse.

Kord ütles üks inimene mittemoslemite hulgast pilkavalt ühele prohvet Muhammadi kaaslasele, Salmaan Al-Faarisile: „Teie kaaslane (pidades silmas Jumala sõnumitoojat) õpetab teile kõike, isegi urineerimise ja roojamise kombeid?“ Salmaan vastas: „Jah, ta on meile (seda) tõesti õpetanud.“ Seejärel mainis ta talle sellega seonduvad reeglid islamis (Muslim: 262).

Maine elu ja teispoolsus

Vanadel egiptlastel oli kombeks surnu mumifitseerida ning panna siis temaga kaasa tema väärtuslikud isiklikud asjad, arvates, et tal on neid vaja pärast surma tema teispoolse elus.

Teisalt Tiibeti rahvastel oli kombeks lõigata oma surnute kehad tükkideks ja panna need kõrgetesse kohtadesse toiduks kullidele ja teistele lindudele. Hindudel on endiselt kombeks oma surnuid põletada, sest nende uskumuse kohaselt on see ainuke viis, kuidas hinge vabastada.

Need on vaid üksikud näited erinevatest surnute mälestamise ja nendega hüvastijätmise rituaalidest, mis on erinenud ja varieerunud vastavalt ajastule ja kohale ning inimeste religioonile ja nende uskumustele selle osas, mis tuleb pärast surma. See on tekitanud sügavaid küsimusi, mis otsivad vastuseid: kas on olemas tulevane elu? Kui jah, siis milline see on ja mida meil seal vaja on?

Seda seetõttu, et surm on ülim tõde, mille osas on kõik nõus, et see ootab eranditult meid kõiki, olenemata sellest, kas me usume tulevasse ellu või on meie uskumused piiratud sellega, mida me näeme ja oma meeltega tajume; olenemata ka sellest, kas me oleme selleks saatuslikuks hetkeks valmis või me püüame seda unustada ja ignoreerida läbi erinevate lõbustuste ja meie tähelepanu hajutavate tegevustega.

Alles jääb aga küsimus, mis on üle igasugusest ignoreerimisest ja unustamisest ning mis surub end pidevalt peale iga kord, kui inimene võtab aja maha ja mõtleb: kas surm on kõige lõpp ja peale seda ei ole mitte midagi? Kas meie olemasolu on mõttetu?

Islam on kõikehõlmav eluviis, mis hõlmab eranditult elu kõiki aspekte ja külgi.

See küsimus rõhub järjepidevalt meie peas ja Koraan korrutab seda meile erinevatel viisidel ning annab meile samal ajal teada paljude inimeste kahetsuse ja halamise kohta viimsel kohtupäeval, sest nad ei peatunud ega mõelnud selle küsimuse peale ega olnud lahkumiseks valmis. Osad neist ütlevad siis teistele: “Oleks ma vaid oma selleks eluks ette valmistunud!” (89:249); ja teised ütlevad: “Oleks ma vaid põrm!” (78:40)

On teada-tuntud tõde, et kõik jumalike religioonide järgijad usuvad tulevasse ellu ning selles olevasse tasusse ja karistusse. Seda seetõttu, et see on kõikide Jumala sõnumitoojate sõnumi tähendus ning kuna ka mõistus tunnistab, et ei elul, usul ega moraaliväärtustel pole mingit tähendust ilma tulevase eluta, milles saab olema arveldus ning milles saab iga inimene oma tasu, olgu see siis hea või halb.

Surm on ülim tõde, mille osas on kõik nõus, et see ootab eranditult meid kõiki, olenemata sellest, kas me usume tulevasse ellu või on meie uskumused piiratud sellega, mida me näeme ja oma meeltega tajume.

Samas paljud inimesed arvavad, et usk ja Jumala teenimine ei saa käia käsikäes koos raha teenimise, meelelahutuse ja arenguga. Arvatakse, et tegutsema peaks kas selle elu või tulevase elu nimel ning et ei ole võimalik, et need kaks oleksid samal ajal koos, nii nagu öö ei saa olla koos päevaga ja saab olla vaid kas üks või siis teine.

Nende imestamisel pole piire ning osade jaoks neist on raske uskuda, et sellist barjääri Jumala teenimise ja meelelahutuse või Jumala teenimise ja vara vahel islamis ei eksisteeri. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on meile teada andnud, et kui inimene teeb head, olenemata tema elukutsest, siis seni, kuni tema kavatsus on hea, saab ta oma teo eest teispoolduses tasu. Isegi kui selleks heateoks on okka eemaldamine teelt, millel inimesed kõnnivad või toidu panemine oma naise suhu. (Al-Bukhari: 56)

Kui prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) andis teada, et heategemise viise on lõputult, tõi ta näite, mis tema kaaslasi imestama pani. Ta ütles: „ja kui keegi teist rahuldab oma iha oma naisega, siis talle on selle eest tasu.“ Tema kaaslased küsisid: „Ja mis seos on tasu saamisel ja iha rahuldamisel?“ Prohvet ütles: „Mis te arvate, kui keegi rahuldab oma iha keelatud moel, kas ta ei soorita niimoodi pattu?“ Nad vastasid: „Jah.“ Ta ütles siis: „Sellepärast kirjutataksegi talle (kes teeb seda oma abikaasaga) tasu, sest ta valis korrektse tee.“ (Muslim: 1006)

Kõik jumalike religioonide järgijad usuvad tulevasse ellu ning selles olevasse tasusse ja karistusse.

Seetõttu märkabki igaüks, kes islamiga tutvust teeb esimesest hetkest tõelist tasakaalu maise ja teispoolsuse elu vahel nagu Koraan seda kujutab. Kui ühelt poolt kutsub see üles inimesi teenima Jumalat, saamaks tasu teispoolsuses, rõhutab see samal ajal ka vaeva nägemist selles elus, otsides Jumalalt elatist (62:9-10). Seetõttu väärib see inimene tasu, kui ta teeb seda tegu Jumala nimel. Moslem on kohustatud teenima Jumalat läbi püüdluste oma ametis, oma tööga elatist teenides, oma lapsi kasvatades, oma tervise ja keskkonna eest hoolitsedes ja oma ühiskonda arendades nii nagu ta teenib Jumalat oma palvete, almuse ja paastumisega.

See ongi spirituaalse heaolu ja sisemise rahu üks saladusi, mille leiab moslem siis, kui ta tajub harmooniat oma selle elu ja teispoolsuse ning meelelahutuse ja Jumala teenimise vahel. Selles ei ole mingit konflikti ega vastuolu, vaid see on üks tervik, mille erinevad osad toetavad üksteist.

Seetõttu rõhutabki meile Koraan moslemi motot, mis võtab kokku islami filosoofia selle osas ja käsib tal kindlalt kuulutada: minu kogu elu selle kõikide aspektidega on Jumala teenimine ning mitte ainult minu palvetamine ja kummardamine ei ole Jumalale, vaid kogu minu elu ja ma ootan selle eest Jumalalt tasu; Tema on see, kes mõistab kohut minu tegude üle ja annab mulle nende eest tasu peale minu surma ning niimoodi järgin ma Jumala käsku ja islamiusku. (6:162)

Suhtlemise ja koostöö usk

Ahmad Ibn Fadlaani kirjeldus rännakust Venemaale ja Skandinaavia maadesse on esimene detailne kirjeldus ja analüüs nende maade inimeste elu ja ühiskonna olemuse kohta, mille kohta ülejäänud maailm nende maade osas teada sai.

Seda seetõttu, et Ahmad Ibn Fadlaan võttis 921. aastal ette hämmastava rännaku, mida peetakse keskaja üheks tähtsaimaks tsivilisatsioonide vahelise suhtluse reisiks. Ta lahkus Bagdadist, tolle aja teaduse ja tsivilisatsiooni pealinnast ning külastas mitmeid riike ja rahvaid ning dokumenteeris sündmused ja juhtumid, mille tunnistaja ta oli, oma suures raamatus, mis avaldati esimest korda 1923. aastal, tuginedes Venemaal leitud käsitsi kirjutatud eksemplarile.

Ibn Fadlaani kirjutiste tähtsus peitub ameeriklasest kirjaniku Michael Crichtoni sõnul selles, et moslemid olid Bagdadis vaatamata oma tugevale pühendumusele usule avatud rahvaste suhtes, kes erinesid neist välimuse, käitumise ja religiooni poolest ning et nad olid tollal kõige vähem paiksed rahvad, mis tegi neist suurepäraseid võõraste kultuuride jälgijad. (HarperCollins Publishers, 1976, lk 10)

Michael Crichton (Eaters of the Dead)

Islam kutsub üles tegema inimestega koostööd tsivilisatsiooni ehitamisel ja parendamisel, nendega läbi käima ja suhtlema parima karakteri ja ülevaimate kommetega, vaatamata nende kultuurilistele ja usulistele erinevustele. Islam rõhutab, et isolatsioon ja inimestest eraldatus ei ole islamis õige tee. Seetõttu pidas prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) seda, kes inimestega läbi käib ja on kannatlik nende vigade ja nende poolt tuleva kahju osas paremaks kui seda, kes end neist eraldab ja neist eemaldub. (Ibn Maadžah: 4032)

**Ainult üks looja
ja ainult üks, kes
väärrib teenimist**

Islam

Islam rõhutab, et teoreetilised uskumused ei ole piisavad, et olla tõeline usklik. Seega, kui Issand ja Looja on üks, siis järelikut peab olema ka jumal, keda teenitakse, üks.

Sõnal „Allah“ on araabia keeles kolm kokkuvõtlikku tähendust:

- Teenitav, kellele pühendavad inimesed oma palve ja paastumise. See, kelle poole pöörduvad nende südamed ja kellele suunavad nad oma kummardamise teod.
- Suurim oma olemuse, omaduste ja auvääruse poolest selliselt, et Tema suurus ei ole inimhõimusele mõistetav ja see ei ole suuteline seda hoomama.
- See, kelle külge klammerduvad südamed ja kelle järele igatsevad hinged. See, kelle meenutamisel leiavad südamed rahu ja tunnevad mõnu Tema lähedusest ja Tema teenimisest.

Koraan rõhutab, et on tähtis korrigeerida enda arusaama Jumalast ning puhastada see kõikidest moonutustest ja valedest, mis püüavad vähendada Jumala ülevust ja suursugusust.

Jumal, nagu Koraan selgitab, on selle universumi ja süsteemi looja ja sellele aluse panija. Kõik, mis selles universumis juhtub, ükskõik kui väike see ka poleks, on Tema loodu ja leiab aset Tema tahte, määramise ja teadmisega. Ükski naine ei jää rasedaks ega ükski elusolend ei jää tiineks ega sünnita ilma Tema teadmise ja tahteta. Ükski vihmapiisk ei lange maha ega ühtegi muutust ei toimu öösel ega päeval, avalikult või peidetult mitte üheski selle universumi osas, ilma et Jumal hõlmaks seda oma teadmise, võimekuse ja armuga. (41:47; 6: 59)

Jumalal on parimad, kõige täiuslikumad ja ilusamad omadused. Ta on Kõikvõimas ja keegi ei saa Temast jagu; Kõigearmulisem, kelle armulikkus hõlmab kõike ning Suursugune, keda ei puutu mitte mingi puudus.

Kui osad inimesed on väitnud, et Jumal lõi taevad ja maa kuue päevaga ja siis seitsmendal päeval Ta puhkas, siis Koraan lükkas sellised väited ümber, öeldes täieliku selgusega: „Ja Me lõime taevad ja maa ja selle, mis on nende vahel kuue päevaga ning meid ei tabanud mitte mingisugunegi väsimus.“ (50:38)

See ja teised sarnased väited tulevad pähe vaid siis, kui Jumalat sarnastatakse mingite inim-mõistusele tuntud elusolenditega. Jumal aga on Looja ja kõik peale Tema on loodu ning kuidas võiks olla loodu samasugune oma loojaga? Koraan ütleb: „Mitte miski ei ole Tema sarnane ning Ta on Kõikekuulev, Kõikenägev.“ (42:11)

Jumal on Õiglane Kohtumõistja, kes ei tee grammigi võrra ülekohut ning see, mida me selles elus näeme, näitab meile Tema ülimat tarkust ja heldust. Samamoodi nagu laps ei pruugi aru saada mõningatest oma vanemate tegudest ega suuda neid mõista ega seletada suure erinevuse tõttu nende mõtlemisvõimekuse vahel, ei pruugi ka inim-mõistus mõista mõningaid aspekte Jumala tarkusest oma loodu ja tahte osas.

Üks kõige selgemaid asju islamis on kohustus suunata kummardamine siiralt Jumalale ja mitte kellelegi teisele. See on miski, mille juurde kutsusid kõik Jumala sõnumitoojad ja seda rõhutab ka Koraan.

Islam ei peatu sellega, vaid kinnitab ka, et teoreetilised uskumused ei ole piisavad selleks, et olla tõeline usklik. Kui Issand ja Looja on üks, siis peab ka Jumal ja see, keda kummardatakse, olema üks. Mitte midagi kummardamisest ega palvetamisest ei tohi suunata kellelegi teisele kui Jumalale, vaid kogu kummardamine peab olema suunatud siiralt vaid Temale ning seda ilma vahendajate ja eestkostjateta, sest Looja on sellest kõigest kõrgemal tasemel.

Kui selle maailma kuningad ega presidendid ei ulatu kõikide nõrkade ja abivajajateni enda kodanike seas, et tutvuda nende olukorraga ning neid aidata ja toetada ilma oma abiliste ja alluvateta, siis Kõikvõimas Jumal teab avalikku ja peidetut. Ta on Kõige Tugevam, Absoluutne Valitseja ja Kõikvõimas ning kogu universum on Tema kontrolli ja valitsemise all ning kui Ta midagi tahab, siis piisab Tal vaid öelda „Ole!“ ja see ongi. Miks siis pöörduda kellegi teise kui Tema poole?

Koraan kinnitab, et täielikku südame- ega hingerahu ei tule enne, kui moslem pöördub palves oma Issanda poole, heites oma soovid ja vajadused Tema ette. Jumal on tõepoolest Kõikvõimas ja Suursugune. Ta armastab oma sulaseid, on nendega leebe ja Ta on neile lähedal. Ta rõõmustab nende palvete üle ning on nendega helde ja tasustab neid vastavalt nende Tema poole pöördumisele ja nende alandlikkusele Tema suhtes. (2:28; 27:62-63)

Seetõttu ongi kõige selgem asi islamis kohustus suunata siiralt kogu teenimine ainult Jumalale ja mitte kellelegi teisele. (16: 36) See on miski, mille juurde kutsusid kõik Jumala sõnumitoojad ning mida rõhutab ka Koraan. Ühelegi prohvetile, inglile ega vagale inimesele – olenemata sellest, kui vagad nad on – ei tohi suunata palvest mitte midagi ettekäändel, et nad on vahendajateks Jumala ja Tema sulaste vahel. Sest lõppude lõpuks on nad kõik Jumala loodu hulgast ja Tema sulased ning Jumal on oma sulastele lähedal, kuuleb nende kõnet ja vastab nende palvetele tingimusel, et nad suunavad kogu teenimise siiralt Temale.

Inimene, kes pöördub Jumala poole, leiab magusa õnne ja meeldiva rahu. Ta ei koge mingit segadust ega rahutust, sest ta teab, et absoluutne valitseja on üks, looja on üks ja see, keda kummardada, on üks ning seega tuleb pöörduda ainult Tema ja mitte kellegi teise poole.

See ongi ühe väikse, kuid samas ühe tähtsaima ja tuntuima Koraani suura ehk peatüki tähendus. Selle suura nimi on „Al-Ikhlaas“.

LAUNCHING

CURIOSITY

[CLICK HERE](#)

Koraan rõhutab, et iga asi juhtub Jumala teadmise ja võimekusega; isegi vihmapiiskade ja puulehtede langemine.

Al-Ikhlaasi suura

Jumal käsib Muhammadil, oma prohvetil järgnevat välja kuulutada selliselt, et ta justkui vastaks küsimusele: „Kes on Jumal?“.

- Jumal on ainus ja Tal ei ole teenimises ühtegi partnerit.
- Jumal on see, kelle peale toetub ja kelle juures otsib pelgupaika kogu loodu, et paluda Tema abi oma vajaduste osas.
- Ta on kaugel eemal sellest, et Tal võiks olla poeg või et Ta ise võiks olla sündinud, sest Ta on Esimene, enne keda ei olnud mitte midagi.
- Talle ei ole ühtegi võrdset ega sarnast ei Tema olemuses ega ka Tema omadustes, sest Ta on Looja ja kõik peale Tema on loodu.

Suheloodusseaduste ja islamiseaduste vahel

Jumal on loonud selle universumi, milles me elame. Seda alates väikestest rakkudest meie kehas ja kõigest, mis on neist veel väiksem ning lõpetades kaugeimate galaktikatega, mille vaatlemist on võimaldanud ainult teleskoobid. Ta on loonud selle kõik ülima täpsuse, täiuslikkuse ja imelise süsteemiga, ilma milleta ei oleks elu ja looduse toimimine võimalik. Kõik loodusteadlased kinnitavad, et isegi väike kõrvalekalle selles süsteemis viiks kahtlemata selle hävingu ja lagunemiseni.

Moslem usub, et Looja, kes lõi selle imelise süsteemi kogu oma detailsuse ja täpsusega, teab kõige paremini, milised seadused, reeglid ja elamise süsteem on Tema loodule kõige parem. See religioon, mis Ta on määranud, on ainus süsteem, mis on inimkonnale sobilik ja mille läbi see pääseb üksteisele tehtavast

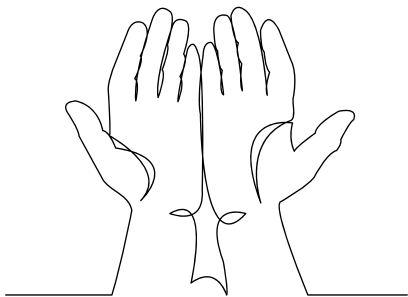
ülekohtust. Jumal on öelnud Koraanis, selgitades, et see, kes on loonud universumi ja inimesed, teab kõige paremini, mis on neile hea: „Kas ei tea Tema, kes lõi, kuigi Ta on Peene (kõige peenemate saladuste teadja) ja Teadlik?“ (67:14)

LAUNCHING

CURIOUSITY

CLICK HERE

Islam ei ole preesterkonda

Paljudes religioonides on antud osadele inimestele usuline eelisõigus teiste üle ning need religioonid on sidunud inimeste Jumala teenimise ja nende usu nende inimeste meeleheaga ja heakskiiduga. Nende religioonide kohaselt on need inimesed vahendajad inimeste ja Jumala vahel. Nende uskumuste kohaselt jagavad nad andestust, teavad nähtamatute asjade kohta ja peavad nendega vastuollu minekut täieliku hävingu põhjuseks.

Islam ei ole üldse sellist ametikohta nagu preester. Islam on inimest austanud ja tema positsiooni tõstnud ning vabastanud ta igasuguse spirituaalse võimu alt, mis oleks vahendajaks tema ja Jumala vahel. Islam on ümber lükanud, et inimese õnn, patukahetsus või Jumala teenimine võiks olla seotud kindlate inimestega, ükskõik kui head ja vagad nad ka ei oleks.

Islam on inimest austanud ja tema positsiooni tõstnud ning vabastanud ta igasuguse spirituaalse võimu alt, mis oleks vahendajaks tema ja Jumala vahel. Islam on ümber lükanud, et inimese õnn, patukahetsus või Jumala teenimine võiks olla seotud kindlate inimestega, ükskõik kui head ja vagad nad ka ei oleks.

Samuti on islam vabastanud inimese igasuguse akadeemilise võimu alt, mis väidab, et usulised teadmised kuuluvad vaid kindlatele inimestele ja mitte kellelegi teisele. Me näeme, et Koraan ei teinud usulisi teadmisi ega Koraani mõistmist ainult kõikide inimeste õiguseks, vaid ta tegi selle lausa nende kohustuseks, sest see käsib kõikidel moslemitel lugeda Koraani, seda mõista, selle tähenduse üle mõtiskleda ning siis ka selle järgi elada. (38:29)

Jumala teenimise teod ja usk on inimese ja tema Issanda vahel ning mitte ühelegi inimesele ei kuulu neis asjades eelisõigust ega vahendamist. Kõigekõrgem Jumal on oma sulastele lähedal ning Ta kuuleb oma sulase palvet ja vastab talle. Ta näeb oma sulase teenimist ja palvetamist ning tasub talle selle eest. Mitte ühelgi inimesel ei ole õigust väljastada (jumalikku) andestust ja patukahetsuse vastuvõttu.

Seega mil iganes inimene pöördub patukahetsuses siiralt Jumala poole, selle patukahetsuse võtab Jumal vastu ja Ta andestab talle, sest Jumal on kõigile lähedal, mil iganes nad Tema poole pöörduvad ja Teda paluvad. Täpselt nii nagu Jumal Koraanis ütleb. (2:186)

“

Koraan kinnitab, et Jumal on kõigile lähedal, mil iganes nad Tema poole pöörduvad ja Teda paluvad.

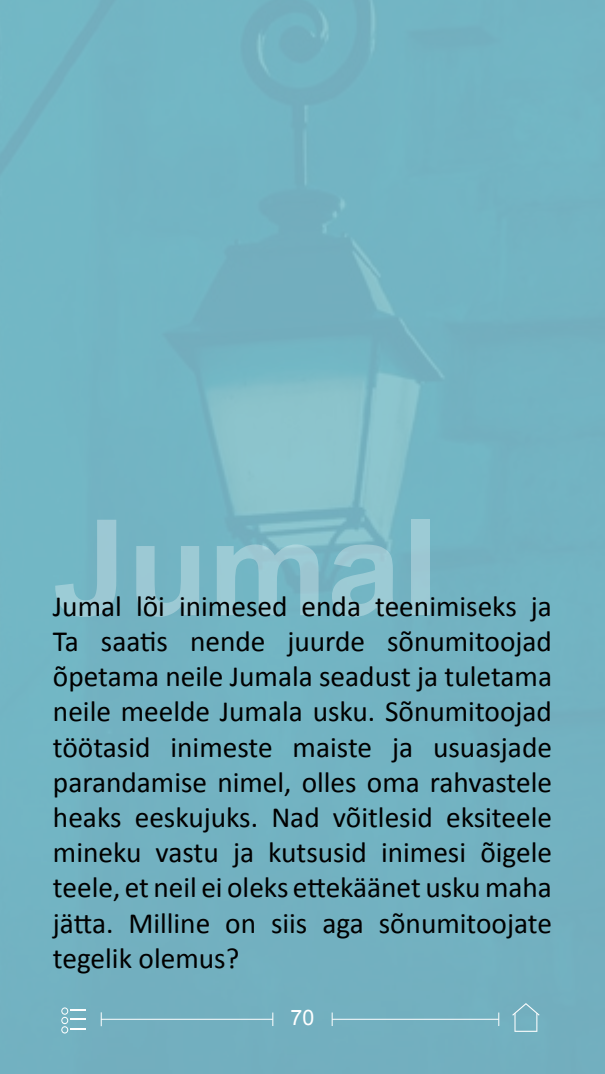
Kas islami vastuvõtmiseks on mingid spetsiaalsed rituaalid?

Sellele, kes on islamis veendunud, ei ole islami vastuvõtmiseks mingeid keerulisi rituaale. Islami vastuvõtmine ei pea toimuma ka mingis spetsiaalses kohas või mingi kindla isiku kohalolul. Islamit vastu võtta soovides piisab vaid sellest, kui inimene lausub kaks usutunnistuse osa, teades nende tähendust, uskudes seda ning nõustudes sellega, mida see tähendab. Kaks usutunnistuse osa on:

- Äšhädu ällää iläähä illa Allaah (Ma tunnistan, et ei ole jumalat peale Allahi). See tähendab: ma tunnistan ja usun, et ei ole ühtegi kummardamist väärt jumalust peale Jumala, nii et ma kummardan vaid Teda ega mitte midagi ega kedagi Tema kõrval.
- Wa äšhädu ännä Muhammada rasuul-ullaah (Ja ma tunnistan, et Muhammad on Jumala sõnumitooja). See tähendab: ma tunnistan, et Muhammad on kõikide inimeste juurde saadetud Jumala sõnumitoojaet ma olen tema käskude suhtes sõnakuulelik, hoidun tema poolt ära keelatud ning ma kummardan Jumalat vastavalt tema seadustele ja viisile.

A teal-tinted photograph of a street lamp hanging from a building. The lamp is illuminated, casting a warm glow. The background shows a stone wall with architectural details.

**Kes on Jumala
sõnumitoojad
tegelikult?**

Jumal

Jumal lõi inimesed enda teenimiseks ja Ta saatis nende juurde sõnumitoojad õpetama neile Jumala seadust ja tuletama neile meelde Jumala usku. Sõnumitoojad töötasid inimeste maiste ja usuasjade parandamise nimel, olles oma rahvastele heaks eeskujuks. Nad võitlesid eksiteele mineku vastu ja kutsusid inimesi õigele teele, et neil ei oleks ettekäänat usku maha jätta. Milline on siis aga sõnumitoojate tegelik olemus?

Nad olid inimesed

Koraan rõhutab väga paljudes värssides, et kõik sõnumitoojad olid inimesed, kelle Jumal valis välja ilmutuse ja sõnumi jaoks. Kuigi meie ja prohvetite vahel on inimlik sarnasus, on nad kõrgemal tasemel puhtuse ja vagaduse poolest, kuna Jumal valis nad välja edasi andma oma sõnumit ja religiooni inimestele. Nagu Koraan ütleb: “Ütle: “Ma olen vaid inimene nagu teie, (kuid) kellele on ilmutatud...”” (18:110)

Kõik sõnumitoojad on inimesed, kes sünnivad, surevad ja haigestuvad nagu kõik inimesed. Nad ei erine teistest inimestest oma füüsiliste kehade ega oma vajaduste poolest.

Nad ei ole mingil moel jumalikud, sest jumalikkus kuulub ainult Jumalale. Nad on aga inimesed, kellele tuli ilmutus ehk kelleni jõudis Jumala käsk läbi inglite või mingil muul moel.

Varasemad rahvad imestasid ilmutuse üle ja Jumal mõistis nende imestuse hukka ja selgitas, et selleks ei ole mingit õigustust, sest see on viis, kuidas Jumala juhatuse ja Tema usu õpetused jõuavad Tema looduni.

Mõõdukus sõnumitoojate positsiooni osas

Jumal valis välja oma loodu hulgast parimad enda sõnumit edasi andma. Nad on inimesed, kes on jõudnud kõrgele tasemele headuses ja vagaduses. Koraan (6:84-87) on kirjeldanud kõiki sõnumitoojaid kui juhatatuid, heategijaid, vagasid, väljavalituid ja teiste üle eelistatuid.

Kui mingi sõnumitooja tegi vea, siis ei kiitnud Jumal seda heaks, vaid pööras tema tähelepanu sellele, et ta sellest ära võiks pöörduda ja seda kahetseda. Selline viga leidis aset isikliku arvamuse tõttu ja mitte tahtlikult selle vastu minemisest, mida Jumal temalt soovis.

Me näeme, kuidas Koraan kirjeldab prohveteid detailselt, liialdamata ega ka neile ülekohtu tegemata. Nad on eksimatud ses mõttes, et nad ei sooritanud suuri patte, kuid sellele vaatamata on nad inimesed ja mitte Jumalad ega Jumala pojad. Samuti ei ole neil mingeid jumalikke omadusi.

Seda selgitab hästi Koraanis mainitud vestlus, mis leiab aset viimisel kohtupäeval, et tuua välja, et Jumala prohvetil Jeesusel (rahu olgu temaga) ei olnud süüd selles, et inimesed teda kummardasid: „Ja kui Jumal ütleb: „Oo Jeesus, Maarja poeg, kas sina ütlesid inimestele: „Võtke mind ja mu ema jumalateks Jumala kõrval?““ Ta ütleb: „Ülistatud oled Sa! Ma ei oleks saanud öelda midagi, milleks mul pole mingit õigust. Kui ma oleks seda öelnud, oleksid Sa seda teadnud. Sa tead, mis on minus peidus ja ma ei tea, mis on Sinus peidus. Tõesti, Sa oled peidetu teadja. Ma ei öelnud neile muud, kui seda, mida Sa mul käskisid: „Kummardage Jumalat, minu Issandat ja teie Issandat.“ Ja ma olin nende üle tunnistajaks seni, kuni ma nende hulgas olin.

Kui Sa aga mu (üles) võtsid, olid Sina Valvaja nende üle ja Sina oled kõikide asjade üle tunnistajaks.“ (5:116-117)

Koraan rõhutab, et kõik sõnumitoojad on inimesed, kelle Jumal valis välja ilmutuse ja sõnumi läbi.

Islami seisukoht sõnumitoojate osas

Mõned inimesed arvavad, et Koraan sisaldab ainult lugusid ja uudiseid Jumala sõnumitooja Muhammadi (rahu olgu temaga) kohta. Nad imestavad, kui nad saavad teada, et Koraan mainis Jeesuse (rahu olgu temaga) nime tema austamiseks ja temalt valelike süüdistuste pühkimiseks 25 korda ning et Moosese (rahu olgu temaga) nime on Koraanis mainitud 136 korda, samas kui Muhammadi (rahu olgu temaga) nime, kellele Koraan ilmutati, on mainitud ainult 5 korda.

Kui enamike religioonide järgijad tunnistavad vaid enda prohveteid ja on vaenulikud teiste prohvetite suhtes, siis igaüks, kes loeb Koraani, leiab paljudes värssides kinnituse sellele, et inimene ei saa olla moslem enne, kui ta usub kõikidesse sõnumitoojatesse.

Koraan mainis Jeesuse (rahu olgu temaga) nime tema austamiseks ja temalt valelike süüdistuste pühkimiseks 25 korda ning Moosese (rahu olgu temaga) nime on Koraanis mainitud 136 korda, samas kui Muhammadi (rahu olgu temaga) nime, kellele Koraan ilmutati, on mainitud ainult 5 korda.

Kui ta ei usu kasvõi ühesse neist, kahtleb tema sõnumis või süüdistab teda valelikkuses, siis see võtab ta islamist välja. Koraan (2:285) rõhutab, et prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) ja temasse uskujad usuvad sellesse, mis tuli Jumalalt ja seega usuvad nad Jumalasse, inglitesse ja sõnumitoojatesse, tegemata neil vahet neisse uskumise osas.

Igaüks, kes on Koraaniga tutvunud, teab, et mitmed suurad (peatükid) on nimetatud prohvetite järgi nagu näiteks Aabraham ja Joosep. Üks suura on nimetatud isegi voorusliku Neitsi Maarja, Jeesuse (rahu olgu temaga) ema järgi.

Islami nägemus **Jeesusest** (rahuolgu temaga)

Jeesus

Jeesus (rahu olgu temaga) on ajaloo üks tähtsamaid isikuid ning üks suurimaid inimkonnale hea tegijaid. Inimesed erinevad selle osas, kuidas nad teda näevad: osad peavad teda Jumalaks, osad Jumala pojaks ning osad suhtuvad temasse vaenulikkusega, teevad teda maha ja loobivad tema suunas valesüüdistusi. Milline on aga islami nägemus Jeesusest (rahu olgu temaga)?

1

Jeesus on üks tähtsamaid sõnumitoojaid

Koraan rõhutab, et Jeesus (rahu olgu temaga) on üks tähtsamaid ja ülevaima positsiooniga sõnumitoojaid ning et tema ema Maarja oli puhta südamega, vaga ja oma Issandat teeniv kombeline ja ennast hoidev neitsi. Ta jäi rasedaks Jeesusega (rahu olgu temaga) ilma, et tal oleks olnud isa ning seda tänu Jumala võimekusele. Jumal lõi ta igavese imena nagu Ta lõi ka Aadama ilma isata ja emata. Jumal ütleb Koraanis (3:59), et Jeesus on igavene ime: nii nagu Jumal lõi Aadama ilma isa ja emata, lõi Ta ka Jeesuse ilma emata läbi oma võime, sest kui Ta ütleb millelegi; „Ole!“, siis see ongi.

2 Moslem usub imedesse

Moslem usub imedesse, mis Jumal lasi Jeesuse käte läbi juhtuda. Näiteks pidalitõbiste ja pimedate terveks tegemine; surnute elluäratamine; inimeste teavitamine selle kohta, mida inimesed sõid ja mida nad oma majades hoiustasid ning seda kõike Jumala loal. Jumal tegi selle kõik selgeks tõendiks tema prohvetluse ja sõnumi tõesuse kohta.

3 Talle saadeti alla Jumala raamat Evangeelium

Koraan rõhutab, et Jumal saatis Jeesusele alla ühe oma tähtsaimatest raamatutest, milleks on Evangeelium. Seda juhatuse, valguse ja armulikkusena inimestele. Evangeeliumit on aga läbi ajaloo erineval moel muudetud ja moonutatud.

4

Ta on inimene, mitte Jumal

Islam rõhutab, et Jeesus (rahu olgu temaga) oli inimene Aadama järeltulijatest, keda Jumal soosis ja kelle Ta saatis Iisraeli rahva juurde ning kelle käte läbi lasi Ta juhtuda mitmetel imedel. Tal ei ole mingeid jumalikke omadusi ja seda ütleb Jumal ka Koraanis (43:59), et Jeesus on vaid vaga sulane, keda Ta on õnnistanud ja kellele Ta on andnud imesid, et ta võiks olla märgiks oma rahvale ja neid hea juurde juhatada.

5

Teda ei löödud risti, vaid ta tõsteti taevasse

Islami kohaselt Jeesust ei tapetud ega löödud ka risti, vaid Jumal tõstis ta taevasse. Kui tema vaenlased tahtsid teda tappa, andis Jumal tema välimuse kellelegi teisele ja see nägi siis välja nagu Jeesus (rahu olgu temaga), kelle nad seejärel risti lõid ja tapsid, arvates, et see oli Jeesus (rahu olgu temaga). Jeesus tõsteti aga elusalt taevasse nagu seda kinnitab ka Koraan (4:157-158).

Prohvetite sugupuu

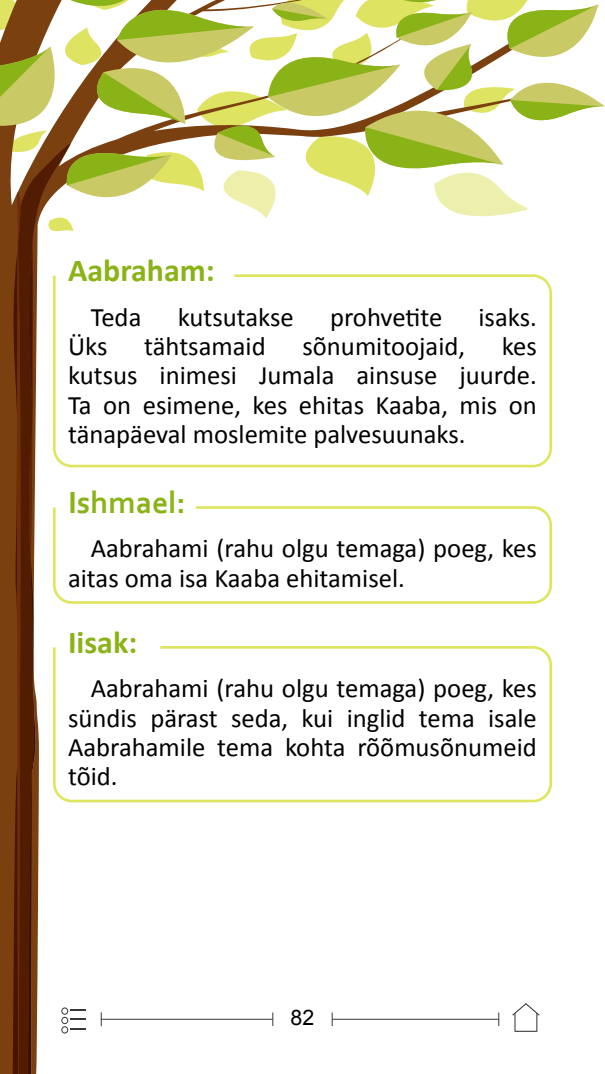
Jumala prohveteid on palju ning järgnevad on mõned tuntuimad nende hulgast (rahu olgu nende kõigiga):

Aadam:

Kõikide inimeste esiisa, kelle Jumal lõi savist ja kellele lasi Ta inglitel kummardada. Ta saadeti Paradiisist Maa peale.

Noa:

Ta kutsus oma inimesi Jumalat teenima, kuid nad ei uskunud teda ja neid karistati üleujutusega. Pääsesid vaid tema ja need, kes tema rahva hulgast uskusid ja laevas olid.

Aabraham:

Teda kutsutakse prohvetite isaks. Üks tähtsamaid sõnumitoojaid, kes kutsus inimesi Jumala ainsuse juurde. Ta on esimene, kes ehitas Kaaba, mis on tänapäeval moslemite palvesuunaks.

Ishmael:

Aabrahami (rahu olgu temaga) poeg, kes aitas oma isa Kaaba ehitamisel.

Iisak:

Aabrahami (rahu olgu temaga) poeg, kes sündis pärast seda, kui inglid tema isale Aabrahamile tema kohta rõõmusõnumeid tõid.

Jaakob:

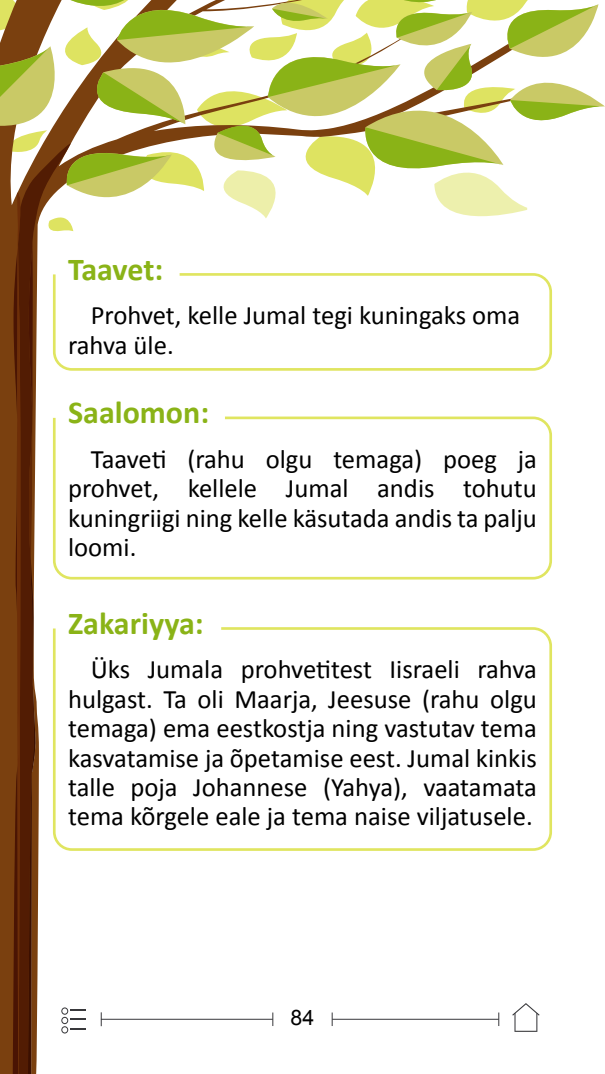
Isaku (rahu olgu temaga) poeg. Teda nimetatakse ka israaeliks ja tema järeltulijaid nimetatakse israeli lasteks või rahvaks.

Joosep:

Jaakobi (rahu olgu temaga) poeg. Ta läbis mitmeid katsumusi, kuid lõpuks sai temast Egiptuses valitseja.

Moses:

Üks tähtsamaid sõnumitoojaid. Jumal saatis ta israeli rahva juurde, ilmutas talle Toora ja toetas teda imede läbi. Vaarao aga eitas teda, misjärel Jumal lasi tal meres uppuda, päästes samal ajal Moosese ja need, kes olid koos temaga.

Taavet:

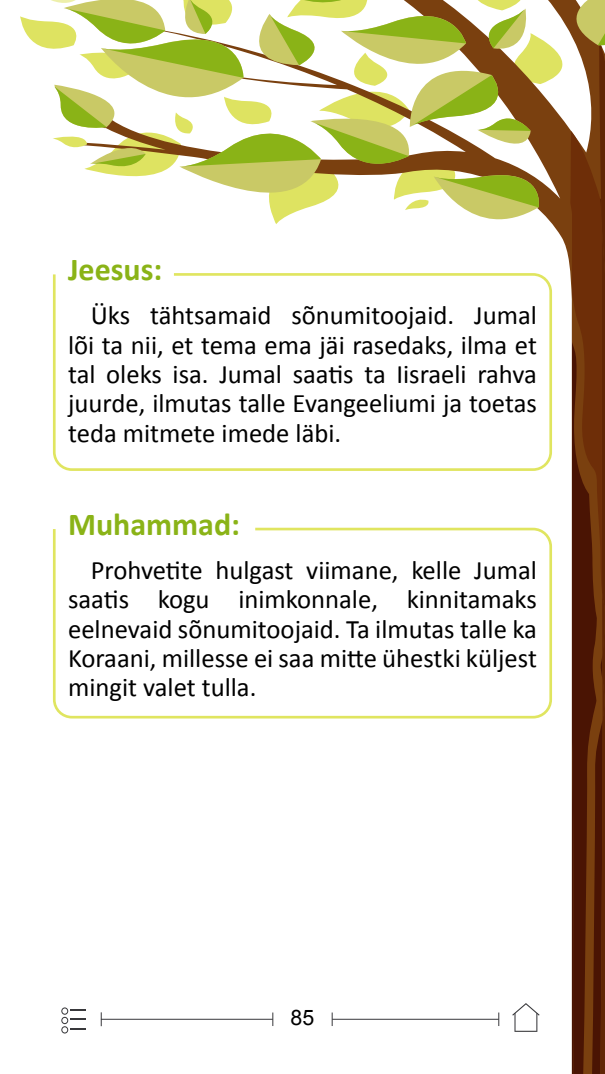
Prohvet, kelle Jumal tegi kuningaks oma rahva üle.

Saalomon:

Taaveti (rahu olgu temaga) poeg ja prohvet, kellele Jumal andis tohutu kuningriigi ning kelle käsutada andis ta palju loomi.

Zakariyya:

Üks Jumala prohvetitest Iisraeli rahva hulgast. Ta oli Maarja, Jeesuse (rahu olgu temaga) ema eestkostja ning vastutav tema kasvatamise ja õpetamise eest. Jumal kinkis talle poja Johannese (Yahya), vaatamata tema kõrgele eale ja tema naise viljatusele.

Jeesus:

Üks tähtsamaid sõnumitoojaid. Jumal lõi ta nii, et tema ema jäi rasedaks, ilma et tal oleks isa. Jumal saatis ta israeli rahva juurde, ilmutas talle Evangeeliumi ja toetas teda mitmete imede läbi.

Muhammad:

Prohvetite hulgast viimane, kelle Jumal saatis kogu inimkonnale, kinnitamaks eelnevaid sõnumitoojaid. Ta ilmutas talle ka Koraani, millesse ei saa mitte ühestki küljest mingit valet tulla.

**Kes on islami
sõnumitooja?**

Islami

Islami prohveti nimi on Muhammad. See on tänapäeval üks levinuimaid nimesid maailmas ning selle tähendus on see, keda inimesed kiidavad tema hea loomuse ja tegude eest. Kes aga on siis Muhammad?

Islami sõnumitooja nimi:

Muhammad Ibn Abdullah Ibn 'Abdul-Muttalib Ibn Haašim Al-Quraši

Ta elas aastatel 570-632 ning kõik moslemid usuvad tema kohta järgnevat:

Ta on Jumala sõnumitooja kõikidele inimestele

Jumal saatis Muhammadi (rahu olgu temaga) kõikidele inimestele, olenemata nende rassist ja nahavärvist ning Ta tegi kõigile kohustuslikuks talle sõnakuulekas olemise. Koraan (7:158) ütleb selle kohta: „Ütle: „Oo inimesed, tõesti, ma olen Jumala sõnumitooja teile kõigile...“.

Talle ilmutati Koraan

Jumal saatis Muhammadile (rahu olgu temaga) kõige viimase ja tähtsaima oma raamatute hulgast, Koraani, millesse ei saa kuskilt mingit valet tulla.

Viimane prohvetite ja sõnumitoojate hulgast

Jumal saatis Muhammadi (rahu olgu temaga) viimase prohvetina, mistõttu peale teda ei ole ühtegi teist prohvetit nagu ütleb ka Koraan (33:40): „Aga Jumala sõnumitooja ja prohvetite pitser.“

Lühike kokkuvõte, et õppida tundma islami sõnumitoojat Muhammadi (rahu olgu temaga)

1. Tema sünd

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) sündis Araabia Poolsaare lääneosas 570. aastal. Tema isa suri enne tema sündi ning tema ema suri, kui ta oli väike. Ta kasvas oma vanaisa 'Abdul-Muttalibi hoole all. Pärast tema vanaisa surma läks ta oma isapoolse onu Abu Taalibi hoole alla, kelle juures ta ka üles kasvas.

2. Tema elu ja üleskasvamine

Ta elas oma hõimu Quraiši juures enne ilmutuse saamist nelikümmend aastat (570-609) ning ta oli oma hea loomuse ja vagadusega silmapaistvaks eeskujuks ning ta oli oma rahva seas tuntud hüüdnimega As-Saadiq Al-Amiin (aus ja usaldusväärne). Ta töötas lambakarjusena ja hiljem kaupmehena.

Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) oli enne islamit monoteistlik, kummardades Jumalat Aabrahami religiooni kohaselt. Ta lükkas kõrvale iidolite kummardamise ja paganlikud kombes. Ta oli samuti kirjaoskamatu.

3. Tema missioon

Pärast neljakümneaastaseks saamist ja kui tal oli kombeks An-Nuuri mäe (mägi Meka lähedal) juures olevas Hira koopas mõtiskleda ja Jumalat teenida, tuli talle Jumalalt ilmutus ja alguse sai Koraani ilmutamine temale. Kõige esimene asi, mis talle Koraanist ilmutati, oli Jumala kõne: „Loe, oma Issanda nimel, kes on loonud.“ (96:1) Selle läbi tehti teatavaks, et tema saatmine oli algus inimeste jaoks uuele teadmiste, lugemise, valguse ja juhatuse ajastule. Pärast seda jätkus Koraani ilmutamine talle kahekümne kolme aasta jooksul.

4. Tema misjoni algus

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) alustas inimeste Jumala religiooni juurde kutsumist salaja, mida ta tegi kolm aastat. Siis tegi ta misjoni avalikuks ja viis seda Mekas läbi avalikult kümme aastat. Enamus tema järgijatest olid nõrgad ja vaesed nagu olid kõikide prohvetite järgijad. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) ja teised usklikud kohtasid sel perioodil rasket tagakiusamist ja rõhumist oma Quraiši hõimu poolt. Ta esitles islamit hõimudele, kes tulid Mekasse palverännakule ning Mediina rahvas võttis islami vastu ja alguse sai moslemite järkjärguline emigreerumine Mediinasse.

5. Tema emigreerumine

622. aastal emigreerus ta Mediinasse, mida tol ajal kutsuti Yathribiks. See toimus pärast seda, kui Quraiši liidrid, kes tema misjonile vastu seisisid, ühinesid tema vastu püüdlusega teda tappa. Ta elas Mediinas 10 aastat, kutsudes inimesi islamisse ja kutsudes inimesi üles palvetama, maksma almust, omama häid kombeid ning sooritama teisi islami rituaale.

6. Tema islami levitamine

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) pani Mediinas aastatel 622-632 pärast oma migratsiooni aluse islami tsivilisatsioonile ja pani paika moslemiühiskonna peamised aspektid. Ta tegi lõpu hõimude fanatismile, levitas teadmisi ning pani paika õigluse, vagaduse, vendluse, koostöö ja organiseerituse alused. Mõned hõimud püüdsid islamile lõppu teha, mistõttu leidsid ased mitmed sõjad ja intsidendid, kuid Jumal toetas oma usku ja sõnumitoojat. Pärast seda hakkasid inimesed üksteise järel islamit vastu võtma ning Meka ja enamused linnu ja hõime Araabia poolsaarel võtsid islami vastu ning seda omal valikul ja veendumusest selle tõese usu suhtes.

7. Tema surm

Islami kuukalendri *safari* kuu 11. päeval, pärast seda, kui Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) oli kogu sõnumi edastanud ja kui Jumal oli viinud inimestele täide oma õnnistuse, täiustades usu, tabas prohvetit (rahu olgu temaga) palavik ning ta jäi raskelt haigeks. Ta suri päevasel ajal esmapäeval, *rabii' al-awwali* kuul, aastal 11 AH, mis on 8. juuni 632 AD. Ta oli surres 63-aastane ja ta maeti oma naise 'Aaiša majja, Prohveti mošee kõrvale.

Prohvet Muhammad õiglaste inimeste silme läbi

Kui

Kui erapooletu inimene – ükskõik millisest kultuurist – uurib prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) elulugu, siis leiab ta end imetlemas ja imestamas kõikide tema ajatu eluloo detailide üle. Teadlased, filosoofid ja kirjanikud nii idast kui läänest on sellele tunnistajaks ning nad on selle kirja pannud oma raamatutes ja ütlustes. Järgnevalt mõned näited selle kohta.

Mahatma Gandhi
kirjutab ajalehes
„Young India“ (1924):

„Ma tahtsin teada
parimat selle elu kohta,
kel on tänapäeval
vaieldamatu mõjuvõim
miljonite inimeste

südamete üle... Ma sain rohkem kui veendunuks, et see ei olnud mõõk, mis võitis islamile noil päevil sellise positsiooni. See oli hoopis prohveti range lihtsus, tema täielik tagaplaanile hoidmine, tema suure hoolega lubadustesse suhtumine, tema intensiivne pühendumine oma sõpradele ja järgijatele, tema kartmatus ja tema täielik usaldus Jumalasse ja enda missiooni. Need asjad ja mitte mõõk ei kandnud neid ja ületasid iga takistuse. Kui ma lõpetasin Prohveti Biograafia teise köite, oli mul kahju, et mul ei olnud selle suurepärase elu kohta rohkem lugeda.“

Mahatma Gandhi, tema väljaütlemine, mis avaldati ajalehes Young India, 11.09.1924.

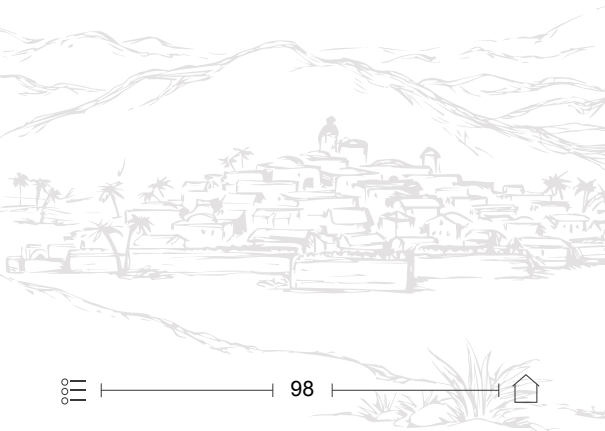
„Ma tahtsin teada parimat selle elu kohta, kel on tänapäeval vaieldamatu mõjuvõim miljonite inimeste südamete üle... Ma sain rohkem kui veendunuks, et see ei olnud mõõk, mis võitis islamile noil päevil sellise positsiooni.“ Gandhi

Oma kuulsas raamatus „100. Maailma sada mõjukaimat inimest“ alustas **Michael Hart**

sadat inimest Muhammadiga (rahu olgu temaga) ning ta selgitas põhjust, miks ta valis just tema, öeldes: „Minu valik panna Muhammad maailma mõjukaimate inimeste etteotsa võib mõningaid lugejaid üllatada ja olla teiste jaoks küsitav, kuid ta oli ajaloos ainuke mees, kes oli ülimalt edukas nii usulisel kui ka ilmalikul tasandil.“

Michael H Hart. (2017). The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History, 1. väljaanne, Carol Publishing Group, lk 3.

Kuulus prantsuse
poeet **Alphonse de
Lamartine** kirjutab
oma raamatus „Histoire
de la Turquie“ (Türgi
ajalugu): „Kui eesmärgi
suursugusus, vahendite
vähesus ja tulemuste
üüratus on kolm inimese
geniaalsuse mõõdupuud, siis kes julgeks
inimlikult võrrelda mingit lähiajaloo suurkuju
Muhammadiga?“

Lamartine, Alphonse de (1855). Histoire de la
Turquie. Paris: Chez Wolfgang Gerhard, 1. köide, lk 111.

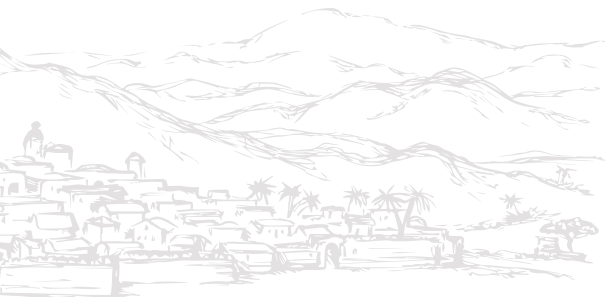

India filosoof
Ramakrishna on
öelnud: „Olud muutusid,
aga Jumala prohvet ei
muutunud. Nii võidu
kui kaotuse ajal, võimul
olles kui ka raskustes, nii
rikkuses kui ka vaesuses oli

ta sama mees ja samade omadustega. Nii nagu
kõik Jumala viisid ja seadused, on ka Jumala
prohvetid muutumatud.“

Koneru Ramakrishna Rao, Muhammad the
Prophet of Islam, 1st ed. Riyadh: World Assembly of
Muslim Youth, lk 24.

Saksamaa suurim
poeet **Goethe** kirjutas
ühes kirjas oma
kallimale, selgitades
oma suurt imetlust
islami ja Muhammadi
suhtes: „Kuigi ma olen
seitsmekümneaastane,
ei ole minu imetlus

islami vastu kunagi nõrgenenud vähimalgi
moel ja see on vaid kasvanud ja kindlamaks
muutunud.“

Seda mainis oma raamatus Katharina Mommsen
oma raamatus Goethest „Goether und die arabische
Welt“, lk 177.

Professor **Stobart** on öelnud:

„Selle mehe puhul ei jää kellelegi
märkamatuks võimu ja inimliku suurepärasuse
elemendid... Otsustades tema käsutuses
olevate vahendite vähesuse ja tema saavutatud
töö ulatuse ja alalise kestvuse põhjal, ei sära
ükski nimi maailma ajaloos veenvama kumana
kui seda on Meka prohveti nimi.“

Islam and Its Founder. London: Society for
Promoting Christian Knowledge, (New York: Pot,
Young and Co, 1878), lk 227-228.

Simon Oakley ja Edward Gibbon on kirjutanud oma raamatus „History of the Saracen Empire“:

„See ei ole mitte islami misjon, mis väärib imetlust, vaid selle usu pidevus; sama puhas ja täiuslik jälg, mille ta graveeris Mekas ja Mediinas, on säilitatud pärast kahteteist sajandit revolutsiooni värskelt Koraani poole pöördunud indialaste, aafriklaste ja türklaste poolt.“

Gibbon, E. / Ockley, S. History of the Saracen Empire, London 1870, lk 54.

„... sama puhas ja täiuslik jälg, mille ta graveeris Mekas ja Mediinas, on säilitatud pärast kahteteist sajandit revolutsiooni värskelt Koraani poole pöördunud indialaste, aafriklaste ja türklaste poolt.“
Simon Ockley

Will Durant kirjutab oma kuulsas mitmeköitelises teoses „Tsisivilisatsioonide ajalugu“:

„Kui me otsustame suursugususe üle mõju põhjal, siis ta (Muhammad) oli üks ajaloo hiiglasi. Ta võttis ette kuumuse ja toiduta tühermaade tõttu barbarismi sunnitud inimeste spirituaalse ja moraalse taseme tõstmise ning ta oli edukas põhjalikumalt kui ükski teine reformija; harva on ükski inimene nii täielikult oma unistuse täide viinud. Ta saavutas oma eesmärgi läbi religiooni mitte ainult sellepärast, et ta ise oli usklik, vaid kuna ükski teine vahend ei oleks suutnud tollase aja araablasi liigutada. Ta rõhus nende kujutlusvõimele, hirmudele ja lootustele ning kõneles viisil, millest nad aru said. Kui ta alustas, oli Araabia iidoleid kummardav kõrbeline vrakk, kuid kui ta suri, oli sellest saanud rahvas. Ta hoidis vaos fanatismi ja ebausku ning ehitas judaismi, kristluse ja tema riigi pärismaise [paganliku] usu peale lihtsa, selge ja tugeva usu ning samuti halastamatu vaprusena moraalsuse ja rahvusliku uhkuse, mis ühe põlvkonna jooksul marssis saja võiduni, ühe sajandiga impeeriumini ning kestab tänase päevani võimeka jõuna üle poole maailma.“

Will Durant (1950). The Story of Civilization: The Age of Faith, 4. köide, 1. väljaanne, New York: Simon and Schuster, lk 174.

Üks Muhammadi (rahu olgu temaga) kunagisi suurimaid vaenlasi jutustab meile pärast islami vastuvõtmist imelise loo. Kui prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) kiri jõudis Herakleioseni, Ida-Rooma keisrini 628. aastal, mil ta teda islamit vastu võtma kutsus, imestas Herakleios selle üle ja soovis, et tema juurde toodaks keegi, kes tunneb selle kirja saatjat ja on tema sugulane. Abu Sufyan (üks Quraiši liidritest ja tollase aja prohveti suhtes kõige vaenulikemaid inimesi) oli tol ajal Levandis kauplemas ja tema ning temaga koosolijad kutsuti paleesse. Herakleios küsis siis neilt läbi oma tõlgi väga tarku ja intelligentseid küsimusi, et teada saada, kas prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) oli tõene või valelik. Kui ta kuulis Abu Sufyani vastuseid oma küsimustele, ütles Herakleios Abu Sufyanile:

„Ma küsisin sinult tema sünnipära kohta ja sa ütlesid, et ta on teie hulgas kõrge sünnipäraga. Sama on ka sõnumitoojatega: nad saadetakse oma rahva hulgas kõrge sünnipäraga (perede) hulka. Ma küsisin, et kas keegi teist on väitnud seda, mida tema on väitnud. Sa ütlesid, et ei ole. Ma ütlesin, et kui keegi oleks enne teda väitnud seda, mida tema väidab, oleksin ma öelnud, et ta on üks mees, kes matkib kedagi, kes oli enne teda.

Ma küsisin, et kas te süüdistasite teda valetamises enne seda, kui ta ütles seda, mida ta nüüd ütleb. Sa ütlesid, et ei. Ma teadsin siis, et ta ei oleks jätnud inimeste kohta valetamist ja siis valetanud Jumala kohta.

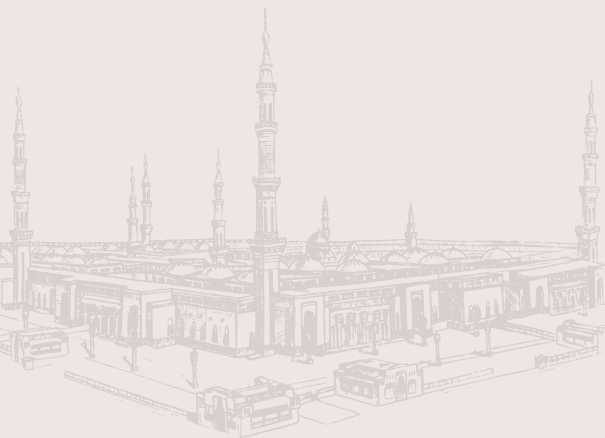
Ma küsisin, et kas teda järgivad inimeste hulgast kõrge positsiooniga inimesed või nõrgad. Sa ütlesid, et teda järgivad inimeste hulgast nõrgad ning nemad ongi sõnumitoojate järgijad. Ma küsisin, et kas nende arv kasvab või kahaneb. Sa ütlesid, et kasvab. Niimoodi ongi usuga, kuni see täielikuks saab.

Ma küsisin, et kas keegi hülgab oma usu peale selle vastuvõtmist. Sa ütlesid, et ei. Niimoodi ongi usuga, kui selle särav mõju seguneb südametega.

Ma küsisin, et kas ta reedab. Sa ütlesid, et ei. Niimoodi ongi sõnumitoojatega: nad ei reeda.

Ma küsisin, et mida ta teil teha käsib. Sa ütlesid, et ta käsib teil teenida Jumalat ja mitte teenida midagi Tema kõrval; et ta keelab teil iidolite kummardamise ja käsib teil palvetada, rääkida tõtt ja olla vooruslikud.

Kui see, mida sa räägid, on tõsi, siis tõepoolest kuulub talle peagi see koht minu jalge all. Ma teadsin, et ta on tulemas, kuid ma ei arvanud, et teie hulgast. Kui ma teaksin, et ma suudaksin tema juurde jõuda, kannataksin ma temaga kohtumise nimel.” (Al-Bukhari: 7)

Lugusid prohvet Muhammadiist ja tema loomusest

Prohvet

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) oli ülevaima inimliku loomuse kehastuseks. Sellele on tunnistajaks kõik õiglased inimesed üle maailma ning isegi tema vaenlased. Ta vääris isegi seda, et Koraan kirjeldaks tema karakterit ülevana.

Kui tema naiselt 'Aaišalt (olgu Jumal temaga rahul) küsiti Jumala sõnumitooja Muhammadi (rahu olgu temaga) karakteri kohta, ei leidnud ta tema karakteri väljendamiseks paremat väljendit kui tema sõnad: „Tema karakteriks oli Koraan.“ See tähendab, et ta oli Koraani õpetuste ja kommete rakendamise praktiliseks näiteks.

Järgnev on lühike kokkuvõte tema lugudest ja karakterist.

Alandlikkus

Prohvet Muhammadile (rahu olgu temaga) ei meeldinud, kui keegi tõusis tema austamiseks püsti ja ta keelas oma kaaslastel seda teha. Seetõttu vaatamata oma suurele armastusele tema vastu, ei olnud tema kaaslastel (olgu Jumal nendega rahul) kombeks tema jaoks püsti tõusta, kui nad nägid teda tulemas ning seda vaid seetõttu, et nad teadsid, et see talle ei meeldi. (Ahmad: 12345)

- Tema juurde tuli kord 'Adiyy Ibn Haatim enne, kui ta oli islami vastu võtnud. Tegemist oli ühe araablase kõrge positsiooniga liidriga, kes tahtis teada tema misjoni tegelikkuse kohta. 'Adiyy ütles: „Ma läksin tema juurde ja tema juures oli üks naine ja mõned poisid või üks poiss.“ Ta mainis seejärel, kui lähedal nad prohvetile (rahu olgu temaga) olid. „Ma teadsin siis, et ta ei ole ei Pärsia kuningas ega ka keiser.“ (Ahmad: 19381) Alandlikkus on kõikidele prohvetitele omane.

Islami sõnumitoojal oli kombeks oma isiklikke asju ise parandada, teenindada oma peret ja võtta osa majapidamistööde tegemisest.

- Tal oli kombeks istuda koos oma kaaslastega nagu üks nende seast ja tal ei olnud kombeks istuda selliselt, et see teda kuidagi tema ümber olijatest esile tõstaks. Isegi kui keegi võõras tuli ja ühines koosistumisega, kus ta oli, ei suutnud ta teha vahet temal ja tema kaaslastel ja küsis: „Kes teist on Muhammad?“ (Al-Bukhari: 63)
- Osad tema kaaslastest on jutustanud tema kohta, et vaatamata sellele, et ta oli hõivatud, ei takistanud see tal minemast ja aitamast inimesi nende probleemide ja huvidega, ükskõik kui tühised need ka ei olnud. Üks teenijanna võis Mediina rahva hulgast tulla ja võtta prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) käest kinni ja viia ta kuhu iganes ta tahtis, et saada temalt oma probleemidele abi. (Al-Bukhari: 5724)
- Ülev prohveti kaaslane 'Umar Ibn Al-Khattab on jutustanud, kuidas ta kord prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) juurde läks ja nägi palmilehtedest punutud mati järgi tema küljel ja hakkas nutma. Prohvet küsis temalt: „Miks sa nutad?“ 'Umar ütles: „Oo Jumala sõnumitooja, Khosraul (Pärsia valitseja) ja keisril on see, mis neil on (luksusest), aga sina oled Jumala sõnumitooja!“ Ta ütles: „Kas sa ei ole rahul sellega, et neil on see maailm ja meil on teispoolsus?“ (Al-Bukhari: 3503)

Tal oli kombeks oma isiklikke asju ise parandada, teenindada oma pere ja võtta osa majapidamistööde tegemisest. Kui tema naiselt 'Aaišalt (olgu Jumal temaga rahul) küsiti, milline ta oli oma kodus, siis ta ütles: „Tal oli kombeks olla oma pere teeninduses.“ (Al-Bukhari: 644) Kui talt küsiti, mida tal oli kombeks oma majas teha, ütles ta: „Sedasama, mida ühel teie hulgast: ta parandas oma jalanõusid ja paikas oma riideid.“ (Ahmad: 24749)

Ta on öelnud: „Paradiisi ei sisene see, kelle südames on kasvõi kübemegi võrra uhkust.“ (Muslim: 91)

Armulikkus

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Kõigearmulisem on armuline nendega, kes on (teistega) armulised. Olge armulised nendega, kes on maa peal ja siis on teiega armuline Tema, kes on taevas.“

Prohveti (rahu olgu temaga) armulikkus väljendus paljudes aspektides, sh järgmistes:

Kindness Towards Children

- Kuigi palvus on üks islami sammas, milles ei ole lubatud rääkida ega teha palju kõrvalisi liigutusi, palvetas ta ükskord, hoides oma tütretütart Umaamat, Zaynabi tütart. Kui ta täiskummardust tegi, pani ta lapse maha ning kui ta püsti tõusis, võttis ta lapse jälle sülle. (Al-Bukhari: 494)

- Tal oli kombeks inimestega palvetamise ajal lapse nuttu kuuldes palvet kiirendada. Nagu ta ise ütles: „Ma alustan palvust ja tahan seda pikaks teha; siis kuulen ma aga lapse nuttu ja teen oma palve lühemaks, kuna ma ei taha tema emale kannatusi põhjustada.“ (Al-Bukhari: 675)

Tema armulikkus naistega

- Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) kutsus üles tütarde eest hoolitsema ja nende vastu hea olema. Tal oli kombeks öelda: „Keda on õnnistatud tütreaga või mitme tütreaga ja ta on tema hoole all ning ta on tema vastu hea, siis on nad talle kaitseks Põrgutule eest.“ (Al-Bukhari: 5649)
- Ta oli väga rõhutav oma käsus naiste õiguste, neist hoolimise ja nende oludega arvestamise osas. Ta käskis moslemitel üksteisele ses osas nõu anda, öeldes: „Kohelge naisi hästi.“ (Al-Bukhari: 4890)
- Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) oli kõige imelisemaks eeskujuks oma pere vastu hea olemises. Tal oli kombeks istuda oma kaamli kõrval ja panna oma põlv maha ning tema naine Safiyya (olgu Jumal temaga rahul) pani oma jala tema põlve peale, et kaamli selga ronida. (Al-Bukhari: 2120)
- Kui tema juurde tuli tema tütar Faatima (olgu Jumal temaga rahul), oli tal kombeks tal käest võtta, talle musi teha ja siis panna ta istuma kohta, kus ta ise istus. (Abu Dawud: 5217)

Armulikkus nõrkade suhtes

- Prohvet (rahu olgu temaga) kutsus inimesi üles orbude eest hoolitsema. Ta ütles: „Mina ja orvu eest hoolitseja saame olema Paradiisis niimoodi,“ viidates oma nimetissõrme ja keskmise sõrmega, jättes nende vahele väikse vahe. (Al-Bukhari: 4998)

Ta pidas headust nõrkade ja haavatavate ühiskonna liikmete vastu ning nende abistamist põhjuseks, mis tõi kaasa elatise ja võidu vaenlase üle.

- Ta pidas lese ja vaese eest hoolitsejat samal tasemel olevaks nagu Jumala teel võitleja ning terve päeva jooksul paastuja ja terve öö jooksul palvetaja. (Al-Bukhari: 5661)
- Ta pidas headust nõrkade ja haavatavate ühiskonna liikmete vastu ning nende abistamist põhjuseks, mis tõi kaasa elatise ja võidu vaenlase üle. Ta (rahu olgu temaga) ütles: „Otsige mulle nõrgad, sest teid aidatakse ja teile antakse elatist vaid nõrkade tõttu teie hulgast.“ (Abu Dawud: 2594)

Õiglus

- Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) oli õiglane ja rakendas Jumala seadust isegi nende osas, kes olid tema lähimad sugulased, järgides käsku Koraanis: „Oo teie, kes te olete uskunud, seiske kindlalt õigluse eest, olles Jumalale tunnistajaks, isegi kui see on teie endi, teie vanemate või sugulaste vastu.“ (4:135)
- Kord tulid mõned prohveti kaaslased, et kosta tema juures ühe oma hõimu juures kõrge positsiooniga naise eest, kes varastas, et tema puhul ei viidaks karistust täide. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) vandus Jumala nimel, et isegi kui tema tütar Faatima varastaks, viiks ta ka tema peal karistuse täide. (Al-Bukhari: 4053)

- Kui ta intressi ära keelas, alustas ta selle keelamisega endale kõige lähemale inimesele, kelleks oli tema isapoolne onu Al-'Abbaas ja ta ütles: „Esimene intress, mille ma tühistan, on meie intress – 'Abbaas Ibn 'Abdul-Muttalibi intress. See on kõik tühistatud.“ (Muslim: 1218)
- Ta seadis rahvaste tsiviliseerituse ja arengu mõõdupuuks selle, et nõrk saab tugevalt kätte oma õiguse kartmata ja kõhklemata. Ta ütles: „Ärgu olgu puhastatud rahvas, kus nõrk ei saa oma õigust ilma kõhklemata.“ (Ibn Maadžah: 2426).

Heategemine ja heldus

- Kord tuli üks mees tema juurde ja küsis temalt raha. Prohvet (rahu olgu temaga) ütles: „Osta, mida sa soovid ning selle kinnimaksmine on minu võlg.“ Tema kaaslane 'Umar ütles: „Oo Jumala sõnumitooja, Jumal ei kohustanud sind tegema seda, milleks sa ei ole võimeline.“ Prohvetile (rahu olgu temaga) ei meeldinud see (kommentaari). Mees ütles: „Kuluta (heategevuseks) ja ära karda, et Trooni omanik sind vaeseks teeb.“ Prohvet (rahu olgu temaga) naeratas ja tema näost paistis välja rõõm. (Al-Ahadiith Al-Mukhtarah: 88)

- Talle toodi kord kaheksakümmend tuhat dirhamit hõbedat. Ta asetas selle ühele matile, siis kummardus selle poole ja jagas selle ära ning ta ei saatnud ära ühtegi küsijat enne, kui kõik vara oli jagatud. (Al-Haakim: 5423)

Tema kannatlikkus ja pikameelsus

- Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) lahkus murelikuna Taifist (mägilinn 90 kilomeetrit Mekast) pärast seda, kui ta käis sealset rahvast islamisse kutsumas. Ta kohtas nende poolt aga kõige halvemat reaktsiooni ja nad tegid talle kahju. Tagasiteel Mekasse, kus oli rahvas, kes ka talle kahju tegid ja ta välja ajasid, saatis Jumal ta juurde ühe ingli, kes küsis temalt, et kas ta tahaks, et Taifi rahvas hävitataks. Ta ei soovinud seda ja ütles: „Ma pigem loodan, et Jumal toob nende järeltulijate hulgast välja selle, kes teenib Jumalat üksinda ega teeni kedagi Tema kõrval.“ (Al-Bukhari: 3059)

- Sellest veelgi märkimisväärssem oli tema seisukoht Meka rahvaga, kes ajasid ta oma maalt välja ja olid talle pikalt kahju teinud nii verbaalselt kui füüsiliselt ning nad ei hoidnud midagi tagasi, üritades tappa teda ja temaga koosolijaid mitmete aastate jooksul. Kui aga Jumalalt tuli võit ja Ta austas teda Meka vallutamise läbi ja ta oli nende kõigi üle võidukas, seisis ta nende seas ja ütles: „Mis te arvate, mida ma teiega teen?“ Nad ütlesid: „Head. Sa oled helde vend ja helde venna poeg.“ Ta ütles: „Ma ütlen teile seda, mida ütles minu vend Joosep (st Jumala prohvet Joosep, Jaakobi poeg, kes andestas oma vendadele, kes talle kahju tegid ja ta kaevu heitsid): teil ei ole täna mingit karistust. Jumal andestab teile ja Ta on armuliste hulgast kõige armulisem. (12:92) Minge, sest te olete vabad.“ (Al-Baihaqi: 18275)

Islami allikad mainivad, et islami sõnumitooja ei kogunud oma elu jooksul mingit vara.

Hoidumine maisest luksusest

- Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) järgis alati oma Issanda sõnu: „Ja ära ulata oma silmi selle poole, läbi mille Me oleme andnud naudingut osadele osapooltele nende hulgast; maise elu hiilgust, et panna neid selle läbi proovile. Ja sinu Issanda poolt antu on parem ja jäävam.“ (20:131)
- Ühel päeval läks tema juurde tema kaaslane 'Umar (olgu Jumal temaga rahul), kui ta oli lamamas ühel ilma voodita matil ning see jättis jälje tema küljele. 'Umar ütles: „Ma vaatasin tema majas ringi ja Jumala nimel, ma ei näinud midagi, mis vääriks pikemalt vaatamist või püüaks pilku. Ma ütlesin: „Palu Jumalat, et Ta teeks su rahva jõukaks, sest Ta on pärslased ja roomlased jõukaks teinud ja neile on antud see maailm, kuigi nad ei kummarda Jumalat.““ Ta ütles: „Kas sul on mingi kahtlus, oo Al-Khattabi poeg? Nad on rahvas, kellele antakse kiiresti kätte nende tasu vaid selles maailmas.“ (Al-Bukhari: 2336)

- Tal oli kombeks öelda: „Mis mul selles maailmast? Ma olen selles maailmas kui vaid ratsutaja, kes ühe puu all varju otsib ja siis edasi läheb ja selle endast maha jätab.“ (At-Tirmidhi: 2377)
- Vahel möödus kaks või kolm kuud, mil Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) majas ei süüdatud söögitegemiseks tuld ja ta sõi vaid datleid ja jõi vett. (Al-Bukhari 2428) Ta võis olla terve päeva jooksul näljas, leidmata isegi halva kvaliteediga datleid, millest oma kõhtu täita. (Muslim: 2977) Ta ei täitnud kuni oma surmani kunagi kolmel järjestikusel päeval oma kõhtu nisust tehtud leivaga ja enamus leiba, mida ta sõi, oli tehtud odrast. (Muslim: 2976)

Islami sõnumitooja olukord selle maailma suhtes sarnaneb rändajaga, kes istus mingi puu varjus ja siis lahkus ja jättis selle endast maha.

Truudus

- Truudus ja lepingutest kinnipidamine on üks ülevaimaid ja auväärsemaid inimese omadusi ning selle positsioon inimeste seas on veelgi kõrgem, kui hea eest makstakse tagasi, ilma et kahe osapoole vahel mingeid lepinguid oleks. See oli Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) tavaks ning tal oli kombeks tasuda heale veelgi suurema heaga, isegi kui selle osas ei olnud mingeid lepinguid ega kokkuleppeid, rääkimata sellest, kui sellised lepingud olid olemas.
- Kui kristlaste valitseja Herakleios küsis Quraiši paganatelt prohveti (rahu olgu temaga) omaduste kohta, ütles ta: „Kas ta reedab?“ Nad ütlesid: „Ei.“ Ta ütles siis: „Niimoodi ongi sõnumitoojad: nad ei reeda.“ (Al-Bukhari: 7)
- Tema truudus oma esimese naise Khadidža suhtes oli erakordselt kõrge tasemel. Ta kaitses tema positsiooni, tunnistas tema rolli ja oli hoolas tema naissugulaste ja sõbrannade austamises.

- Prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) naine 'Aaiša jutustab tema esimese naise Khadidža kohta, kes suri tema misjoni algusajal ja keda 'Aaiša ei tundnud. 'Aaiša ütles: „Prohvet (rahu olgu temaga) mainis teda rohkelt ning ta võis tappa lamba ja lõigata selle tükkideks ning saata need tema naissugulastele ja sõbrannadele. Ma võisin talle öelda: „Justkui Khadidža oli ainuke naine maailmas,“ mille peale ta ütles: „Ta oli selline ja selline“ ja hakkas üles lugema tema häid omadusi.“ (Al-Bukhari: 3607)
- Kord tuli tema juurde delegatsioon Neguse (Abessiinia valitseja, kes pakkus moslemitele islami algusajal kaitset) juurest ning ta teenindas neid ise. Tema kaaslased ütlesid talle: „Piisab, kui meie seda teeme.“ Ta ütles selle peale: „Nad olid minu kaaslastega külalislahked ja ma tahan neile selle eest tasuda.“ (Shu'ab Al-Iimaan: 8704)

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) seadis oma hea loomusega imelisi näiteid kõikides elu valdkondades ning seda Jumala käsku täites ja võttes eeskuju auväärsetest prohvetitest, kes tulid enne teda.

Prohvet Muhammadi mošee, mille ta ehitas Mediinas või Al-Madina Al-Munawwaras nagu seda moslemid kutsuvad, mis on pühaduselt Meka järel tähtsuselt teisel kohal. Sõnumitooja Muhammad emigreerus sinna ja ehitas seal mošee ning hiljem ta maeti sinna. Prohveti mošeed külastavad igal aastal miljonid moslemid.

Mõned prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) ütlused

Moslemid

Moslemid on hoolitsenud prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) ütluste edastamise eest nii suuliselt kui kirjalikult. Professionaalsed päheõppijad ja õpetlased on omavahel võistelnud tema sõnade kontrollimises ja üleskirjutamises. Nad andsid seda tehes maailmale imelise süsteemi uudiste kindlakstegemiseks ning teadasaamiseks, mis on ehtne ja mis vale. Seda isegi kõige pisemate detailide puhul lausetes ja sõnaades ning selle osas, mis on neisse juurde lisatud ja ei ole algselt nende osa.

Järgnevad on mõningad näited Muhammadi, Jumala sõnumitooja poolt öeldust:

- „Teod on vaid vastavalt kavatsustele ning iga inimene saab vaid seda, mida ta kavatseb.“ (Al-Bukhari: 1)
- „Vagadus on hea karakter ning patt on see, mis seab end su hinges sisse ja sa ei taha, et inimesed sellest teada saaksid.“ (Muslim: 2553)
- „Ära ihalda seda maailma ja Jumal armastab sind ning ära ihalda seda (vara), mis inimeste käes on ja inimesed armastavad sind.“ (Ibn Maadžah: 4102)
- “Ma olen enne mind tulnud prohvetitega võrreldes nagu lugu mehest, kes ehitas maja ja tegi selle hea ja ilusa, välja arvatud ühe tellise koht ühes nurgas. Inimesed hakkasid selle ümber käima ja seda imetlema ning ütlesid: “Kui vaid see tellis paika pandaks.”” Ta ütles: “Ja mina olen see tellis ja ma olen prohvetite hulgast viimane.” (Al-Bukhari: 3342)
- „Moslem on see, kelle keele ja käe eest on teised moslemid kaitstud ning emigreeruja on see, kes jätab maha selle, mis Jumal on ära keelanud.“ (Al-Bukhari: 10)

“

„Te ei sisene paradiisi enne, kui te usute ja te ei usu (tõeliselt) enne, kui te üksteist armastate. Kas ma juhatan teid ühe asja juurde, mille tegemise läbi te üksteist armastama hakkate? Levitage rahu (tervitust) üksteise seas.“ (Muslim: 54)

- “Ole jumalakartlik, kus iganes sa ka poleks ja tee halva teo järel heategu: see pühib selle (halva teo ära); ja käi inimestega läbi hea karakteriga.” (At-Tirmidhi: 1987)
- „Kes teeb mittemoslemile ülekohut, kohustab teda (töös) rohkemaga kui ta on suuteline või võtab temalt midagi ilma tema nõusolekuta, siis ma väidan tema (selle mittemoslemi) kaitseks Ülestõusmispäeval.“ (Abu Dawud: 3052)
- „Kõigearmulisem on armuline nendega, kes on (teistega) armulised. Olge armulised nendega, kes on maa peal ja siis on teiega armuline Tema, kes on taevas.“ (Abu Dawud: 4941)
- Kes eemaldab usklikult mingi maise mure, sellelt eemaldab Jumal ühe Ülestõusmispäeva mure. Kes leevendab vaese inimese olukorda, selle olukorda leevendab Jumal selles maailmas ja teispooluses. Kes varjab moslemi (halbu tegusid), selle (halbu tegusid) varjab Jumal selles maailmas ja teispooluses. Jumal aitab oma sulast seni, kuni sulane aitab oma venda. Kes järgib teed, otsides selles teadmisi, sellele teeb Jumal selle läbi kergeks tee Paradiisi... Ja keda aeglustavad tema (puudulikud) teod, seda ei kiirenda tema (kõrge) sünnipära.“ (Muslim: 2699)

„Meie seast ei ole see, kes ei ole meie väikestega armulik ega tea meie vanade õigusi.“ (At-Tirmidhi: 1920)

- „Kes petab, see ei ole meie hulgast.“ (At-Tirmidhi: 1315)
- „Usklikud on oma armastuses, kaastundes ja sümpaatias üksteise vastu nagu üks keha. Kui üks kehaosa kannatab, vastab sellele kogu keha unetuse ja palavikuga.“ (Muslim: 2586)

- „Igaüks teist on hoolekandja ja igaüks teist on vastutav oma hoolealuste eest. Valitseja on hoolekandja ja ta on vastutav; mees on oma pere hoolekandja ja ta on vastutav; naine on oma mehe majapidamise hoolekandja ja ta on vastutav. Nii et igaüks teist on hoolekandja ja igaüks teist on vastutav oma hoolealuste eest.“ (Al-Bukhari: 4892)
- „Parimad teie seast on need, kes on parimad oma naiste vastu. Ja mina olen teist parim oma naiste vastu.“ (At-Tirmidhi: 3895)
- „Kord oli üks mees teel ja tundis suurt janu. Ta leidis kaevu ja laskus selle sisse. Ta jõi sellest, tuli sellest välja ning nägi siis koera lõõtsutamas ja janu tõttu (niisket) pinnast söömas. Mees ütles (endale): „See koer tunneb samasugust janu nagu mina tundsin.“ Ta laskus siis kaevu, täitis oma jalanõu veega ja jootis koera. Jumal oli talle selle eest tänulik ja andestas talle.“ Inimesed küsisid: „Oo Jumala sõnumitooja, kas meile on loomades (st nende vastu hea olemises) tasu?“ Ta ütles: „Igas elusolendis (st selle vastu hea olemises) on tasu.“ (Al-Bukhari: 2466)

- „Silmakirjatseja märke on kolm: kui ta räägib, siis ta valetab; kui ta lubab, siis ta murrab lubadust ning kui tema hoolde midagi usaldatakse, siis ta tüssab.“ (Al-Bukhari: 33)
- „Inimese hea islami osaks on selle jätmine, mis teda ei puuduta.“ (At-Tirmidhi: 2317)
- „Tõesti, Jumal armastab leebust igas asjas.“ (Al-Bukhari: 5678)
- „Kes jäetakse ilma leebusest, on kõigest heast ilma jäetud.“ (Muslim: 2592)

Kuidas kirjeldas Koraan Jumala sõnumitoojat Muhammadi (rahu olgu temaga)?

Koraan kajastab meile prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) imelist külge tema läbikäimise osas nendega, kes olid tema ümber. Tema ülev loomus, head omadused ja inimlikkus tulevad esile järgnevalt:

- Ta on armulikkus kogu inimkonnale (21:107) ja mitte ainult moslemitele.
- Tal on ülev loomus. (68:4)

- Ta oli ülimalt püüdlik inimeste juhatamises ning ta kurvastas nii sügavalt eksiteel olijate pärast, et Koraanis on korduvalt rõhutatud, et tema roll on ainult inimeste islamisse kutsumine ja sõnumi edatamine ning et Jumal on see, kes inimesi juhatab. (11:12, 6:107, 18:110)
- Ta otsis teistele vabandusi ja oli andestav nende vigade osas. (9:43)
- Ta palus Jumalalt andestust oma vaenlastele, kuni tal see ära keelati. (9:80)
- Talle valmistas muret see, kui usklikud kannatasid ning ta oli nendega kaastundlik ja armulik. (9:128)
- Mõningate inimeste pikalt tema majas viibimine võis teda häirida, kuid tema tagasihoidlikkus ei lasknud tal seda neile öelda. (33:53)
- Ta oli lihtne, andestav ja leebe südamega ning ta kohtles oma kaaslasti leebusega, konsulteeris nendega ja arvestas nende arvamusega ka kõige raskematel aegadel. (3:159)

Püha Koraan on islami igavene ime

Mis

Mis on see Koraan, mis on üks maailmas enim müüdud ja jagatud raamatuid ja millesse usub üle pooleteist miljardi moslemi?

Koraan on moslemite püha raamat, mille osas nad usuvad järgnevat:

- See on Jumala sõna, mis Ta saatis oma sõnumitoojale Muhammadile (rahu olgu temaga) juhatuseks ja valguseks inimkonnale.
- See on viimane jumalikult ilmutatud raamat.
- See on kaitstud muudatuste ja moonutuste eest.
- Selle lugemise ja päheõppimise läbi teenitakse Jumalat, samamoodi nagu tehakse seda läbi selle reeglite ja seaduste praktiseerimise.

Selle ilmutamine sai alguse ingel Gaabrieli (rahu olgu temaga) vahendusel pärast seda, kui prohvet (rahu olgu temaga) oli saanud 40-aastaseks. Esimene ilmutatud värss oli: „Loe oma Issanda nimel, kes on loonud.“ (96:1) Selle ülejäänud osad ilmutati sõltuvalt olukordadest ja sündmustest 23-aastase perioodi jooksul.

Esimehe värss, mis Koraanist ilmutati, oli: „Loe oma Issanda nimel, kes on loonud.“ (96:1) Selle ülejäänud osad ilmutati sõltuvalt olukordadest ja sündmustest 23-aastase perioodi jooksul.

Koraan jaguneb 114-ks peatükiks (suuraks) ning selle teemad ja keelekasutus on väga mitmekesine, kuid kõik nõustuvad selle kõrgel tasemel oleva araabia keele väljendusrikkuse ja ladususe osas. Koraan keskendub peamiselt inimeste juhatamisele ja nende kutsumisele teenima vaid Jumalat üksinda.

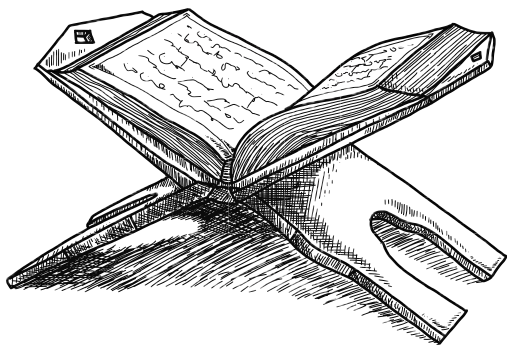
Põhilised teemad, millest Koraanis juttu on:

1. Jumala ainsuse kinnitamine ja ebajumalakummardajate kahtluste ja valearvamuste ümberlükkamine.
2. Lood prohvetitest ja varasematest rahvastest.
3. Inimeste kutsumine mõtisklema tohutu universumi üle, vaatlema meie ümber olevaid elusolendeid ning loendama meile Jumala poolt antud õnnistusi.
4. Usuliste seaduste, käskude ja keeldude lahtiseletamine.
5. Usklike omaduste ja karakteri selgitamine ning hoiatamine halbade omaduste eest.
6. Viimsest kohtupäevast ning nii heategijate kui ka halva tegijate tasust rääkimine.

7. Usklike harimine läbi sündmuste kommenteerimise, mis leidsid aset prohvet Muhammadiga (rahu olgu temaga) ja tema kaaslastega.

See on väike kokkuvõte Koraanile iseloomulikest omadustest.

Selle järeletegemise võimatus läbi selle päheõppimise

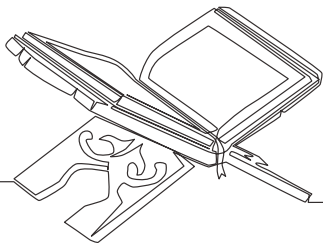
Jumal nimetas oma viimast ilmutatud raamatut Koraaniks (otsetõlkes „retsiteerimine“ või „lugemine“), viidates sellele, et seda loetakse ja õpitakse pähe. Ta on seda ka mitmetes värssides nimetanud „Raamatuks“, viidates sellele, et seda on kirja pandud ja säilitatud kirjalikult. Koraan on seega säilitatud samaaegselt kahel moel. Oli tavaks, et kui Koraanist midagi prohvet Muhammadile (rahu olgu temaga) ilmutati, kirjutati see tema juuresolekul üles ja õpiti ka otse temalt pähe. Olenemata nende arvust, ei aktsepteerita seetõttu Koraani päheõppinute päheõpitud siis, kui see ei kattu kirjapanduga. Samuti ei aktsepteerita kirjapandut, kui see ei kattu sellega, mis on otse Jumala sõnumitoojalt (rahu olgu temaga) pähe õpitud.

Kristlastest teoloogid aga tunnistavad, et evangeeliumites esinevad vastuolud on loomulikud ja eeldatavad, kuna evangeeliumite kirjapanijate allikaid on mitmeid, nad on pärit erinevatest aegadest ning ilmutus, mida evangeeliumid sisaldavad, ei ole otsene. Isegi kui see on nende arvates piisav sisaldamaks juhatust inimkonnale.

Fakt on aga see, et igal õiglasel Koraani uurijal ei jää üle muud, kui tunnistada, et Koraan on täielikult vaba vastuoludest ja vasturääkivustest. Seda seetõttu, et see on nii sõnade kui ka tähenduse poolest Jumala kõne, mida on õpitud pähe ja kirjutatud üles otse prohvet Muhammadilt (rahu olgu temaga), kellele seda ilmutati, ilma sellele midagi lisamata ega midagi ära võtmata. Samuti, vaatamata oma erinevatele koolkondadele ja suundadele, ei ole moslemid eriarvamusel mitte ühegi Koraanis leiduva sõna osas.

Koraani on hoitud ja edastatud põlvest põlve läbi ajaloo ülima täpsuse, oskuslikkuse ja detailsusega selle üleskirjutamisel, hääldamisel, lugemisel ja päheõppimisel. Kadunud ei ole ükski täht ega lisatud ei ole ühtegi märki. Iga inimene võib osta tänapäeval Koraani eksemplari Hiina kaugeimatest piirkondadest või Kesk-Aafrikast ja võrrelda neid tuhat aastat tagasi kirjutatud ja üle maailma muuseumites hoitavate Koraani käsikirjadega. Igaüks võib leida imetlusväärse fakti, et Koraanis olevate tähtede ja hääldamise viis ning lugemise reeglid on needsamad ega pole vaatamata aja möödumisele ega erinevatele keeltele muutunud, ükskõik kas kuulda Koraani mingilt lapselt tänapäeva Indoneesias, kes seda peast loeb või tuhat aastat tagasi mingilt islamiõpetlaselt Mekas, kui ta loengut andis. Koraanis on öeldud: „Ja kui see oleks olnud kelleltki teiselt kui Jumalalt, oleksid nad leidnud selles palju vasturääkivust.“ (4:82) Pole ka ime, kuna Jumal ise on võtnud enda hooleks seda kaitsta. Ta on öelnud: „Tõesti, Me oleme Meenutuse (st Koraani) alla saatnud ja Me oleme selle hoidjad (st kaitsjad).“ (15:9)

Ilukõneline ja psühholoogiline jäljendamatus

Inimene, kes loeb Koraani keskendunult, leiab, et Koraan pöördub lugeja poole otse ja isiklikult ning järjepidevalt väitleb ja suhtleb temaga. Veelgi hämmastavam on see, et see jõuab lugeja mõtetest ette ja suunab neid, justkui ta loeks neid enne, kui ta neid ise väljendab!

Kunstnik võib küll maalida silma selliselt, et paistab, et see justkui jälgiks selle vaatajat, ükskõik kuhu ta ka ei läheks, kuidas võib üks raamat järgida ja eeldada lugeja mõtteid ning vastata tema küsimustele vahel isegi enne, kui ta neid küsib? Seda kõike vaatamata erinevat tüüpi lugejatele, nende erinevatele kultuuridele ning eluoludele.

Koraanil on aga selline imepärane viis diagnoosida inimese kalduvusi, paljastades tema saladused ja nõrkuse, mis võib küll esialgu tunduda lugejale karmivõitu. See aga äratav hinge, et esitada nii mõistusele kui südamele küsimusi, mida ta on pikalt edasi lükanud ja millele vastamist ta on vältinud.

Kui keegi meist loeb Koraani, selles olevate inimgruppide lugusid ja nende kirjeldusi ning saab teadlikuks nende mõtteviiside, vaimuseisundite ja suhtumiste osas ning osade eksiteele minemise ja teiste pääsemises osas, peatub ta hetkeks ja püüab oma elule uusi hinnanguid anda. Selliste värsside, piltide ja näidete rohkearvulisus toob välja tõe ja mõjutab järk-järgult inimese südant, ilma et ta sellest ise arugi saaks. Lõpuks saab Koraanist inimese hingepeegel, mis toob esile tema tõelise loomuse: tema vead ja puudused ning tema võimed ja võimalused. Selliselt levib Koraan sügavale lugeja hinge, mis viib alandliku tunnistuseni, et on ainult üks Jumal.

Seega, kui inimese üle võtab võimust meelegeide ja lootusetus, loeb ta: „Ütle: „Oo Mu sulased, kes on iseendi vastu üle piiri läinud, ärge kaotage lootust Jumala armu osas. Tõesti, Jumal andestab kõik patud. Tõesti, Ta on Andestav, Armuline.““ (39:53)

Ajal, mil inimene on aga segaduses ja kogeb tugevat sisemist konflikti ning tahab kedagi, kelle peale toetuda ja kelle juures pelgupaika leida, leiab ta leebuse Jumala sõnades: „Ja kui Minu sulased küsivad sinult (Muhammad) Minu kohta, siis ma olen lähedal; Ma vastan paluja palvele kui ta mind palub, nii et vastake Mulle ja uskuge Minusse, et nad võiksid olla juhatatud.“ (2:186)

Kui inimene aga arvab, et tema elu on kontrolli alt väljunud ning ta ei suuda seda enam kannatada ega oma elukäiku juhtida, leiab ta ravi ja alalise toetuse talle Koraanis olevates Jumala sõnades: „Jumal ei koorma ühtegi hinge rohkemaga kui on selle võimekus. Ta saab selle (tasu), mis ta teenib ja selle (karistuse), mis ta saavutab. Meie Issand, ära karista meid, kui me unustame või eksime. Meie Issand, ära pane meie peale koormat nagu Sa panid selle neile, kes olid enne meid. Meie Issand, ära koorma meid sellega, milleks me suutelised ei ole. Vabanda meid, andesta meile ja ole meiega armuline. Sina oled meie kaitsja, nii et aita meid uskmatu rahva vastu.“ (2:286)

Üks tähtsamaid tsivilisatsioonide ajaloolasi Will Durant tunnistas teiste õiglaste inimeste hulgas Koraani mõju ja positsiooni oma raamatus The Story of Civilization, IV, The Story of Faith, lk 183-184. Ta kirjutab selles:

„Austatud peaaegu kuni jumaldamise piirini; kopeeritud ja illustreeritud armastava oskuslikkuse ja hoolega; kasutatud raamatuna, mille abil õppisid moslemid lugema ning samuti kasutatud nende hariduse tuuma ja tipuna, on Koraan kolmteist sajandit täitnud sadade miljonite inimeste mälu, virgutanud nende kujutlusvõimet, vorminud nende karakterit ning ehk ka rahustanud nende mõistust. See andis lihtsatele hingedele kõige lihtsama, kõige vähem müstilise ja rituaalse usu, mis on

vaba ebajumalakummardamisest ja preestrite vahendusest... See andis inimestele oskuse leppida ilma nurisemata elu raskuste ja piirangutega ning samal ajal ergutas see neid ajaloo kõige hämmastavamale laienemisele. See määratles religiooni viisil, mida võiks iga tõsiusklik kristlane või juut aktsepteerida: „Vagadus ei ole see, et te pöörate oma näod ida või lääne poole, vaid (tõeline) vagadus on (selles), kes usub Jumalasse, viimsesse päeva, inglitesse, Raamatusse ja prohvetitesse ning annab oma vara – vaatamata oma armastusele selle vastu – sugulastele, orbudele, vaestele, rändurile, abipalujaile ning orjade vabastamiseks; (ning kes) rajab palvuse ja maksab kohustuslikku almust; ja (need, kes) täidavad oma lubadusi, kui nad lubavad; ja kannatlikud kannatuste ja raskuste ajal ning lahingus. Nemad on need, kes on tõesed ja nemad on need, kes on jumalakartlikud.“ (2:177)

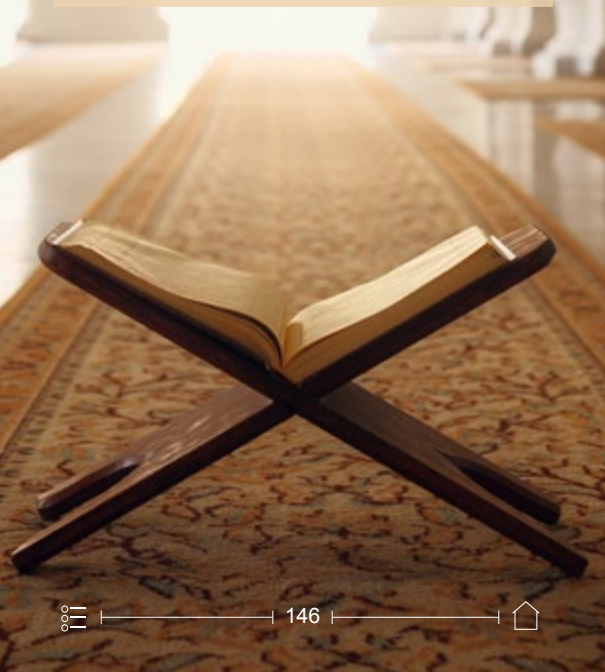

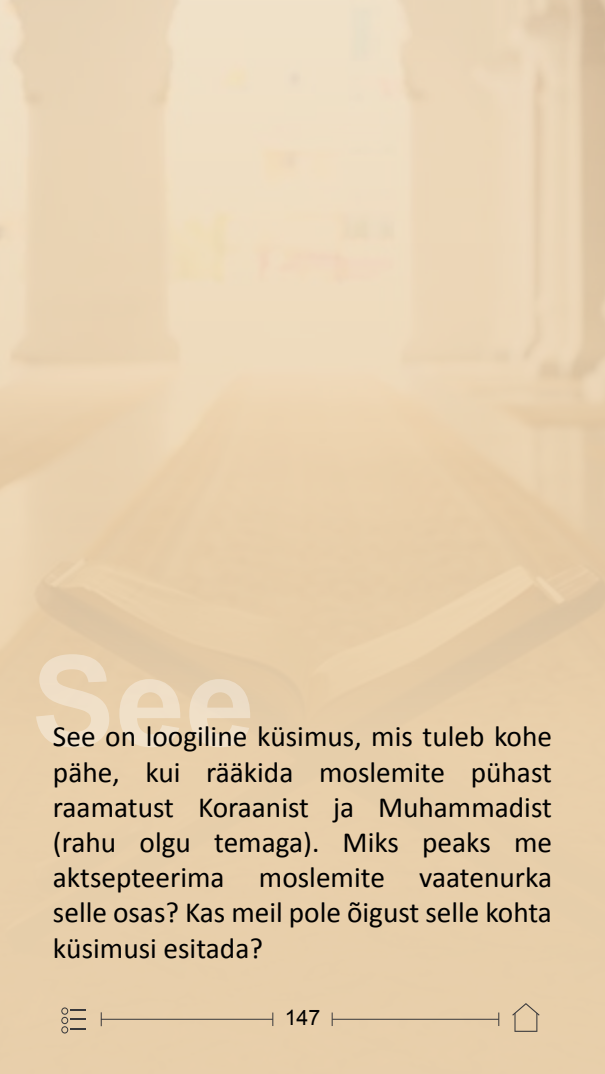
Will Durant kirjutab:

„Koraan on kolmteist sajandit täitnud sadade miljonite inimeste mälu, virgutanud nende kujutlusvõimet, vorminud nende karakterit ning ehk ka rahustanud nende mõistust. See andis lihtsatele hingedele kõige lihtsama, kõige vähem müstilise ja rituaalse usu...“

KustKoraan pärineb?

See

See on loogiline küsimus, mis tuleb kohe pähe, kui rääkida moslemite pühast raamatust Koraanist ja Muhammadist (rahu olgu temaga). Miks peaks me aktsepteerima moslemite vaatenurka selle osas? Kas meil pole õigust selle kohta küsimusi esitada?

Ajaloolased on ühel meelel, et Koraan tuli ühe kirjaoskamatu araablasest mehe suust, kes sündis 6. ndal sajandil Mekas ja kelle nimi oli Muhammad Ibn 'Abdullah. Ajaloo tunnistus selle osas on väga tugev ja järjepidev. Samuti loeme me sellest raamatust selgelt, et see ei ole Muhammadi (rahu olgu temaga) kätetöö, vaid see on ülev kõne, mille ilmutas talle Jumal ning Muhammadi (rahu olgu temaga) rolliks oli ainult selle edasiandmine ning selle inimestele selgitamine, ilma sellele midagi lisamata ega midagi ära võtmata.

Kas on võimalik, et Muhammad, islami sõnumitooja (rahu olgu temaga) leiutas selle ise või õppis, mis selles on ja siis sõnastas selle ümber ja esitles pärast seda inimestele?

Kui islami sõnumitooja oleks tõesti tahtnud sooritada pettust, et laiendada oma mõjuvõimu inimeste üle, omistades iseenda sõnu Jumalale, siis miks ta ei väitnud, et kõik tema väited on Jumalalt?

Need on õigustatud küsimused, mis tulevad kohe pähe inimesele, kes ei ole Koraani lugenud ega õppinud ega tunne ka Muhammadi (rahu olgu temaga) biograafiat ja tema lugusid.

On teada-tuntud ja ka ajalooüringud kinnitavad, et paljud kirjanikud ja intellektuaalid on plagieerinud teiste töid: varastanud neid ja omistanud neid iseendile. Miks aga omistaks keegi iseenda tööd kellelegi teisele?

Siit tuleb küsimus: kui ta oleks tõesti tahtnud sooritada pettust, et laiendada oma mõjuvõimu inimeste üle, omistades iseenda sõnu Jumalale, siis miks ta ei väitnud, et kõik tema väited on Jumalalt?

Kas oleks loogiline, et tema oli selle raamatu autoriks ja et ta tahtis läbi selle Jumalale omistamise laiendada oma mõjuvõimu ja tõsta oma positsiooni ja au, samas kui me leiame selles samas raamatus mitmeid kohti, kus selles otsekõne vormis Muhammadit (rahu olgu temaga) otseselt noomitakse, talle juhiseid antakse ning tema vigu parandatakse?

Nagu on teada igaühele, kes Koraani on lugenud, ei jäta see raamat välja ei privaatseid ega avalikke noomitusi. See on noominud ja andnud nõu Muhammadile (rahu olgu temaga) nii tema perekonnaeluga seotud asjades kui ka korrigeerinud mõningaid tema otsuseid juhina ning isegi tema inimeste islamisse kutsumise viisi puhul.

Üheks näiteks selle kohta on, kuidas kord üks pime mees Muhammadi (rahu olgu temaga) kaaslaste hulgast tuli prohveti juurde, kui ta oli hõivatud ühe Quraiši hõimu liidri islamisse kutsumisega, kellelt ta islami vastuvõtmist lootis. See pime mees ei teadnud, et Muhammad (rahu olgu temaga) on sellega hõivatud ja ta hüüdis teda: „Õpeta mulle midagi sellest, mida Jumal sulle on õpetanud.“ Pime mees käis peale ja kordas seda, mispeale Muhammad (rahu olgu temaga) kortsutas kulmu ja soovis, et pime mees ootaks seni, kuni ta lõpetab sellega, millega ta tegeleb.

Siis pöördus Muhammad (rahu olgu temaga) pimedast mehest ära ega vastanud talle. Koraan säilitas selle hetke ja kinnitas selle ajalukku ning kirjeldas detailselt seda situatsiooni, selgitades, kuidas Muhammad (rahu olgu temaga) kortsutas pimedat mehe peale kulmu ja jättis ta ilma vastuseta. Koraan aga ei piirdunud sellega, vaid jätkas prohveti noomimisega ning väga selge ja tugeva suunitluse andmisega talle mitte sellist käitumist korrata. See situatsioon on Koraani peatükis, mis kannab selle sündmuse veelgi tugevamaks kinnitamiseks nime „Ta kortsutas kulmu“ (80:1-11). Pärast seda, kui see pime mees Jumala sõnumitooja juurde tuli, oli tal kombeks talle öelda: „Tere tulemast sellele, kelle tõttu minu Issand mind noomis.“ Samuti oli tal kombeks talle oma rüüd (istumiseks) laiali laotada.

Koraan on meile kinnitanud mitmeid lugusid prohveti juhendamisest ja noomisest ning seda isegi viisil, mida paljud meist ei aktsepteeriks, kui seda tema puhul avalikult tehtaks. Kas keegi avalikustaks oma vigu ja kinnitaks need ajalukku sellisel viisil, kui ta otsib endale kõrget positsiooni ja austust?

Samuti kinnitab ajalugu meile mitmeid juhtumeid, kus Muhammad (rahu olgu temaga) elas üle raskeid hetki soovides, et talle tuleks ilmutus, mis kinnitaks tema ausust, positsiooni või tema või tema perekonna süütust, kuid seda ei tulnud.

Niimoodi oli kõikide eelnevate prohvetitega (rahu olgu nendega). Kui nende vaenlaed ei leidnud midagi, milles neid süüdistada, väitsid nad, et tegemist on maagide või hulludega.

Üks selline juhtum oli see, kus osa tema enda rahvast, kes olid temaga vaenulikud ja talle kahju tegid, otsisid abi õppinud juutidelt, et nad aitaks neid sõjas Muhammadi (rahu olgu temaga) vastu.

Juudid soovitasid neil küsida temalt kolm küsimust, millele vastates on ta prohvet, kuid kui ta neile ei vasta, siis ta ei ole seda. Nad tegid seda ja küsisid temalt need kolm küsimust ning Muhammad (rahu olgu temaga) ütles neile väljakutsuvalt, et ta vastab neile järgmisel päeval.

Ilmutus aga katkes ja Muhammadile (rahu olgu temaga) ei tulnud mingit ilmutust mitu päeva. Tema vaenlased hakkasid temast mööda käima ja teda naeruvääristama, kuna ta ei vastanud nende küsimustele ning see kõik tekitas Muhammadile (rahu olgu temaga) suurt muret. Alles viieteist päeva pärast tulid talle ilmutusena Koraanist vastused nende küsimustele. Koos selle ilmutusega tuli ka Jumala juhatus Muhammadile (rahu olgu temaga), et ta ei ütleks enesekindlalt, et ta teeb midagi homme, sidumata seda Jumala tahtega ja ütlemata inšaa' Allah (kui Jumal seda soovib). Samuti, et see ilmutuse hilinemine oli talle õppetunniks Jumalalt. (18: 23-24)

Korduvad süüdistused

On tähelepanuväärne, et Muhammadi (rahu olgu temaga) elulugu võib pidada üheks kõige selgemaks tõendiks tema aususe kohta.

Muhammad (rahu olgu temaga) oli üks kirjaoskamatu mees, kes elas kirjaoskamatu rahva seas. Tal oli nendega ühine eluviis, ta osales nende koosviibimistel (välja arvatud labastel); töötas, et teenida elatist endale ja oma perele lambakarjuse või kaupmehena. Ta elas niimoodi tervelt nelikümmend aastat ehk enamuse oma elust ja tal ei olnud ka mingit sidet õpetlastega, nii et kuidas ta oleks võinud järsku ühel hetkel rääkida neile asjadest, mis olid neile tundmatud ja mille kohta nad ei olnud ka oma esivanematelt kuulnud? Kuidas sai ta rääkida neile lugusid iidsetest rahvastest, loomise alguse ajaloost, üksikasju eelnevate prohvetite eludest ning detaile igat elu aspekti hõlmavast seadusandlusest?

See fakt tuli Muhammadi (rahu olgu temaga) vaenlastele tugeva šokina ja nad olid segaduses, kuidas kirjeldada seda, millega ta tuli ning millise süüdistusega võiksid nad esile tulla, et inimesi tema eest hoiatada.

Neil oli raske väita, et Koraan oli tema enda looming, sest igaüks, kes Koraani loeb ja selle üle mõtiskleb, mõistab, et see ei saa olla tõsi. Ta ei saanud seda ka kelleltki teiselt õppida, sest ta elas koos nendega ning nad teadsid tema elu üksikasju. Nad süüdistasid teda siis kord ühes asjas ning kord sellele täiesti vastupidises asjas. Kord väitsid nad, et ta sai selle kelleltki varem elanult; kord väitsid nad, et see oli tema enda looming ning kord väitsid nad, et ta jutustas neile lihtsalt oma unenägudest, mida ta magades oli näinud. Kui neil aga ei õnnestunud neid asju tõestada, ütlesid nad, et ta on maag, luuletaja või hoopiski hull.

Täpselt sama lugu juhtus ka teiste Jumala prohvetitega. Moosest (rahu olgu temaga) süüdistati maagias ning Jeesust (rahu olgu temaga) süüdistati hullumeelsuses.

Niimoodi oli kõikide eelnevate prohvetitega (rahu olgu nendega). Kui nende vaenlaed ei leidnud midagi, milles neid süüdistada, väitsid nad, et tegemist on maagide või hulludega. Samamoodi käitub ka valetunnistuse andja: kui ta tunneb, et on sattunud piinlikkuse olukorda ja tal ei ole mingit tõendit, pöördub ta kõikjale, otsides mingit süüdistust, et end päästa, kuigi see ialgi ei õnnestu.

Niimoodi oli kõikide eelnevate prohvetitega (rahu olgu nendega). Kui nende vaenlaed ei leidnud midagi, milles neid süüdistada, väitsid nad, et tegemist on maagide või hulludega.

Miks mitte pidada seda lihtsalt geeniuseloominguks?

Kõik on ühel meelel, et Jumal on teinud inimloomusele võimalikuks pea kujuteldamatu loomingu ja võimed. Sellele vaatamata on aga loomulik, et mõistusel on piirid asjade tuletamisel ja järelduste tegemisel. Mõistus tunnistab küll kõikvõimsa Looja ja Jumala olemasolu ning et selle Jumala õiglus nõuab tulevase elu olemasolu, kus igaüks saab oma tasu, olgu see siis hea või halb, kuid kas mõistus suudab kinnitada teisi detaile ja üksikasju, mille kohta ei ole tõendeid?

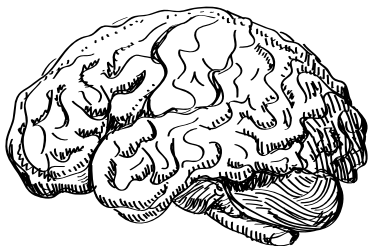
Koraaniga tutvuja leiab, et see seletab meile üksikasjalikult usu piirid ning kirjeldab meile suure detailsusega, kuidas kogu loodu alguse sai ja kuidas see lõpu leiab. See kirjeldab Paradiisi ja selle õndsust ning Põrgut ja selle karistust, selle väravate arvu ning ka inglite arvu, kes on määratud selle eest vastutavaks.

See kinnitab ka detailseid asju nii universumi kui ka inimese kohta. Millisel mõistusel põhineval teoorial võiksid kõik sellised detailid põhineda?

See kõik ei saa tuleneda paljalt intelligentsusest ja geniaalsusest. See on kas vale ja oletus või see on tõde, mida võib saada vaid (jumaliku) õpetuse ja juhenduse läbi.

Kaasaegne teadus on küll kinnitanud mõningad Koraanis leiduvad faktid, kuid pole samas vaidlustanud midagi selles leiduvast informatsioonist ning on ka nõustunud eelnevates jumalikes raamatutes leiduva informatsiooni kohta silmale nähtamatute asjade osas.

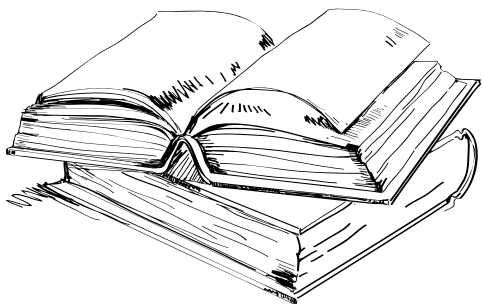
Ehk on tegemist lihtsalt varasemate pühade raamatutega, mille Muhammad (rahu olgu temaga) on lihtsalt ümber sõnastanud?

Peatume hetkeks, et mõelda, kas on võimalik, et ta sai kasvõi väikse osa sellest informatsioonist eelnevate prohvetite raamatutest?

Muhammad (rahu olgu temaga) ja enamus tema rahvast olid kirjaoskamatud ja nad ei olnud selliste teadmistega tuttavad. Ta ei käinud ka läbi kellegagi rahvaste hulgast, kellele oli ilmutatud jumalikke raamatuid, välja arvatud üks põgus kohtumine rännakul olles, kuid see toimus tema lapsepõlves ja tema sugulaste juuresolekul. Samuti, ajalugu kinnitab, et tol ajal elanud juutide ja kristlaste raamatute osas haritud inimestel oli kombeks oma teadmisi varjata ja seda endale hoida, et hoida selle läbi enda positsiooni ning sellised teadmised ei olnud kergesti kättesaadavad.

Isegi kui me eiraks kõike seda, siis Koraani uurija ees seisab tõsiasi, et see ei nõustu kõigega, mis oli tolle aja jumalikes raamatutes. Koraan tuli hoopis korrigeerima mõningat ebakorrektset informatsiooni, mille mõned usuõpetlased olid neisse lisanud. Samuti tuli Koraan, et täiendada mõningate lugude puudusi; et välja tuua see informatsioon,

mida peideti ning et paljastada usulisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid, mille mõned usuõpetlased olid omistanud prohvetite (rahu olgu nendega) religioonile. Koraan on täis näiteid selle kohta, nii et kas kõike seda arvesse võttes on võimalik, et Muhammad (rahu olgu temaga) oli nende õpilane ja sai kõik selle informatsiooni neilt?

Väljapaistev ajalooline fakt

Iga õiglane Koraani uuriv inimene peatub kahtlemata, et mõtiskleda järgneva üle. Kas islami sõnumitooja Muhammad (rahu olgu temaga) ei olnud mitte araablane?

Kas ajalugu ei räägi meile mitte sellest, kuidas tema rahval araablastel ei olnud tol ajal ühtegi teist kunsti, mille üle nad uhkust oleks tundnud, kui ilukõne; et neile omasteks tegevusteks olid luule ja kõnekunst, mille jaoks nad korraldasid foorumeid, koosistumisi ja

kokkutulekuid ning et mingi hõimu tõus või langus võis olla tingitud vaid ühest luuletusest, mis selle kohta tehti?

Kas ajalooramatud ja kirjandus ei anna meile teada, et mitte keegi neist ei loonud mingit luule- ega proosatööd, ilma et teised oleksid kohe selle kallale läinud, et parandada tema vigu ja leida, mis tal selles puudulik oli ning vastata talle tema enda stiili kasutades? Kas need ei anna meile teada, see oli nende võitlusareen ja nende jõu ning eripära väljundiks?

Kuidas saab siis olla, et prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) surmavaenlased, kes võitlesid tema vastu igal võimalikul moel, kohtlesid teda vaenulikult ja hoiatasid inimesi tema eest, ei võtnud nüüd vastu tema väljakutset luua midagi sellist nagu Koraan või isegi väikest osa sellest? Kuidas saab olla, et nad vastasid sellele väljakutsele vaid vaikusega ja põgenesid selle eest?

Kas Muhammad (rahu olgu temaga) ei kartnud, et sellise väljakutsega sütitab ta nende viha selles, mis oli üks nende erilisemaid oskuseid ja tugevamaid teadmisi ning et nad ruttavad temaga võistleva nii individuaalselt kui gruppina, et tema väiteid ümber lükata ja tõestada inimestele, et see, millega ta oli tulnud, oli vale?

Oletagem hetkeks, et ta julges esitada sellise väljakutse, kuna ta teadis, et tema rahvas ei olnud selle väljakutse võitmiseks võimeline, kuid kuidas ta sai olla kindel ja väita tulevaste põlvkondade kohta kuni Viimse Kohtupäevani, et nad ei suuda luua midagi Koraani sarnast ega isegi mingit osa sellest, isegi kui nad selles üksteist aitaksid?

See on riskantne samm, mille võib võtta vaid keegi, kelle süda on täis enesekindlust ja veendumust selle osas, mida ta räägib ning nii see ka oli. Ei Quiraiši hõim ega suurimad kõnemeistrid ei julgenud luua midagi Koraani sarnast ega ka mingeid osi sellest. See on püsiv tegelikkus alates tollasest ajast kuni tänapäevani ning kes on läbi ajaloo seda proovinud või mõelnud seda teha, on olnud löödud häbistava ebaõnnestumisega ning saanud oma rahva naerualuseks, tuues kaasa tema naeruvääristamise ja kirjandusliku pilkamise nende hulgas.

Al-Faatiha suura (Avaja peatükk)

See on tähtsaim suura Koraanis, mida moslem kordab alati oma palvetes. Selle kokkuvõtlik tähendus on järgmine:

Al-Faatiha suura tähendus

„Kõigehalastavama ja Kõigearmulisema Jumala
nimel.“

Tähendus: ma alustan Jumala nimega, austusest ja ülistusest. Jumalat iseloomustab armulikkus, mis hõlmab kõike.

„Kiitus olgu Jumalale, maailmade Issandale.“

Tähendus: ma kiidan Jumalat kõikide Tema omaduste, tegude ja nähtavate ja nähtamatute õnnistuste pärast armastuse ja ülistusega Tema vastu. Ta on Looja, Omaja, Asjade Korraldaja ja Õnnistaja kõikide maailma elusolendite jaoks.

„Kõigehalastavamale, Kõigearmulisemale.“

Tähendus: Teda iseloomustab armulikkus selle igas tähenduses ja koos selle kõikide vormide ja ilmingutega. Talle kuulub üleüldine armulikkus, mis hõlmab kõik asjad terves universumis ning Talle kuulub ka spetsiifiline armulikkus, mis hõlmab Tema usklike sulaseid.

„Viimse kohtupäeva Kuningale.“

Tähendus: Tema on ainus kuningas ja asjade korraldaja arveldamise ja tasustamise päeval.

„Ainult Sind me teenime ja ainult Sinult palume me abi.“

Tähendus: oo Issand, me kummardame vaid Sind üksinda läbi teenimise ning Me ei kummarda kedagi Sinu kõrval mitte ühelgi kummardamise moel. Me palume kõikides oma asjades vaid Sinu abi. Kogu otsustamine on Sinu kätes ja mitte kellelegi ei kuulu sellest kübetki.

„Juhata meid sirget teed mööda.“

Tähendus: oo Jumal, juhata meile kätte sirge tee ja tee meid edukaks sellel käimisel ning tee meid sellel teel kindlaks, kuni me Sinuga kohtume.

„Nende teed, keda Sa oled õnnistanud.“

Tähendus: nende teed, keda Sa oled õnnistanud juhatuse ja vagadusega prohvetite ja õiglaste hulgast, kes tundsid ära tõe ja järgisid seda.

„Mitte nende (teed), kes on teeninud Sinu viha ega nende (teed), kes on eksinud.“

Tähendus: vii meid eemale ja päästa meid ära nende teelt, kelle peal on Sinu viha ja pahameel, sest nad teadsid tõe, aga ei järginud seda ning ka nende teelt, kes kaldusid tõest eksiteele oma ignorantsuse ja hooletuse tõttu tõe otsimisel.

„Aamen“

Tähendus: oo Jumal, vasta mu palvele.

Igaühel on tema viimane sõna

Pärast kõike seda jääb igaühele meist viimane sõna Koraani üle otsustamises ning meie suhtumises selle üle, mis tuleneb igaühe isiklikust kogemusest selle lugemisel, õppimisel ja selle üle mõtisklemisel, koos püüdlusega valida sobilik tõlge oma emakeeles, kui ta ei ole araablane.

Koraan kinnitab, et üks tähtsamaid tõendeid, mis viitab Muhammadi (rahu olgu temaga) prohvetluse tõesusele, on see, mida meie süda ja mõistus kogevad Koraani lugemise ja selle üle mõtisklemise tulemusena. Koraan ütleb: „Kas neile ei ole piisav, et Me oleme saatnud sulle alla raamatu, mida neile loetakse. Tõesti, selles on armulikkus ja meeldetuletus uskuvale rahvale.“ (29:51)

Koraan kutsub kõiki üles lugema Koraani ja selle üle mõtisklema ning sellest keeldub vaid see, kelle süda ja mõistus on lukus. (47:24)

A wide-angle photograph of the Kaaba in Mecca, surrounded by a massive crowd of pilgrims. The Kaaba is a large, black, rectangular structure with gold bands and a silver door. It is situated in the center of the courtyard, which is filled with thousands of people. The background shows the arched architecture of the Great Mosque of Mecca.

Teenimise tegelikkus islamis

Kas

Kas Jumal vajab, et me Teda teeniksime?

Jumal ei vaja meie häid tegusid ega seda, et me Teda teeniksime. Islamis ei saavuta inimene pääsemist lihtsalt läbi rituaalide, formaalsuste ja rahaliste panuste. Seda saab saavutada hoopis läbi siiralt Jumala poole pöördumise ja Temasse uskumise, mis peab väljenduma praktikas enda ja oma karakteri arendamises ning tegutsemises ühiskonda teenides ja seda edasi viies.

Jumal on Koraanis öelnud: „Ja Ma ei ole loonud džinne ega inimkonda muuks, kui vaid Minu teenimiseks. Ma ei soovi neilt mingit elatist ja Ma ei soovi, et nad Mind toidaksid. Tõesti, Jumal on Elatise Andja, Tugeva Jõu omaja.“ (51:56-58)

Kui oli segadus ja osad inimesed küsisid, milline on õige palvesuund – kuna moslemid peavad palvetades olema suunatud Meka poole – tuli neile kinnitus, et tõeline usk peitub siiras usus, Jumala poole pöördumises, heades tegudes ning inimkonnale kasulik olemises ning mitte paljalt ida või lääne poole pöördumises. Koraanis öeldi neile: „Vagadus ei ole see, et te pöörate oma näod ida või lääne poole, vaid (tõeline) vagadus on (selles), kes usub Jumalasse, viimsesse päeva, inglitesse, Raamatusse ja prohvetitesse ning annab oma vara – vaatamata oma armastusele selle vastu – sugulastele, orbudele, vaestele, rändurile, abipalujaile ning orjade vabastamiseks; (ning kes) rajab palvuse ja maksab kohustuslikku almust; ja (need, kes) täidavad oma lubadusi, kui nad lubavad; ja (need, kes on) kannatlikud kannatuste ja raskuste ajal ning lahingus. Nead on need, kes on tõesed ja need on need, kes on jumalakartlikud.“ (2:177)

Koraan (29:6) rõhutab meile ka veelkord, et kes on Jumala teenimises ja usus püüdlik, toob sellega iseendale kasu ja pääsemise. Kes aga valib uskmatus, see on ise ainuke kaotaja ning Jumal ei vaja meilt mitte midagi.

“

Kui oli segadus ja osad inimesed küsisid, milline on õige palvesuund – kuna moslemid peavad palvetades olema suunatud Meka poole – tuli neile kinnitus, et tõeline usk peitub siiras usus, Jumala poole pöördumises, heades tegudes ning inimkonnale kasulik olemises ning mitte paljalt ida või lääne poole pöördumises.

Islami sambad

Need on islamis kõige tähtsamad Jumala teenimise teod. Need on:

1

Kindlalt ja siiralt Jumalasse uskumine ning Tema ja Tema sõnumitooja Muham-madi (rahu olgu temaga) järgimine. Seda tehakse, öeldes „Äšhädu allää iläähä illa Allaah wa äšhädu ännä Muhammadan rasuul-ullaah“, mis tähendab: „Ma tunnistan, et ei ole ühtegi (kummardamist väärivat) jumalat, peale Allahi (Jumala) ja ma tunnistan, et Muhammad on Jumala sõnumitooja.“ (Vaata lk 54)

2

Kohustuslike palvuste sooritamine.
(Vaata lk 177)

3

Kohustusliku almuse maksmine neile,
kes seda väärivad. (Vaata lk 185)

4

Ramadaanikuus paastumine.
(Vaata lk 190)

5

Palverännaku sooritamine Jumala koja
juurde Mekas nende puhul, kes on selleks
majanduslikult ja füüsiliselt võimeline.
(Vaata lk 194)

Miks sellised kohustused ja katsumused?

Tihti küsitakse sellist küsimust, kuigi erineva sõnastusega. Mõni küsib näiteks: „Kuidas on nii, et Jumal on andnud meile suu, hambad ja kõhu, et me võiksime süüa, aga käsib meil siis paastuda?“ Teine küsib: „Kuidas on nii, et Ta on loonud ilu ja iha, kuid ütleb siis, et me peame pilgud maha pöörama ja olema vooruslikud?“ Kolmas sõandab ehk küsida: „Miks Ta annab meile jõu ja keelab siis teisi rünnata ja neile ülekohut teha?“

Islami vaatevinklist on see asi väga selge. Jumal on andnud meile need võimed ja jõu, et me neid kontrolliksime ja mitte et need kontrolliks meid. Jumal on andnud meile hobuse, et selle seljas ratsutada ja seda juhtida ning mitte selleks, et see meie seljas ratsutaks ja meid juhiks. Piltlikult öeldes on meie keha ja meie jõud nagu hobused, mis on meile loodud, et me nende seljas ratsutaks, neid ohjaks ja neid kasutaks õigel ajal, kohas ja viisil ning mitte vastupidi.

Seega inimese positsioon ja tema üleolek peitub tema võimes kontrollida oma ihasid, juhtida oma tahet ja soove ning suunata neid võimeid sellesse, mis kasu toob. Selle läbi on Jumal teinud inimese silmapaistvaks ja valmistanud talle ette testi. See ongi põhjus, miks Jumal on meid loonud.

Nagu ütleb ka Koraan: „Tõesti, Me lõime inimese segatud spermatilgast, et panna ta proovile. Me tegime ta kuuljaks ja nägijaks. Tõesti, Me juhtisime talle kätte tee, olgu ta siis tänulik või tänamatu.“ (76:2-3)

Inimese positsioon ja tema üleolek peitub tema võimes kontrollida oma ihasid, juhtida oma tahet ja soove ning suunata neid võimeid sellesse, mis kasu toob.

Kõik raskused ja katsumused, mis inimest tabavad, pole midagi muud, kui täiendav test, et me arendaks oma spirituaalset ja moraalselt olukorda ning et me tuletaks uuesti meelde meie eesmärgi ja positsiooni selles elus. Nagu Koraan ütleb: „Ja Me paneme teid kahtlemata proovile mingi hirmu ja nälja ning vara, elude ja saagi kaotuse läbi, aga kuuluta rõõmusõnumeid kannatlikele. Neile, kes kui neid tabab õnnetus, ütlevad: „Tõesti, Jumalale me kuulume ja tõesti, Tema juurde pöördume me tagasi.““ (2:155-156)

Seega selline on see maine elu: see on meie võimalus usuliselt ja moraalselt kas areneda või taandareneda. Jumal on meile kinkinud korduvaid võimalusi olla juhatatud ja end parandada. Ta ei ole aga meid selleks sundinud, vaid jätnud testi mõttes meile vaba valiku ning kutsunud üles meid Maad arendama, inimkonnale kasu tooma ning õppima oma vigadest ja püüdlustest, et pöörduda tagasi Jumala juurde ning Talle eksimuste ja vigade korral oma patte kahetseda. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Kui te ei sooritaks patte, asendaks Jumal teid mingi teise rahvaga, kes patustavad, paluvad siis andestust ning Jumal andestab neile.“ (Muslim: 2749)

Palvus

Ehk oled Sa juba imestanud ebatavalise vaatepildi üle päriselus või meedia läbi, kus üks või mitu moslemit pöörduvad ühte kindlasse suunda ja siis seisavad, teevad pool- ja täiskummardusi, olles justkui nende ümber olevast maailmast ära lõigatud.

Milline on siis moslemite palvus?

Palvusel on islamis ülisuur tähtsus, sest see on kõige tähtsam tee Jumalale lähedasemaks saamise, Tema palumise ja Temale alistumise juurde. Nagu Jumal on oma prohvetile (rahu olgu temaga) öelnud: „Ja soorita täiskummardust ja too end (Temale) lähemale.“ (96:19) Seetõttu peetakse seda peale usutunnistuse lausumist islami teiseks sambaks.

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Islam on rajatud viiele (asjale): tunnistamine, et ei ole teist (kummardamist väärivat) jumalat peale Allahi ja et Muhammad on Jumala sõnumitooja; palvuse sooritamine...“ (Al-Bukhari: 8)

Islam õpetab meile, et moslemit tasustatakse tema palve eest vastavalt palvetaja püüdlikkusele puhastada oma südant, keskendumise hoidmisele, oma emotsioonide fokuseerimisele, siirale alandlikkusele Jumalale ning Tema läheduse tunnetamisele. See kõik laseb tal kogeda rahu ning seetõttu oligi palvus prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) kõige suuremaks naudinguks.

Seetõttu ei juhenda Koraan meid, et me peaksime lihtsalt palvetama, aga et me peaksime tegema seda korralikult. Selliselt, et sellest võtaks osa meie kogu keha, mõistus, süda ja hing. Kui me seda teeme, siis see on meile heaks vahendiks, mis aitab meil teha head ja hoiduda pattudest ja halva tegemisest. Seega Jumala meenutamine ja Tema poole pöördumine on parim, mida inimene üldse teha võib. (29:45)

Kes arvab, et palvus on lihtsalt võimlemine, millele eelneb pesemine ja puhastamine, ei ole mõistnud, et need liigutused, mida ta palves näeb, on kõik teod ja sõnad Jumala ülistamiseks ja Tema suursugususe tunnistamiseks. Esimene asi, mida palvetaja käsi tõstes ütleb, on Allahu akbar (Jumal on suurim). Seejärel teeb ta täieliku alandlikkusega, Jumala suursugusust tunnetades ja oma võimetust tunnistades poolkummarduse, milles ta ütleb: „Ülistatud olgu Jumal, Suursugune.“ Siis sooritab ta Jumalale täiskummarduse, milles ta otsib lähedust Temaga ning Tema vastust oma palvele, pannes oma otsmiku ja nina vastu maad ja öeldes: „Ülistatud olgu minu Issand, Kõigekõrgem,“ ning palub oma Issandat. Niimoodi on kõik teod ja sõnad palves mitte lihtsalt liigutused ja pobinad, vaid need on tähendusrikkad hetked, mis ühendavad usklikku tema Issanda ja Loojaga, kellele võlgneb ta oma olemasolu ja õnne.

Jumal on teinud moslemitele kohustuslikuks viis palvust ööpäevas. Neid palvusi võib sooritada igal pool, kuid Ta kutsub neid üles tegema seda mošeedes, et moslemite omavaheline side süveneks, et nende suhted tugevneksid ning et nad aitaksid üksteist nii usulistest kui ka maistes asjades.

Samuti innustab islam moslemeid olema püüdlikud ka vabatahtlike palvete sooritamisel, mil iganes moslem selleks energiat leiab.

Moslemid sooritavad oma palvuseid suunaga Kaaba poole. Kaaba on kuubikujuline ehitis, mille ehitas esimest korda Aabraham (rahu olgu temaga), keda kutsutakse prohvetite isaks. See asub Mekas, Araabia poolsaare lääneosas ning selle juurde on sooritanud prohvetid (rahu olgu nendega) palverännakuid. Moslemid teavad, et see on kividest koosnev ehitis, mis ei tee kahju ega too kasu, kuid Jumal on käskinud palves selle poole pöörduda, et kõik moslemid oleksid oma palvesuunas ühtsed.

Palvus oli prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) kõige suuremaks naudinguks.

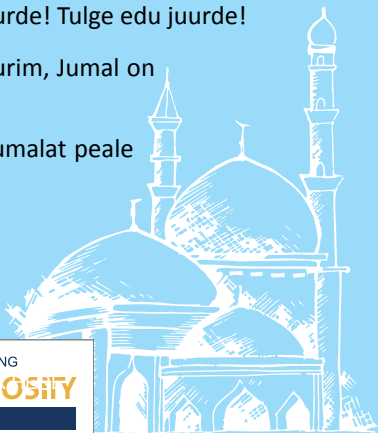
Palvekutse (*adhaan*)

Kutse, mis annab moslemitele teada palveaja saabumisest ja kutsub neid mošeesse tulema, kannab nimetust *adhaan*.

See on üks Jumala meenutamise ja ülistamise vorme ning samuti moslemitele ettevalmistus palvusel osalemiseks. Selles öeldakse alljärgnevat:

1. Jumal on suurim, Jumal on suurim, Jumal on suurim.
2. Ma tunnistan, et ei ole teist jumalat peale Allahi. Ma tunnistan, et ei ole teist jumalat peale Allahi.
3. Ma tunnistan, et Muhammad on Jumala sõnumitooja. Ma tunnistan, et Muhammad on Jumala sõnumitooja.
4. Tulge palvusele! Tulge palvusele!
5. Tulge edu juurde! Tulge edu juurde!
6. Jumal on suurim, Jumal on suurim.
7. Ei ole teist jumalat peale Allahi.

Püha Mošee Mekas on moslemite jaoks kõige tähtsam mošee. Seal asub Kaaba, kuubikujuline ehitis, mille ehitas prohvet Aabraham ning moslemitel on kästud Koraanis pöörduda selle poole palvuse ajal, ükskõik kus nad ka ei oleks, uskudes samas, et see ehitis ise ei saa kuidagi kahju teha ega kasu tuua.

Kohustuslik almus (zakaat)

Kõik on veendunud, et tuleb leida lahendus lõhele ekstreemse rikkuse ja ülima vaesuse vahel. Lõhe suurusest rikaste ja vaeste vahel sõltub ühiskonna hävingu ja selle pahedesse, kuritegevusse ja lõhestumisesse langemise määr. Selle probleemi lahendamiseks on majanduslikud süsteemid, ideoloogilised filosoofiad ja riiklikud seadused pakkunud välja erinevaid viise. Kuidas aga islam sellega tegeleb?

Jumal on teinud jõukatele moslemitele kohustuslikuks maksta oma isiklikest asjadest eraldiseisvast varast 2,5% neile, kes vajavad seda vaeste, abivajajate ja teiste hulgast. See on islami kolmas samm.

See kohustuslik almus ei ole jõukate teene vaestele, vaid see on vaeste õigus, mis võetakse jõukate varast. Selliselt jõuab see selleni, kes seda vajab, ilma et tal oleks vaja seda küsida või oma väarikust kaotada.

See väike osa on kõik, mida jõukad moslemid on kohustatud kulutama. Almuse andmise ülemist piiri ei ole aga paika pandud ja inimestel on vabadus selles võistelda ning leida selle püüdluse läbi oma elus parema tervise, rohkem vara, edu ja õnne ning tulevases elus mitmekordse tasu ja õndsuse.

Koraan (2:261) annab teada, et Jumala heameele saavutamiseks oma vara kulutajad on nagu viljatera, mis külvatakse ja sellest võrsub seitse viljapead, igaühes neist sada viljatera, nii et see mitmekordistub seitsesada korda. Kuid isegi rohkem vastavalt vara kulutaja siirusele ja kavatsusele, sest Jumal on ülimalt helde ja kõige kohta teadlik.

Koraan annab meile ka teada, et vara annetamine sellele, kes seda vajab, puhastab inimest. Koraanis (9:103) öeldakse Jumala sõnumitoojat (rahu olgu temaga) kõnetades: „Võta almust nende varadest, puhastades neid ja tehes neid selle läbi puhta(ma)ks...”

Samuti annab Koraan (47:38) meile teada, et kes on kitsi oma vara kulutama, keeldudes seda andmast ja vaeseid aitamast, on ise esimene kaotaja. Seda seetõttu, et ta hoiab seeläbi tagasi enda maise ja teispooltsuse õnne.

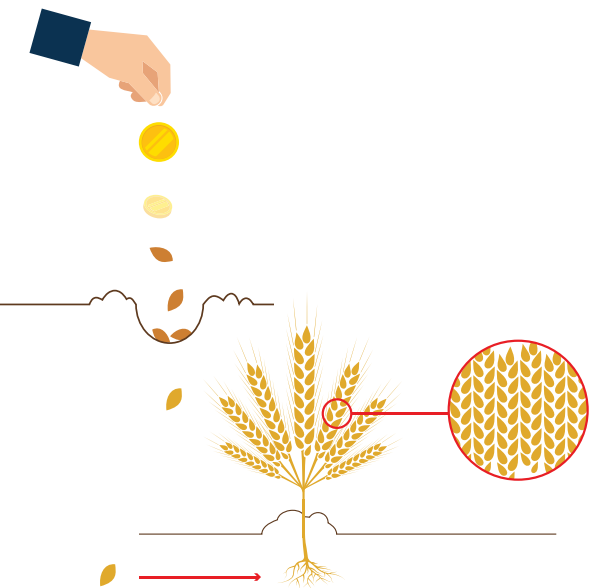
Selle tähtsa islamisamba rakendamine viib ellu sotsiaalse turvalisuse idee ning suhtelise võrdsuse ühiskonnagruppide vahel. Makstes kohustuslikku almust neile, kes seda väärivad, ei kuhju kogu vara ühiskonna kindlate inimgruppide kätte ühiskonnas ega saa olema nende monopol. Seetõttu juhtuski esimeste moslemite ajaloos mitmel korral seda, et riigis käidi almuse ja toetustega ringi ja otsiti, kes seda vajaks, kuid ei leitud kedagi.

Samuti viib see ellu ühtsuse ja harmoonia põhimõtte, sest inimloomusel on kalduvus, et talle meeldivad need, kes talle head teevad. Seeläbi elavad moslemiühiskonna liikmed üksteisest hoolivalt ja kooskõlaliselt justkui tellistest laotud hoone, mille erinevad osad toetavad üksteist. Niimoodi vähenevad ka röövid ja vargused.

See kohustuslik almus ei ole jõukate teene vaestele, vaid see on vaeste õigus, mis võetakse jõukate varast. Selliselt jõuab see selleni, kes seda vajab, ilma et tal oleks vaja seda küsida või oma väarikust kaotada.

Koraan võrdleb Jumala heameele saavutamiseks oma vara kulutajaid viljateraga, mis külvatakse ja sellest võrsub seitse viljapead, igaühes neist sada viljatera, nii et see mitmekordistub seitsesada korda.

Paastumine

Kõik me imetleme inimesi, kes suudavad end kontrollida ja hoiduda söömisest või kindlatest toitudest, et hoida oma tervist, võtta kaalust alla või et järgida arsti juhiseid. Me peame nende võimet kontrollida oma ihasid suurema ja tähtsama eesmärgi nimel suureks saavutuseks.

Kui aga moslem paastub, teeb ta palju enamat kui seda. Ta treenib end, hoiab iseend ja oma ihasid kontrolli all ning täidab Jumala, Kõigetargema käske.

Paastumine on islami neljas samm ja islam kohustab paastumiseks võimelist inimest hoiduma paastu rikkujatest, milleks on söömine, joomine ja seksuaalvahekord oma abikaasaga koidikust kuni päikeseloojanguni. Seda iga päev ramadaanikuu jooksul, mis on islami kuukalendri üheksas kuu.

Koraan (2:183) annab meile teada, et paastumine määrati ka varasematele rahvastele, isegi kui see oli vahel teistsugusel moel. Paastumise eesmärk on aga sama ja see ei muutu: väljendada Jumala teenimist ja vagadust Temale.

Kui moslem on üle seaduslikest ihadest iga päev kindla aja jooksul ja teatud päevadel, saab ta selle läbi iseenda peremeheks ning ta saavutab võimekuse iseend kontrollida ja hoida end keelatud ihadesse langemisest ülejäänud aegadel oma elus. Seetõttu on prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) teada andnud, et kelle seisund ega karakter ei muutu pärast paastumist paremaks, ei ole oma paastumisest mingit kasu saanud.

Ta on öelnud: „Kes ei jäta (paastudes) valelikku kõnet ja tegusid, siis pole Jumalal mingit vajadust, et ta jätaks oma söögi ja joogi.“ (Al-Bukhari: 1804)

Paastuja näljatunne ja janu motiveerivad teda aitama vaeseid ja näljas olevaid inimesi, kel pole piisavalt süüa ega juua, sest ta kogeb osa nende katsumustest.

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on teada andnud, et kelle seisund ega karakter ei muutu pärast paastumist paremaks, ei ole oma paastumisest mingit kasu saanud.

Kui islam kohustab moslemit paastuma, siis see tuleb talle meelde vaeste näljatunnet ja nende vajadust toidu järele.

Palverännak (hadž)

Enamikes religioonides on olemas usuline rännak, kus inimesed paluvad oma Loojat ja väljendavad Talle oma pühendumust. Kõige tuntumaks ja iga-aastase osalejate arvu poolest suurimaks selliseks rännakuks on aga islami palverännak Mekasse. Igal aastal koguneb sel puhul rohkem kui kolm miljonit moslemit väiksele maaalale, et sooritada seda püha rännakut.

Mida islami palverännak endast kujutab?

Palverännak on islami viies sammas. See on kohustuslik vaid kord elus igaühele, kes on selleks nii majanduslikult kui ka füüsiliselt võimeline.

See on tähelepanuväärne rännak, kus kaotavad tähtsuse seisused ja rahvused, rass, riietus ja vara. Kõik on ühesugustes ja sama värvi riietes ja hüüavad samu sõnu, mis kehastavad tõelist suhet inimese ja tema Issanda vahel. Nende sõnade tõlge on: „Siin ma olen, oo Jumal, siin ma olen. Sul ei ole ühtegi kaaslast, siin ma olen. Kogu kiitus, küllus ja valitsemine kuuluvad Sulle. Sul ei ole ühtegi kaaslast.“ Ehk: vastates Sulle, mu Issand, vastates Sulle. Oo Issand, me oleme tulnud kohale ning me lausume oma keeltega ja kinnitame oma südametega, et Sina oled ainus, kes väärib teenimist; et Sina väärid

täielikku tänu ja kiitust ning et Sina oled Looja, õnnistaja ja Kuningas, kellel ei ole ühtegi kaaslast.

Palverännak on seega usuline rännak, kus moslem sooritab erinevaid tegusid ning lausub erinevaid asju, kuid kõige selle eesmärgiks on meenutada Jumalat ja olla Tema suhtes vaga; samuti näidata üles vajadust Tema järele, paludes Jumalalt andestust ja tasu. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Kaaba ümber kõndimine ja As-Safa ja Al-Marwa künka vahel kõndimine on määratud vaid Jumala meenutamise jaoks.“ (Ibn Abi Shayba: 15334)

Mekasse palverännaku kavatsusega tulija võtab ära oma tavapärased riided ja riietab end kahe lihtsa linaga, et väljendada oma alandlikkust Jumalale ja võrdsust kõigi teistega, kes palverännakule on tulnud.

Perekond islamisi

Tänapäeval

Tänapäeval on paraku paljude perekondade puhul lihtsalt tegemist grupi inimestega, kellel kõigil on sama maja võtmed.

P

Paljud inimesed kahjuks põgenevad vastutuse eest oma naise ja/või laste suhtes, nii et mis keelaks neil nautida ja viia täide oma ihasid ilma sellist vastutust võtmata?

Kuigi see trend on ilmnunud rohkem tänapäeval, on see olnud omaseks osadele inimestele juba ajaloo algusest. See trend ei ole tegelikkuses midagi muud kui naiivne kalduvus toimida vaid isiklike huvide ja põlastusväärse ego kohaselt, hoolimata negatiivsetest mõjudest, mis see üksikisikule ja ühiskonnale avaldab.

Seetõttu tuli islam ja keskendus suuresti perekonnale tähelepanu pööramisele, koos selle süsteemi, õiguste ja kohustustega selle liikmete osas. Seda seetõttu, et kodu ja pere on islamis teadlikkuse, hariduse ja arengu keskuseks ning läbi selle ülesehitamise, korrasolu ja selle missiooni täideviimise on ka ühiskond läbi perekondade korras.

**Perekonnale keskendumine
väljendub loendamatutes reeglites.
Alljärgnevalt mõned neist:**

Islam rõhutab abielu ja perekonna loomise tähtsust.

- Islamis on abiellumine ja perekonna loomine üks ülevaimatest tegudest ja samuti Jumala sõnumitoojate tavaks. Kui osad prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) kaaslastest tahtsid kogu aja Jumala teenimisele pühendada, pidevalt palvetades ja paastudes ning abiellumisest loobudes, ütles ta neid juhendades: „Aga ma paastun ja katkestan paastu, ma palvetan ja ma magan ning ma abiellun naistega. Seega kes minu viisist eemale pöördub, ei ole minu (järgijate) hulgast.“ (Al-Bukhari: 4776)

- Islam käsib teha abiellumist lihtsaks ning on lubanud jumalikku abi sellele, kes abielluda soovib. Nagu prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „On kolm inimest, kellele on Jumala poolt aitamine nende õiguseks“, nimetades nende seas: „ja abielluja, kes soovib vooruslikkust.“ (At-Tirmidhi: 1655)
- Jutustades inimestele antud õnnistustest ja märkidest, mainib Koraan esimeste asjade hulgas rahu, armastust, kaastunnet ja sõprust, mis mehe ja naise vahel on. Nagu ütleb Koraan: „Ja Tema märkide hulgast on, et Ta lõi teile teist endist kaasad, et te võiks leida nende juures rahu ning Ta pani teie vahele armastuse ja kaastunde.“ (30:21)
- Islam käsib noortel ja jõulistel meestel abielluda, kuna selles on neile rahu ja seaduslik lahendus nende tugevatele ihadele.

“

Jutustades inimestele antud õnnistustest ja märkidest, mainib Koraan esimeste asjade hulgas rahu, armastust, kaastunnet ja sõprust, mis mehe ja naise vahel on.

2

**Islam näitab üles austust iga perekonna-
liikme suhtes, on ta mees või naine.**

Islam on pannud isale ja emale suure vastutuse oma laste kasvatamisel. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Igaüks teist on hoolekandja ja igaüks teist on vastutav oma hoolealuste eest. Valitseja on hoolekandja ja ta on vastutav oma hoolealuste eest; mees on oma pere hoolekandja ja ta on vastutav oma hoolealuste eest; naine on oma mehe majapidamise hoolekandja ja vastutav selle eest; teenija on oma isanda vara hoolekandja ja vastutav selle eest.“ (Al-Bukhari: 853)

3

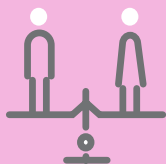

Islam juurutab lugupidamist ja austust emade ja isade vastu ning nende eest hoolitsemist ja nende sõna kuulamist kuni nende surmani.

Olenemata poja või tütre vanusest, peab ta oma vanemaid austama ja nende vastu hea olema. Koraan on võrrelnud seda Jumala teenimisega ning keelanud nendega ebaviisakalt käitumise ja rääkimise, isegi kui tegemist on üheainsa sõna või häälega, mis viitab nende suhtes ärritatud olemisele. Jumal on öelnud Koraanis: „Ja sinu Issand on määranud, et te ei teeniks kedagi peale Tema ja (Ta on määranud) vanemate hea kohtlemise. (Kui) kas üks või mõlemad neist saavad sinu juures vanaks, siis ära ütle neile (isegi ühtegi põlgavat sõna nagu) „uff“ ega ära ole nendega tõrjuv, vaid räägi nendega lahkete sõnadega.“ (17:23)

4

Islam käsib hoida poegade ja tütarde õigusi ning kohustab olema nende peale kulutades õiglane.

Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) on öelnud: „Inimesele on piisavalt suureks patuks see, kui ta jätab hooletusse selle, kes on tema hoole all.“ (Abu Dawud: 1692) Spetsiaalselt tütarde eest hoolitsemise ja nende peale kulutamise kohta on ta öelnud: „Kes on vastutav mingil moel nende tüdrukute eest ja kohtleb neid hästi, siis saavad nad olema talle kilbiks Põrgutule eest.“ (Al-Bukhari: 5649)

5

Islam on teinud moslemile kohustuslikuks sugulussidemete hoidmise

See tähendab nii ema- kui isapoolsete sugulastega suhtlemist ja nende head kohtlemist ning islam peab seda üheks tähtsaimaks Jumala teenimise ja sõnakuulelikkuse teoks. Islam on hoiatanud ka nendega sidemete lõhkumise või nende halva kohtlemise eest ning seda peetakse islamis suureks patuks. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Paradiisi ei sisene sugulussidemete lõhkuja.“ (Muslim: 2556)

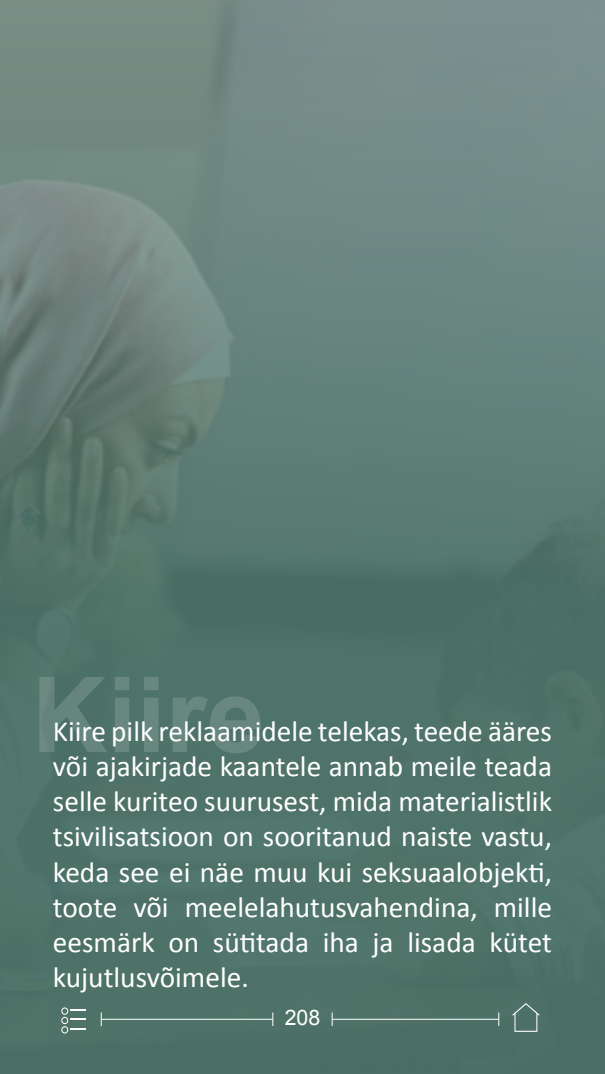

“

Islam on keelanud vanematega ebaviisakalt käitumise ja rääkimise, isegi kui tegemist on üheainsa sõna või häälega, mis viitab nende suhtes ärritatud olemisele.

Naise positsioon islamis

Kiire

Kiire pilk reklaamidele telekas, teede ääres või ajakirjade kaantele annab meile teada selle kuriteo suurusest, mida materialistlik tsivilisatsioon on sooritanud naiste vastu, keda see ei näe muu kui seksuaalobjekti, toote või meelelahutusvahendina, mille eesmärk on sütitada iha ja lisada kütet kujutlusvõimele.

See on võib-olla vaid pealtnäha vähem moonutatud vorm sellest, mis toimus primitiivsetes ühiskondades, kus naised alavääristati ja neist tehti meelelahutusvahend ja kaup, mida osteti ja müüdi.

Naised, kes juba ammu ajast kannatasid ülekohut ja allasurumist, ei soovinud läbi oma pikaajalise võitluse tulla välja sellest jõhkruusest selleks, et leida end sarnasest – kuigi vähem moonutatud – olukorrast.

Kui islam 1400 aastat tagasi tuli, viis see läbi tõelise revolutsiooni ülekohtuste kommete vastu, mis olid juba kaua aega naisi rõhunud. Islam pani paika kindlad seadused ja detailsed reeglid, mis kaitsesid nende õigusi ja positsiooni ning lasid neil elada auväärset ja väärikat elu ning viia parimal moel täide nende missioon elus.

Seetõttu on üks pikemaid peatükke Koraanis saanud nimeks „Naised“ ning seda selles leiduvate rohkete naisi puudutavate detailsete reeglite tõttu. Jumal on meile Koraanis jutustanud mitmeid lugusid õiglastest naistest ning on isegi nimetanud ühe Koraani peatükkidest Maarja, Jeesuse (rahu olgu temaga) ema järgi.

Seega tuli islam, et muuta vaatenurka naise osas, et see oleks selline, kelleks tema Issand on ta loonud: inimeseks ja mitte tooteks, elukaaslaseks ja mitte üheöö suhte kaaslaseks ning rahu, armastuse ja kaastunde allikaks ning mitte ainult iha, naudingu ja meelelahutuse objektiks.

Mõned näited naist austavate reeglite kohta islamis

- Islam annab naisele vabaduse valida endale mees ning see paneb suure osa laste kasvatamise vastutusest temale. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Naine on oma mehe majapidamise hoolekandja ja selle eest vastutav.“ (Al-Bukhari: 853)
- Islam jätab naistele alles nende neiupõlvenimed ja au olla seostatud oma isaga. Naise perekonnanimi ei muutu peale abieliu, vaid talle jääb alles tema neiupõlvenimi ja seega seostatus oma isa ja perekonnaga.
- Islam rõhutab, kui tähtis ja suure väärtusega on toetada abivajavaid naisi, kellel kedagi ei ole, isegi kui tegemist ei ole abi andva inimese sugulasega. Islam kutsub inimesi üles selliseid naisi aitama ning peab seda üheks parimaks teoks Jumala silmis. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Kes püüdleb, et aidata leske ja vaest inimest, on kui Jumala teel võitleja; nagu palvetaja, kes ei muutu loiuks ja nagu paastuja, kes oma paastu ei katkesta.“ (Al-Bukhari: 5661)

- Islam tagab võrdsuse meeste ja naiste vahel paljudes erinevates asjades, sh kõikides rahalistes tehingutes. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Naised on meeste kaksikpooled.“ (Abu Dawud: 236)
- Islam on teinud meestele kohustuslikuks hoolitseda naiste eest ja nende peale kulutada, kui tegemist on naistega, kel on õigus tema toetusele nagu tema naine, ema või tütar. Ta peab tegema seda ilma seda neile pidevalt nina alla määrimata ja selle eest tänu nõudmata.
- Islam annab naistele õiguse õiglasele ja väarikale osale pärandusest, andes neile meestega võrreldes õiglase osa, mille täpne väärtus on vahel nende omast suurem ja vahel väiksem, sõltuvalt naise sugulussidemest ja tema rahalistest kohustustest. On väga pealiskaudne ja lühinägelik keskenduda ainult sellele, et mõningates olukordades on naise osa väiksem kui mehe osa, võtmata selle juures arvesse Jumala poolt mehele määratud rahalisi kohustusi nagu näiteks naise peale vara kulutamine. Islam on täielik ja tasakaalustatud süsteem, mille üks külg ei ole üle teisest.

Islam annab naistele õiguse õiglasele ja väarikale osale pärandusest, andes neile meestega võrreldes õiglase osa, mille täpne väärtus on vahel nende omast suurem ja vahel väiksem.

Islam rõhutab naiste eest hoolitsemist

Ema. Kord tuli üks mees Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) juurde ja ütles: „Oo Jumala sõnumitooja, kes inimestest väärib kõige rohkem minu seltsi?“ Ta vastas: „Sinu ema.“ Ta küsis: „Kes siis?“ Ta vastas: „Sinu ema.“ Ta küsis: „Kes siis?“ Ta vastas: „Sinu ema.“ Ta küsis: „Kes siis?“ Ta vastas: „Sinu isa.“ (Al-Bukhari: 5626)

Tütar. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on öelnud: „Kellel on kolm tütart ja ta on nendega kannatlik, annab neile söögi, joogi ja riided oma varast, sellele saavad nad olema talle kilbiks Põrgutule eest Ülestõusmispäeval.“ (Ibn Maadžah: 3669)

Naine. Prohvet Muhammad on öelnud: „Parimad teie seast on need, kes on parimad oma naiste vastu ja mina olen teist parim oma naiste vastu.“ (At-Tirmidhi: 3895)

Mehe ja naise vaheline suhe islamis ei põhine nendevahelisel võitlusel. See on hoopis teineteist täiendav suhe: kumbki neist parandab teise puudusi, ehitades niimoodi moslemiühiskonda.

Islamis ei ole sugudevahelist võitlust

Islamis ei ole mingisugust võitlust ega lahingut sugude vahel; ei ole vajadust nendevahelisele võistlusele maiste asjade üle nagu ei ole ka vajadust alगतada rünnakut mehe või naise vastu, püüdes saavutada neist ühe üle võitu või ühte neist kritiseerida ja tema vigu otsida.

Seega kuidas võikski inimene sõdida oma teise poole vastu; kuidas saaks ta võidelda oma kaksikpoolega, sest naine, nagu Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on mehe kaksikpool. Suhe nende kahe vahel on teineteist täiendav ning kumbki pool parandab teise poole puudusi, ehitades niimoodi moslemiühiskonda.

Koraan piltlikustab seda teineteise täiustamist imelisel moel, öeldes: „Nad on rõivad teile ja teie olete rõivad neile.“ (2:187)

See, mida mees näeb naises esmapilgul nõrkusena, on vaid teine vorm mingit tüüpi tugevusele, mida mees ise ei oma, aga mida perekond vajab. Samuti see, mida naine näeb mehes nõrkusena, on ehk mingit tüüpi võimete ilming, mis naisele ei ole sobilik, aga ilma milleta elu ja ühiskond ei toimiks.

Oleks naeruväärne, kui Jumal looks inimkonna kahe vormina (mehe ja naisena) ja ütleks siis, et nad peavad olema igas asjas täpselt samasugused.

Kui osad mehed soovisid osasid õigusi, mis anti naistele ja kui osad naised soovisid õigusi, mis anti meestele, ilmutati järgnev värss Koraanist: „Ja ärge ihaldage seda, mida Jumal on kinkinud osadele teist rohkem kui teistele. Meestele on osa sellest, mis nad on teeninud ja naistele on osa sellest, mis nad on teeninud ning küsige Jumalalt Tema küllusest.“ (4:32) Mehel ja naisel on mõlemal väärikus ja oma eripärad ja rollid. Nad mõlemad püüdleval oma rolli täites saada osa Jumala küllusest ja heameelest. Islamiseadus ei ole tulnud selleks, et arveldada meestega või arveldada naistega, vaid see on tulnud selleks, et arveldada inimese, perekonna ja moslemiühiskonnaga.

Mehe ja naise vaheline suhe

Mehe ja naise vahelise suhte korraldamise ja reguleerimisega seoses on inimkonna ajaloos olnud mitmeid erinevaid püüdlusi ja valikuid karistuste, seaduste, kommete ja tavade osas. Seetõttu on raske neid kõiki üles lugeda ja neil järke ajada, aga ajaloo ja antropoloogia raamatud jutustavad meile üheltpoolt rahvastest, kes ei näinud mingit probleemi täielikus alastuses ja tohutus seksuaalses kaoses mõlema sugupoole puhul ja teisalt neist, kes naiste pärast kartes panid nad raudahelatesse. Kolmandate puhul aga katsid end ainult mehed ja mitte naised või nad hoolisid ainult teatud kehaosade katmisest ning on palju teisi selliseid näiteid, mida on raske kokku lugeda.

Enamus rahvaid aga läbi ajaloo – eriti need, kes olid jõudnud kultuursuses kõrgemale tasemele – nägid, et mehe ja naise vaheline suhe vajab reguleerimist ja et vaja on seadust, mis seda korraldab. Seda selleks, et elu ei muutuks metsikuseks, kus kaovad kõik erinevused inimeste ja loomade vahel.

Mees

Naine

Mehe ja naise vahelise suhte olemus islamis

Mehe ja naise vaheline suhe islamis ei ole inimestepoolse püüdluse tulemus, mis on piiritletud ajalooliste ja geograafiliste teguritega. See on hoopis kõikehõlmav süsteem, mis on sobilik igale ajastule ja kohale. Selle ilmutas Jumal ise Pühas Koraanis ja prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) õpetas seda inimkonnale.

Selle suhte olemus ja ulatus varieeruvad vastavalt naise suhtele mehe osas. Islam selgitab seda alljärgnevalt.

Islamist jagunevad mehed naiste suhtes erinevatesse kategooriatesse.

1 Mees võib olla tema abikaasa.

Selle suhte kirjelduseks ei ole midagi näitlikustavamast ega täpsemast kui Koraani kirjeldus selle osas. Nimelt on Jumal nimetanud meest naise rõivasteks ja naist mehe rõivasteks, mis nendevahelise vaimse, emotsionaalse ja füüsilise sideme imeline piltlik kirjeldus. Jumal on öelnud: „Nad on rõivad teile ja teie olete rõivad neile.“ (2:187).

2 Mees võib olla naise *mahram*

Naise *mahram* on igaüks, kellega pole naisel lubatud lähedase suguluse tõttu mitte kunagi abielluda. Neid on meessugulastest 13 kategooriat, sealhulgas isa, vanaisa, poeg, vend, isapoolne onu, emapoolne onu, vennapoeg, õepoeg ja pojapoeg või tütrepoeg. Naine ei pea nende sugulaste juuresolekul end täielikult katma ja piisab vaid tema tavapärasest riietusest, ilma et ta end paljastaks.

3 Mees võib olla naise jaoks võõras.

Võõra mehe all peetakse silmas igat meest, kes ei ole naise mahram.

Islam on pannud paika kindlad reeglid ja seadused, mis reguleerivad naiste suhet võõraste meestega, kaitstes inimeste au ja sulgedes kõik teed, mis võivad viia kurjani. See, kes on inimese loonud, teab kõige paremini, mis on inimesele hea nagu on öeldud ka Koraanis: „Kas ei tea Tema, kes lõi, kuigi Ta on Peene (kõige peenemate saladuste teadja) ja Teadlik?“ (67:14)

Miks islam on määranud naistele võõraste meeste juuresolekul hidžaabi kandmise?

- Et naised saaksid parimal moel viia täide oma missiooni elus ja ühiskonnas nii hariduslikes kui ka tööalastes asjades, säilitades samal ajal oma väärikuse ja vóoruslikkuse.
- Vähendamaks ja leevendamaks võimalusi kiusatuste tekkimiseks ning seda ühelt poolt, et kaitsta ühiskonna puhtust ja teisalt, et kaitsta naise au.
- Et julgustada meest, kes naist näeb, olema vóoruslik ja end distsiplineerima ning kohtlema teda kui kultuurset ja haritud inimest ning mitte kui instinktiivseid ihasid tekita- vat füüsilist objekti, kes on vaid naudingu ja meelelahutuse vahend.

Suhte reeglid mehe ja vőõra naise vahel

1 Pilgu alandamine

Jumal käsib mõlemal sugupoolel oma pilku alandada ning selle all on silmas peetud selle vaatamise vältimist, mis sütitab seksuaalset iha. Selle tulemuseks on vooruslikkus ja inimeste au kaitsmine, samas kui ilma igasuguste piirideta vahtimine on tee patu ja kõlvatuse juurde. Koraan ütleb: „Ütle usklikele meestele, et nad alandaksid oma pilke ja kaitseksid oma genitaale (st vooruslikkust). See on nende jaoks puhtam. Tõesti, Jumal on teadlik sellest, mis nad teevad. Ja ütle usklikele naistele, et nad alandaksid oma pilke ja kaitseksid oma genitaale (st vooruslikkust).“ (24:30-31)

2 Üksteisega viisakalt ja sündsalt läbi käimine

Mees ja naine peaksid hariduslikes ja tööga seotud asjades ning kõiges muus käima üksteisega läbi viisakalt ja austusega ning hoiduma eemale kõikidest seksuaalset iha sütitavatest asjadest, ükskõik mis see ka poleks.

3 Hidžaabi ehk tagasihoidliku moslemi-riietuse kandmine

Jumal on määranud hidžaabi kandmise naistele ja mitte meestele ning seda naiste loomuliku ilu väljapaistmise ja iha tekitada võivate aspektide tõttu, mis võivad meestel palju rohkem kiusatust tekitada kui vastupidiselt. Sel põhjusel näeme me ka, kuidas alates ammu ajast kuni tänapäevani on kasutatud enamasti naist meeste ihade rahuldamiseks ja mitte vastupidi. See on ka ilmselgelt nähtav tänapäeva erinevates meediakanalites.

Selle hidžaabi kriteeriumiks islamis on, et naine katab võõraste meeste ees kogu oma keha, välja arvatud näo ja käed. Koraan ütleb: „Ja et nad ei näitaks oma ilu (ja kaunistusi), välja arvatud seda, mis sellest (tavapäraselt) välja paistab.“ (24:31)

“

Paljud, kes kritiseerivad hidžaabi islamis, jätavad pööramata tähelepanu ajaloo mõningate parimate naiste välimustele. Näiteks nagu on kujutatud maalidel Neitsi Maarjat: teda on kujutatud alati pearätiga, mis on väga sarnane moslemite hidžaabile.

Islami seadused söögi ja joogi osas

Tihti

Tihti on islamiga tutvust tegijate üheks esimeseks küsimuseks, et miks islam keelab ära alkoholi ja sealiha?

Sellele küsimusele vastamiseks on vaja kõigepealt midagi tähtsat selgitada:

Koraan on teinud moslemitele lubatuks kõik Maal leiduva, et sellest kasu saada ning Koraan kinnitab väga otsekoheselt, et Jumal on loonud inimestele kõik Maal leiduva, et nad sellest kasu võiks saada. (2:29)

Sama käib ka söögi ja joogi kohta. Seega kõik on inimesele lubatud, välja arvatud Koraanis leiduvad erandid konkreetsete asjade osas nende ebapuhtuse, tervist kahjustava või mõistuse viiva mõju tõttu.

Sealiha

Koraanis on väga otsene keeld süüa sealiha, kuigi tol ajal oli siga araablastele võõras. Mõned inimesed imestavad selle keelu üle ja kritiseerivad seda, kuigi selline keeld ei käi ainult moslemitele, vaid nagu on teada, on sealiha keelatud ka juutidel. Tekstid Vanas Testamendis on selle kohta väga selged. Üllatav on aga see, et paljud teoloogid on tõestanud, et sealiha on ka kristluses keelatud ning seda näitavad selgelt Uue Testamendi tekstid, mida on aga moonutatud ja muudetud. Vaata näiteks Markuse evangeelium 5:11-13, Matteuse evangeelium 67, Peetreuse teine kiri 2:22 ja Luuka evangeelium 15:11.

Ja miks ei võiks Jumal meid proovile panna, keelates ära mingi toidu pärast seda, kui Ta enamiku toidust meile lubatuks tegi? Ta võib seda teha, et panna proovile meie usku ja sõnakuulelikkust Temale nagu Ta pani proovile Aadama (rahu olgu temaga) peale seda, kui Ta tegi talle lubatuks kõik hea Paradiisi toidu, kuid keelas tal süüa ühe konkreetse puu vilju.

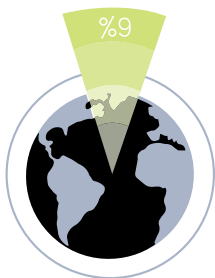

Alkohol

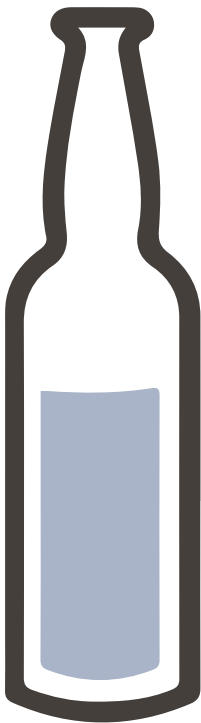
Võitlemist epideemiate ja haiguste vastu, mis hävitavad inimesi ning rangete seaduste ja süsteemide rakendamist inimeste tervise hoidmiseks peetakse üheks riikide ja valitsuste tähtsaimaks tööks. Iga väiksemgi puudus selles toob kaasa halvima ja koledaima tagajärjed nii üksikisikule kui kogu ühiskonnale.

Meile kõigile võib tulla üsna šokeerivana alkoholi laastav mõju, mis on toodud välja hästi dokumenteeritud uuringutes nagu Oxfordi Ülikooli poolt läbi viidud uuring, mis avaldati ajakirjas „Nature“ 15. märtsil 2010 ning Maailma Terviseorganisatsiooni poolt 11. veebruaril 2011 avaldatud analüüsis „Globaalse olukorra ülevaade alkoholi ja tervise osas“. Vastavalt sellele uuringule põhjustab alkohol igal aastal rohkem surmasid kui AIDS, malaaria ja tuberkuloos kokku ning umbes kolm korda rohkem surmasid kui kõik sõjad, genotsiidid ja terroriaktid samal aastal. Alljärgnevalt on mõned arvud, mida see Maailma Terviseorganisatsiooni uuring kinnitab.

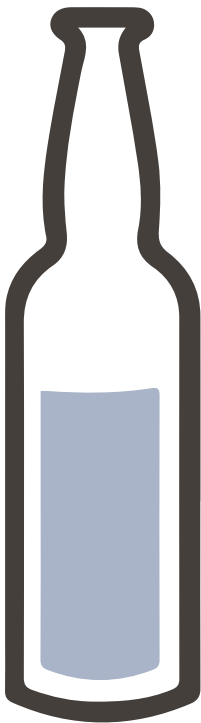

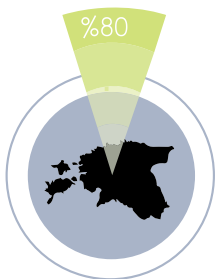
**Üle maailma sureb
igal aastal 320000**
noort inimest vanuses
15-29 alkoholiga
seotud põhjustel ning
see moodustab 9%
kogu surmadest selles
vanusegrupis.

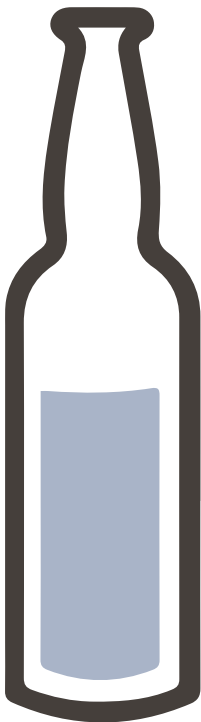

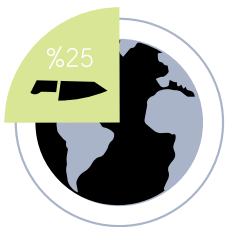
Uuring USA-s on näidanud, et umbes **700000 üliõpilast** langeb igal aastal rünnaku ohvriks teiste üliõpilaste poolt, kes on liigselt alkoholi tarvitanud.

Aastal 2001 väljastatud raport toob välja, et **80% vägivaldsetest kuritegudest**, mis pandi toime Eesti noorte poolt, olid seotud alkoholi liigtarvitamisega.

Alkohol mängib rolli
neljandiku mõrvade
juures üle maailma.

Kõik Maailma Terviseorganisatsiooni

andmed ja raportid
kutsuvad üles kõiki riike
vastu võtma rangeid
meetmeid ja seadusi,
et vähendada või ära
hoida selliste igapäevaste
alkoholist põhjustatud
tragöödiate juhtumist.

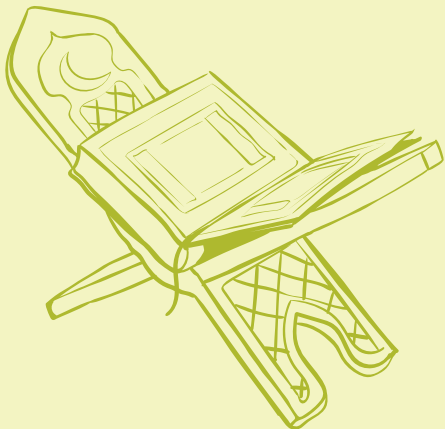

Ainuüksi Suur-Britannias on ühel aastal:

- Ligi miljon alkoholiga seotud vägivaldset kuritegu ning umbes pooled vägivaldsetest kuritegudest on ohvrite arvates alkoholiga seotud.
- Umbes 7 miljonit erakorralise meditsiini ja kiirabi vastuvõttu haiglates, mis maksab maksumaksjale umbes 650 miljonit naela.
- Alkoholiga seotud kuritegude ja korrarikumiste eeldatavad kulud maksumaksjale jäävad 8 ja 13 miljardi naela vahele aastas.

Kuidas tegeleb Koraan alkoholi ja sealihaga?

Islam ei oodanud Maailma Terviseorganisatsiooni raporteid, et teada saada alkoholi negatiivse mõju kohta üksikisikule ja ühiskonnale, sest see, kes on inimese loonud, teab, mis on talle ja tema ühiskonnale hea.

Islam tuli araablaste juurde ajal, kui nad olid harva kained ning kui neil oli alkoholi joomisega tugev side. Alkohol oma erinevate sortidega oli neile kõige suuremaks ja väärtuslikumaks meelelahutuseks. Nad tundsid joomise üle uhkust ja olid valmis kulutama kogu oma vara alkoholi hankimiseks.

Koraani seisukoht sel teemal on äärmiselt loogiline ja objektiivne, kinnitades, et alkoholil on ka positiivseid külgi ja kasulikke omadusi, sest kes seda tarbib, tunneb ajutist naudingut ja see viib ära tema mured. Selle mõju ja tagajärjed on aga rängad ning selle psühholoogilisi, käitumuslikke ja tervisega seotud tagajärgi üksikisikule ja ühiskonnale on võimatu täielikult ravida. Koraan ütleb: „Nad küsivad sinult veini ja hasartmängu kohta. Ütle: „Neis mõlemas on suur patt ja ka mõningane kasu inimestele. Nende patt on aga suurem kui nende kasu.““ (2:219)

Seejärel rõhutab Koraan selle keeldu, pidades seda Saatana teoks, mille eesmärk on külvata vaenu ja viha ning pöörata inimesed eemale ülevatest asjadest ja oma kohustustest. Koraanis küsiti inimestelt: „Kas te siis ei lõpeta?“ Inimesed ütlesid Koraanis olevale Jumala käsule vastates: „Me lõpetasime, me lõpetasime“, peale mida kallati alkohol maha Mediina tänavatele.

Patud ja patukahetsus

Õige

Õige ja vale filosoofia on üks kõige tähtsamaid teemasid mitmetes religioonides, mis erinevad üksteisest selle poolest, kuidas nad käsitlevad üheltpoolt pattu ja süüd ning teisalt pattude kahetsemist ja kahetsustunnet.

Islam käsitleb inimloomust ülima täpsusega ja selle kohaselt on selle loonud Jumal ja teinud sellele kalduvuse nii hea kui halva poole. Islam ei käsitle inimloomust kui inglit, kes on loodud ainult head tegema ning tunnistab, et iga inimene teeb vigu. Samas hoiab islam inimest vastutavana oma otsuste ja valikute eest ning siit tuleneb islami nägemus pattude ja patukahetsuse osas, mille võib lühidalt kokku võtta järgmiselt:

- Esimene asi, mida me Koraanis selle osas kohtame, on see, et nii patt kui patukahetsus on isiklik. Selline käsitlus on lihtne ja selge ning selles ei ole mingit keerukust ega segadust: inimesel ei ole enne tema sünni mingit pattu, vaid ta sünnib pattudest puhtana ja ta ei kanna ühtegi eelnevat pattu. Samuti ei ole olemas ühtegi inimest, kes sünnib eelisõigusega andestusele ja pattude ärapäühkimisele. Mis puutub Aadama (rahu olgu temaga) pattu, siis see oli tema isiklik patt ning sellest vabanemine leidis aset läbi otsese patukahetsuse igasuguse kerguse ja lihtsusega. Kõik tema järeltulijate patud on samuti isiklikud ning tee patukahetsuse juurde on avatud kõigi jaoks. Selline õiglane ja selge käsitlus kutsub igat inimest üles nägema vaeva, olema püüdlik ja mitte tundma meeleheidet ja lootusetust. Iga inimene kannab omaenda patte ja ta ei vastuta kellegi teise patu eest. See on see, mida õpetasid Jumala prohvetid nagu sellest ka Koraan on teada andnud. (53: 41-36)

- Patukahetsus on üks suurimaid Jumala teenimise ja Temale lähemale saamise viise ning see ei ole mõeldud ainult kindlatele inimestele. Patukahetsuse jaoks ei ole vaja mingit spetsiaalset kohta või tunnistada seda üles mingi inimese ees või saada selleks kellegi luba, vaid see on teenimise vorm Jumala ja Tema sulaste vahel. Jumala nimede ja omaduste hulgas, mis Koraanis esinevad, on Patukahetsuse Vastuvõtja, Kõige Armulikum ja Patu Andestaja. Koraan loeb meile ka üles vagade inimeste omadusi,

kes sisenevad Paradiisi. See kinnitab, et ka nemad langevad mõningatesse pattudesse, kuid peale igat pattu kiirustavad nad seda kahetsema ja andestust otsima: „Ja need, kes peale seda, kui nad sooritavad kõlvatust või on iseendi vastu ülekohtused, meenutavad Jumalat ja paluvad oma pattude eest andestust – ja kes võiks andestada patte peale Jumala – ja need, kes ei jää kindlaks selle (nende pattude) juurde, mida nad tegid, samas kui nad teavad.“ (3:135)

Kui aga juhtub, et inimene pöördub sama patu juurde tagasi, siis see ei tühista tema eelnevat patukahetsust ning tema eelnevaid patte ei panda tema arvele. Ta on sooritanud aga sellisel juhul uue patu ning ta peab sooritama uue patukahetsuse.

Selliselt elab inimene islamistasakaalustatult, püüdes saavutada täiust ja end arendada ning hoida eemale pattudest, mõistes samas inimloomust, mis võib tihti nõrgaks muutuda ja teda ehk ka tema teelt kõrvale kallutada.

Ta peab aga igas olukorras, nii aktiivsel ja jumalakartlikul ajal kui ka oma puuduste ja kõrvalekallete korral mitte kaotama oma spirituaalset kompassi ning pöörduma alati Jumala poole ja kahetsema Talle oma patte ja paluma Tema andestust.

Siin peitubki erinevus vagade inimeste ja teiste vahel. Koraan kinnitab seda ja annab meile teada, et tõeline erinevus peitub selles, et kui vagad inimesed sooritavad pattu, siis nad meenutavad Jumalat ja pöörduvad patukahetsuses Tema poole. Seda erinevalt neist, kes jäävad oma pattude tegemise juurde kindlaks, ilma et nad sellele tähelepanu pööraksid või et see neile õppetunniks oleks.

Islamis ei ole inimesel enne tema sündi mingit pattu, vaid ta sünnib pattudest puhtana ja ta ei kannu ühtegi eelnevat pattu.

Vastuolu religiooni ja mõistuse vahel

Mõned

Mõned arvavad, et religioon on vastuolus mõistuse ja teadusliku meetodiga, sest religioon on nende arvates illusioonide, müütide ja ebauskliku mõtteviisi allikas, samas kui teadus ja filosoofia on tee süsteemse teadmise juurde, mis võib muutuda kindlaks ja kinnitatud teadmiseks läbi täitmise uurimises, mõtlemises ja katsetamises. Selline arvamuss on üheltpoolt õige, teisalt aga mitte.

ellise arvamuse õigsus väljendub mitmete religioonide olemasolus, mis lükkavad kõrvale mõistuse ja on sellega vahel vastuolus. Selliste religioonide allikad ja raamatud on täidetud müütide ja ebausuga, mis on vastuolus universumi ja teadusega.

Selle arvamuse ebakorrektsus väljendub aga kõikide religioonide nii öelda ühte patta panemises, arvestamata kindlaid olemasolevaid erinevusi nende vahel, mis puudutavad nende allikat, sisu, meetodeid ja tõendeid.

Kes tutvub Püha Koraani, islami peamise allikaga, näeb kindlasti, et see annab mõistusele sellise positsiooni, milleni ükski teine religioon ei küündi. Koraani uurija ei vaja erilist tähelepanu, et näha, kuidas see julgustab mõistust ja kutsub üles mõtlema ja mõtisklema. See tuleb hästi esile noomivas küsimuses „Kas te siis ei mõista [või juurdle]?“, mida esineb Koraanis rohkem kui kolmeteistkümnel korral.

Koraani uurija ei vaja erilist tähelepanu, et näha, kuidas see julgustab mõistust ja kutsub üles mõtlema ja mõtisklema.

Koraani juhised kasutamaks oma mõistust väljenduvad mitmes aspektis. Järgnevalt mõned neist:

Koraan kõnetab avatud mõtlemisega inimest, kes on vaba igasugusest türanniast, ülbusest, hirmust ja rumalusest. Koraan tõendab usu vajalikkust Jumalasse läbi mitmete mõistuslike ja loogiliste tõendite. Üheks selliseks tõendiks on Jumala sõnad: „Kas nad loodi mitte millestki või nemad on loojad? Või kas nad lõiid taevad ja maa? Ei, neil ei ole kindlat usku.” (52: 35-36)

See arutab vastuvaidlejate tõendeid ja lükkab kõrvale väited, mis ei põhine ühelgi tõendil. Koraan (2:111) ütleb: „Ütle: „Andke oma tõendid, kui te räägite tõtt.““

See kritiseerib neid, kes ei kasuta oma mõistust ja kirjeldab neid, et neil justkui polegi meeli, sest nad ei saa kasu sellest, mida nad näevad ja kuulevad, et teha õigeid otsuseid ja valikuid. Koraan (22:46) ütleb: „Kas nad pole käinud maa peal ringi ja neil on südamed, millega mõista või kõrvad, millega kuulda? Tõesti, ei ole silmad need, mis on pimedad, vaid pimedad on südamed, mis on nende rinnus.“

4

See hoiatab ka nende asjade eest, mis inimese mõtlemist negatiivselt mõjutavad. Koraan mitte ainult ei kutsu inimesi üles kasutama oma meeli ja mõistust ning neid austama, vaid ka hoiatab meid mõistuse allakäigu eest, pidades silmas seda, et inimloomus on tõmmatud nii hea kui halva poole. Seetõttu võivad tehtud järeldused olla vahel valed ning kalduda kõrvale tõest ihade, hirmu või pettekujutelmade tõttu.

Tervet mõtlemist takistavad tegurid vastavalt Koraanile:

- **Pimesi järgimine.** Päritud uskumused, kombed ja negatiivsed mõtteviisid võivad oluliselt mõjutada inimese arutlus- ja mõtlemisviisi, mille tõttu on raske võtta vastu tõde ja lükata kõrvale vale. See võib inimese enda mõtlemise ka täielikult peatada, ettekäändel, et „ma olen nii harjunud“ või „ma olen selliselt kasvanud“. Koraan (2:170) jutustab meile ka osadest inimestest, kellele tõde saab selgeks, kuid pimesi järgimine hoiab neid tagasi selle järgimisest. Kui neile öeldi, et nad järgiksid seda, mida Jumal on tõest ilmutanud, ütlesid nad: „Me järgime hoopis seda, millega me oleme harjunud sellest, mida me leidsime oma isad tegemas.“ Sellele järgneb Koraani kommentaar, mis küsib, et kas nad järgivad neid isegi siis, kui nad ei toetu selles kõiges ei mõistusele, teadmistele ega juhatusele ning lihtsalt sellepärast, et nad on nende isad?
- **Põikpäisus ja uhkus.** Mõistusele võib tõde selge olla, kuid seda keelab vastu võtmast, sellega leppimast ja selle kõrvalelükkamist põhjustab enda huvide või positsiooni kaitsmine või kadedus või selle allika mahategemine, kust see tõde tuleb.

Nii nagu Koraan (27:14) on öelnud teatud sorti inimeste kohta, et nad eitasid tõde, kuigi see oli neile selge ja nad teadsid sisimas, et see on tõde ning neid keelas tõest vaid uhkus ja ülekohtus.

■ **Põikpäisus ja uhkus.** Mõistusele võib tõde selge olla, kuid seda keelab vastu võtmast, sellega leppimast ja selle kõrvaletükkamist põhjustab enda huvide või positsiooni kaitsmine või kadedus või selle allika mahategemine, kust see tõde tuleb. Nii nagu Koraan (27:14) on öelnud teatud sorti inimeste kohta, et nad eitasid tõde, kuigi see oli neile selge ja nad teadsid sisimas, et see on tõde ning neid keelas tõest vaid uhkus ja ülekohtus.

Koraan kutsub seega inimest alati üles kasutama igas olukorras oma mõistust, esitades küsimusi, vaadeldes, mõtiskledes ja kaalutledes iseenda, universumi ja loodu üle ning seda ilma varasemate piiravate tingimuste ja veendumusteta.

Küsimist ja mõtlemist kardab vaid see, kes varjab endas midagi, mis nende kahega vastuolus on. Tõene usk peab aga olema Jumalalt, kes on loonud inimese ja andnud talle mõtlemisvõime ning ei ole võimalik, et Jumala loodu oleks vastuolus religiooniga, mis Ta inimestele määras. Nii et milleks karta küsimuste küsimist ja oma mõistuse kasutamist?

„Kahtlemata, Temale kuulub loodu ja käsk.
Õnnistatud olgu Jumal, maailmade Issand.“
(7:54)

“

Moslem usub, et Jumala loodu ei saa olla vastuolus religiooniga, mille Ta on inimestele määranud. Nii et milleks siis karta küsimuste küsimist ja mõistuse kasutamist?

Islam on rahu usk

Selle

Selle tõttu, mida meedia korrutab, imestavad mõned inimesed, kui nad saavad teada, et rahul on islamis erakordne positsioon. Moslem kordab sõna „rahu“ ja tunnetab selle tähendust mitmel korral päevas.

Rahu on üks Jumala nimedest; Tema Paradiisi teispoolsuses nimetatakse rahu kojaks; moslemite tervitus algab sõnaga rahu ning moslemite palvus lõppeb rahu mainimisega kahel korral. Selle võtab kokku see, et selle religiooni nimetuses (islam) on olemas rahu tähendus.

Islam kutsub üles rahule ja austama ka kõige nõrgemate loomade õigusi. Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) on andnud teada: „Üks naine läheb Põrgusse kassi pärast, keda ta vangis hoidis, kuni see suri. Ta ei söötnud ega jootnud teda ega lasknud teda ka vabaks, et ta võiks süüa maa putukatest.“ (Muslim: 2242) Samuti andis ta teada prostituudi kohta, kes läheb Paradiisi koera tõttu, kellele ta juua andis. (Al-Bukhari: 3280)

Islamis on imelisi näiteid ja seadusi inimeste õiguste austamise ja nendega kooselamise kohta, vaatamata nende erinevustele usus ja mõtteviisis.

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga) ise-
gi hoiatas, et kes teeb mittemoslemile üleko-
hut või kahju või koormab teda töös rohkema-
ga, kui ta on suuteline, siis see inimene saab
olema viimisel kohtupäeval prohveti vaenlane.
(Abu Dawud: 3052)

Prohvet Muhammad (rahu olgu temaga)
hoiatas, et kes teeb mittemoslemile
ülekohtu või kahju või koormab teda töös
rohkemaga, kui ta on suuteline, siis see
inimene saab olema viimisel kohtupäeval
prohveti enda vaenlane.

See rahu teistega, mille juurde islam kutsu-
b, on aga tõepoolest tõene ja õiglane rahu, mis
annab igaühele tema õigused, hoiab ära rõhuja-
te ülekohtu ja ei lase võtta jõuga teiste vara. Is-
lami rahu ei ole petlik rahu, kus vargale jäetakse
see, mis ta varastas ja ohvrile makstakse tühi-
ne summa kompensatsiooniks, et ta rahule jääks.

Paljud inimesed kasutavad ebaselget termi-
noloogiat ja meediakampaaniaid, et turustada
oma lugu ja nägemust.

Sellisel on igal sündmusel mitu külge ja igal lool mitu versiooni. Vähe on aga inimesi, kes võtavad vaevaks otsida tõde ja seista vastu meedia propagandale, et kaevata välja info selle algsetest allikatest ja otsustada asjade üle mõistlikult ja erapooletult.

Sinu ees on mõned faktid, mille üle mõtiskleda.

Vähe on inimesi, kes võtavad vaevaks otsida tõde ja seista vastu meedia propagandale, et kaevata välja info selle algsetest allikatest ja otsustada asjade üle mõistlikult ja erapooletult.

LAUNCHING

CURiOsITY

CLICK HERE

Islam on tänapäeval kõige kiiremini leviv usk

Islam levib tänapäeval hämmastava kiirusega üle kogu maailma sh Ameerikas ja Euroopas, Aafrikas ja Aasias. Pew Uurimuskeskuse (pewresearch.org) religioonide uuringute kohaselt.

Seda vaatamata vähestele ressurssidele, moslemite nõrkusele ja globaalse meedia domineerimisele islami moonutamisel läbi ebakorrektsel informatsiooni ja negatiivse kuvandi levitamisel, millel ei ole islamiga mitte mingit seost. Kas islami levimine on siis aset leidnud läbi inimeste sundimise või läbi selles veendumise ja selle valimise?

Igaüks, kes on vähegi informeeritud, on tunnistajaks faktil, et moslemite suur hool teiste õiguste osas ning nende valikute ja kultuuride austamine on avaldanud suurt mõju teistele inimestele ja teinud nad selle usu suhtes vastuvõtlikumaks. Samuti, et see ei tulene lihtsalt sellest, et moslemid tahtsid neile headmeelt teha, vaid konkreetse reegli järgimisest ja praktiseerimisest, mida Jumal Koraanis (2:256) väga selgelt rõhutas: „Usus ei ole sundi. Juhatus on saanud selgeks eksitusest.“

Kas inimesi on sunnitud islamit vastu võtma?

Inimene on juba ammu ajast kasutanud jõudu oma arvamuse pealesurumisel, mõjutamisel ning omakasu teenimisel. Ajalugu on täis väga laia spektriga näiteid sellest igasuguste religioonide ja õpetuste puhul.

Ajalugu on näiteks tunnistajaks õudsale hävitustööle, mis leidis aset kohaliku elanikkonna vastu Uude Maailma jõudnud maadevastajate ja rändajate poolt. Hispaania preester Bartolome on kirjeldanud seda pärast nende tapatööde tunnistamist: „Nad ei pidanud kohalikke elanikke inimesteks, vaid nad pidasid neid isegi loomadest madalamateks.“

A Short Account of the Destruction of the Indies
(Middlesex: Penguin Books Ltd. 1992), lk 9.

Mida tegid aga moslemid, kui nad uusi maid valitsema hakkasid?

Moslemid valitsesid Andaluusiat kaheksa sajandit:

Moslemid valitsesid Andaluusiat (Hispaania) 781 aastat, alates 711. aastast kuni 1492. aastani. Andaluusia oli sel perioodil maailma tsivilisatsiooni keskuseks ning mitte ühtegi kristlast ei sunnitud seal islamit vastu võtma. Vastupidi, nende õigusi kaitsti ja nende ärid ja keskused õitsesid selles riigis. Moslemid eemaldasid ka rõhumise, mille alla kannatasid juudid seal enne moslemite valitsemist ning ajalugu on selliseid fakte täis.

Kui Isabella ja Ferdinand said moslemite vastu Hispaanias võidu, keelati kõik islami ilmingud ja loodi inkvisitsioonikohtud karistamiseks igaühte, kelle suhtes leidis kinnitust, et ta praktiseerib endiselt islamit, isegi kui ta tegi seda salaja.

Moslemid aeti maalt välja ja sunniti oma kodudest lahkuma. Tähelepanuväärne on aga see, et koos moslemitega aeti välja ka juudid ning nad läksid koos moslemitega islamimaadesse, kus nad leidsid turvalise varjupaiga ja väärrika elu.

**Moslemid on
valitsenud
Egiptuses
rohkem kui 1400
aastat ning nad on hoidnud kopti
kristlaste positsiooni:**

Moslemid on valitsenud Egiptuses alates islami algusajast, kui selle vallutas 'Amr Ibn Al-'Aass, üks prohvet Muhammadi (rahu olgu temaga) kaaslastest. Ta ei säilitanud ainult kopti kristlaste religiooni ja pühakodasid, vaid ta päästis nad ka rõhumisest, tagakiusamisest ja puudusest, mida põhjustasid neile roomlased, kuna nad olid küll samast religioonist, kuid erinevast sektist. Koptid said niimoodi tagasi oma usulise vabaduse ning tänapäeval ulatub koptide arv üle viie miljoni inimese.

**Moslemid valitsesid
Indias umbes
tuhat aastat ja 80%
elanikkonnast olid
mittemoslemid:**

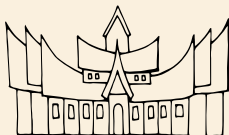
Moslemid valitsesid India poolsaarel umbes tuhande aasta jooksul ja nad kaitsesid erinevate religioonide järgijate õigusi ja nende teenimisviise. Samuti eemaldasid nad ülekohtu rõhutatud uskudelt ning kõik ajaloolased kinnitavad, et islam ei levinud seal jõuga ja mitte kedagi ei sunnitud islamit vastu võtma.

270

Rahvaarvu poolest suurimasse moslemiriiki

sisenes islam ilma sõja ja armeeta:

Indoneesia on suurima moslemitest elanikkonnaga riik, kus elab kokku üle 250 miljoni inimese ja neist 87% on moslemid. Islam jõudis sinna tänu moslemitest kaupmeeste heale käitumisele (islamikalendri) 6. sajandil. Sinna ei jõudnud mitte ükski armee ning seal ei toimunud mingit verevalamist kuni Portugali kolonisaatorite armee tulekuni, millele järgnes Hollandi ja siis Inglismaa armee.

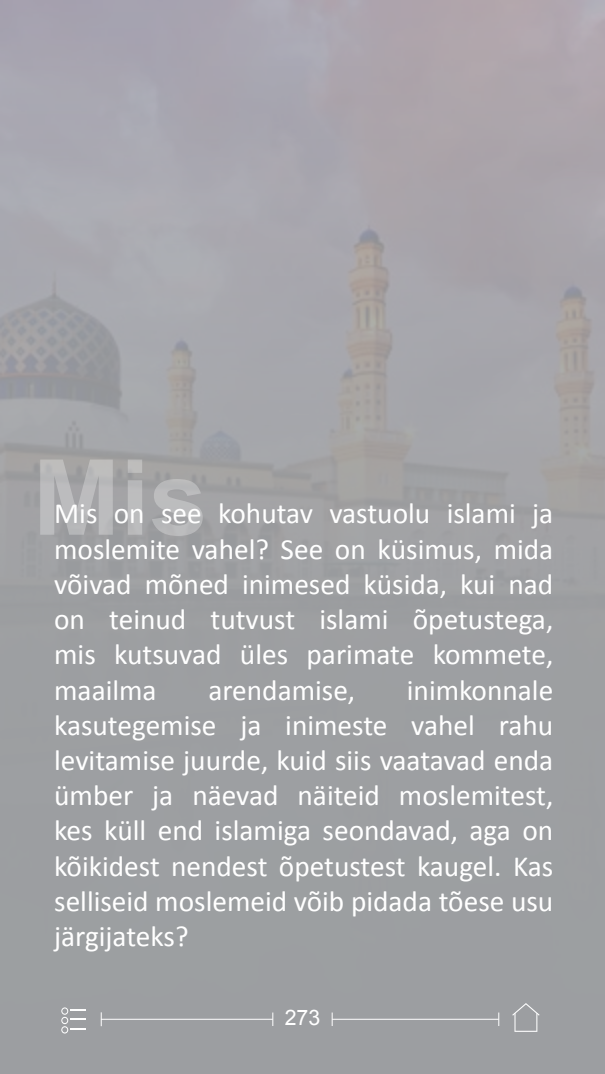

271

**Islam ja mõningad
halvasti käituvad
moslemid**

Mis

Mis on see kohutav vastuolu islami ja moslemite vahel? See on küsimus, mida võivad mõned inimesed küsida, kui nad on teinud tutvust islami õpetustega, mis kutsuvad üles parimate kommete, maailma arendamise, inimkonnale kasutegemise ja inimeste vahel rahu levitamise juurde, kuid siis vaatavad enda ümber ja näevad näiteid moslemitest, kes küll end islamiga seondavad, aga on kõikidest nendest õpetustest kaugel. Kas selliseid moslemeid võib pidada tõese usu järgijateks?

Tegelikkus on, et see on asi, mis põhjustab segadust ja vajab rahulikult mõtisklemist mitme punkti üle:

- Mitte igaüks, kes end moslemiks peab või sündis moslemina, on praktiseeriv moslem, kes järgib kõiki selle usu seadusi. Kõikjal meie ümber on palju neid moslemeid, kel on suuri puudusi ja kes kalduvad islami olemusest ja selle õpetustest kõrvale. Moslemite hulgas on isegi neid, kes ei tea islami kohta muud, kui vaid selle nimetust.
- Mitte mingil juhul ei tohi seostada inimeste vigu nende religiooniga. Kunagi ei tohiks seega öelda, et mingi end kristlusega seondav türann sooritas ülekohut oma kristliku usu tõttu ja väita selle põhjal, et kristlus kutsub üles vägivallale. Samuti ei tohi väita, et ateism kutsub üles inimeste tapmisele, kuna Jossif Stalin oli ateist, kes tappis kümneid miljoneid inimesi. Kõik sellised väited pole kaugeltki objektiivsed, täpsed ega õiged.

Mitte mingil juhul ei tohi seostada inimeste vigu nende religiooniga.

- Kõik tunnistavad paljude positiivsete eeskujude suurepärasust ning nende islami tõelise olemuse ja selle rahumeelse loomuse rakendamist ning nende näiteid teaduse ja arengu kohta, mida terve maailma ajalugu on täis, alates Indiast idas ja lõpetades Hispaaniaga läänes. Nende eeskujude positiivne mõju kuni tänase päevani on ilmselge ning see on kui latern ja tee, mis on toonud meid tänapäeva. Samuti leidub lootustandvaid näiteid riikide seast, mis püüavad tänapäeva kiire arenguga kaasas käia, rääkimata erinevates individidest, kes on eeskujud teaduse erinevates valdkondades erinevates riikides üle maailma.
- Ükski mõistlik inimene ei lükka kõrvale fakte, millega kaasaegne meditsiin on esile tulnud ega keela ennast raviga lihtsalt sellepärast, et ta teab näiteid halbadest arstidest tema ümber. Samuti ei võitle ükski mõistlik inimene hariduse vastu ega keela haridust oma lastele lihtsalt sellepärast, et ta teab mõningaid koole või õpetajaid, kes seda auväärset eriala on kuritarvitanud. Seega tähtis on asja olemus ise ja mitte mõningad negatiivsed näited, mis on sellega seotud.

- Üllatav on aga see, et vaatamata tugevatele laimukampaaniatele, mida islami vastu mõningate selle järgijate või vaenlaste poolt läbi viiakse, on ikkagi paljud inimesed üle maailma võimelised nägema selle puhast ja korrektset originaalversiooni ning paljud inimesed võtavad endiselt islamit vastu kõikides maailma riikides.

“

Ükski mõistlik inimene ei võitle hariduse vastu ega keela haridust oma lastele lihtsalt sellepärast, et ta teab mõningaid koole või õpetajaid, kes seda auväärset eriala on kuritarvitanud.

Uus vaatenurk

Mitu korda oled Sa kahelnud mingi otsuse tegemises ja endale kasulikust võimalusest kinnihaaramises ning kas Sa endiselt süüdistad end selles kahtlemises?

Inimese suurim väärikus seisneb tema vabaduses ja võimekuses teha endale kasulikke otsuseid ilma kartmata ja kõhklemata.

Kui inimese kindlus vastasseisu, väljakutsete ja takistuste ajal on julgus, mida kiidetakse ja hinnatakse, siis julgus teha otsus, kui see on inimesele kasulik ja julgus tunnistada oma viga, kui talle tõde selgeks saab, on sellest veel palju suurem julgus. Seda seetõttu, et julgus iseenda ees ja võit uhkuse ja ego üle on miski, mille positiivset mõju näeb ta iseendas ja oma karakteris.

Nii nagu Sa andsid endale võimaluse tutvuda islami põhiliste külgedega selle enda allikatest, ära ole endaga kitsi, et mõelda ja mõtiskleda selle üle, mida Sa lugesid.

Kui Sulle ilmnes selle usu ilu ja Sul on vaja uurida ja küsida lisaks islami olemuse ja selle heade omaduste kohta, siis Sul on lai võimalus lugemiseks, õppimiseks, dialoogiks ja küsimuste küsimiseks. Sul on aga vaja vaadata nüüd sellele hoopis teise nurga alt.

Meil on väga hea meel, et Sa oled lugenud selle raamatu lõpuni ja me loodame, et see on tekitanud Sinus tõsiseid küsimusi või mõningaid mõtteid, olgu need siis nõustuvad või teise arvamusega. Meil oleks väga hea meel kuulda Sinu arvamust, küsimusi või vastuväiteid ning me lubame, et võtame need vastu suure hoole ja tõsidusega.

Saamaks rohkem informatsiooni islami kohta:

LAUNCHING
CURiOSiTY
JUST SCAN IT.!!

THISISLAM.net

Jaga meiega
oma muljeid

i n f o @ m o d e r n - g u i d e . c o m